

Τ.Ε.Ι ΠΑΤΡΑΣ
ΣΧΟΛΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΤΜΗΜΑ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

**Η ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΩΝ Δ.Λ.Π. ΣΤΙΣ ΤΡΑΠΕΖΙΚΕΣ
ΕΡΓΑΣΙΕΣ**

ΣΠΟΥΔΑΣΤΕΣ
ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΣΙΝΟΣ ΑΛΕΞΙΟΣ

ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ
ΓΚΟΛΦΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

ΠΑΤΡΑ ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2012

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Η καθιέρωση των εθνών Λογιστικών Προτύπων στην Ελλάδα προβλέπεται από την πρόσφατη διάταξη του Νότου (Ν.2992/20-3-2002) υποχρεωτικά για τις επιχειρήσεις που είναι εισηγημένες στο Χρηματιστήριο Αξιών Αθηνών και προαιρετικά για τις λοιπές Ανώνυμες εταιρίες οι οποίες ελέγχονται από Ελεγκτή του ΣΟΕΑ. Πράγματι σχεδόν όλες οι ελληνικές τράπεζες είτε επίσημα είτε για σκοπούς μόνο εσωτερικής πληροφόρησης, συντάσσουν οικονομικές καταστάσεις σύμφωνα με τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα εδώ και αρκετά χρόνια (από το 2002), ενώ έχουν ήδη αναπτύξει τμήματα με κύρια δραστηριότητα τους τη λογιστική και τη χρηματοοικονομική εφαρμογή τους. Η εφαρμογή των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων αποσκοπεί στην εξασφάλιση υψηλού επιπέδου διαφάνειας και συγκρισιμότητας των οικονομικών καταστάσεων των κοινοτικών εταιριών, επίσης γίνεται προσπάθεια για μια ουσιαστικά ενιαία αγορά χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα. Η πληροφόρηση που δίνουν οι οικονομικές καταστάσεις των τραπεζών οι οποίες είναι συνταγμένες σύμφωνα με τα Πρότυπα αυτά, αποτελεί εξαιρετικά πολύτιμο εργαλείο για τις διοικήσεις των τραπεζών, τους θεσμικούς επενδυτές, τους οικονομικούς αναλυτές, τις εποπτικές αρχές και για αρκετούς άλλους παράγοντες του Διεθνούς χρηματοπιστωτικού χώρου. Η αναμόρφωση και επανασύνταξη των ελληνικών οικονομικών καταστάσεων σύμφωνα με τα Πρότυπα αυτά είναι μια επίπονη, σοβαρή και ενδελεχής εργασία, η οποία πρέπει να γίνεται πολύ προσεχτικά, διότι, αν τα Πρότυπα αυτά δεν εφαρμοστούν σωστά, τότε το πρόβλημα της αξιοπιστίας των οικονομικών καταστάσεων θα συνεχίσει να υπάρχει. Η Ένωση των ελληνικών τραπεζών είναι ο μονός φορέας στην Ελλάδα που έχει αρχίσει να μελετά τις επιπτώσεις, τα προβλήματα και προτεινόμενες λύσεις που σχετίζονται με την εφαρμογή των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων από τις ελληνικές τράπεζες.

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Η ανάγκη για την ενίσχυση της διεθνούς συγκρισιμότητας των οικονομικών καταστάσεων, οδήγησε στο αίτημα να εναρμονιστούν οι κανόνες, τα λογιστικά πρότυπα και οι λογιστικές μέθοδοι που σχετίζονται με την κατάρτιση και την παρουσίαση των οικονομικών καταστάσεων.

Τον Ιούνιο του 1973, στο Λονδίνο, έγινε η πρώτη προσπάθεια κοινής σύγκλισης των επαγγελματικών οργανισμών λογιστικής διαφόρων χωρών όπως (αναφέρονται αλφαβητικά): της Αυστραλίας, της Γαλλίας, των ΗΠΑ, του Ηνωμένου Βασιλείου, της Ιρλανδίας, του Καναδά, του Μεξικό και της Ολλανδίας. Αποτέλεσμα ήταν η ίδρυση της Επιτροπής Διεθνών Λογιστικών Προτύπων – International Accounting Standards Committee (I.A.S.C.), η οποία είχε πρωταρχικό σκοπό την εκπόνηση λογιστικών προτύπων για τις χώρες που δεν διέθεταν.

Με τον όρο «διεθνή λογιστικά πρότυπα», γενικά, καλούνται οι κανόνες διεθνούς αποδοχής, που προσδιορίζουν τον τρόπο παρακολούθησης και αποτίμησης των περιουσιακών μεγεθών μιας οικονομικής οντότητας (τόσο στο Ενεργητικό όσο και στο Παθητικό κομμάτι της) καθώς και αποτύπωσης των πληροφοριών αυτών στις οικονομικές καταστάσεις που δημοσιεύονται, με σκοπό την αποτελεσματικότερη χρήση τους.

Επί τριάντα και πλέον χρόνια η Ελλάδα αγωνιζόταν να αποκτήσει το δικό της σχέδιο λογιστικής τυποποίησης. Το 1980, αρχικά με το Νόμο 1041/1980 (άρθρα 47, 48 και 49) και στην συνέχεια με το Π.Δ. 1123/1980, εκπονήθηκε το σύγχρονο και πρωτοποριακό Ελληνικό Γενικό Λογιστικό Σχέδιο (Ε.Γ.Λ.Σ.).

Τα ΔΛΠ πρωτοεμφανίστηκαν στην Ελλάδα το 1974 από το Σώμα Ορκωτών Λογιστών (Σ.Ο.Λ.), το οποίο υπήρξε μέλος της IASC σχεδόν από την ίδρυσή της. Η Ελλάδα όμως έχοντας καθιερώσει τα δικά της λογιστικά πρότυπα (βλ. ΕΓΛΣ) δυσκολευόταν να τα υιοθετήσει.

Οι τραπεζικές επιχειρήσεις παρουσιάζουν σημαντικές ιδιομορφίες σε σχέση με τις υπόλοιπες επιχειρήσεις, όπως ότι δέχονται καταθέσεις από το κοινό, ότι χορηγούν κατ' επάγγελμα δάνεια και πάσης φύσεως πιστώσεις, ότι παρεμβάλλονται για τη διευκόλυνση στο διεθνές εμπόριο και ότι τα αποθέματά τους έχουν πολύ μικρότερη σημασία, σε σχέση με τις εμπορικές και βιομηχανικές επιχειρήσεις.

Η ιδιαιτερότητα των τραπεζικών εργασιών δημιούργησε και ιδιαίτερες λογιστικές ανάγκες, οι οποίες δεν μπορούσαν να καλυφθούν από το Ελληνικό Γενικό Λογιστικό Σχέδιο αλλά απαιτούσαν την κατάρτιση ενός εξειδικευμένου λογιστικού σχεδίου. Έτσι, το 1992, με το Π.Δ. 384/1992 (με υποχρεωτική εφαρμογή από 01/01/1994), καθιερώθηκε το Κλαδικό Λογιστικό Σχέδιο Τραπεζών (Κ.Λ.Σ.Τ.), το οποίο εξασφάλισε την ομοιομορφία και τυποποίηση της λογιστικής απεικόνισης και παρακολούθησης των τραπεζικών εργασιών.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

- 1.1. Οι Οικονομικές Καταστάσεις.....7
- 1.2. Η Ανάγκη Κατάρτισης Διεθνών Λογιστικών Προτύπων.....7

2. ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΣΚΟΠΗΣΗ ΤΗΣ ΕΜΦΑΝΙΣΗΣ ΚΑΙ ΚΑΘΙΕΡΩΣΗΣ ΔΙΕΘΝΩΝ ΛΟΓΙΣΤΙΚΩΝ ΠΡΟΤΥΠΩΝ

- 2.1. Η Τυποποίηση της Λογιστικής Πληροφόρησης στις ΗΠΑ.....8
- 2.2. Η Καθιέρωση Διεθνών Λογιστικών Προτύπων.....8
- 2.3. Ο Οργανισμός Διεθνών Λογιστικών Προτύπων.....9
- 2.4. Οι Κανονισμοί του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου για τα Λογιστικά Πρότυπα.....10

3. ΤΑ ΔΙΕΘΝΗ ΛΟΓΙΣΤΙΚΑ ΠΡΟΤΥΠΑ (Δ.Λ.Π. & Δ.Π.Χ.Π.)

- 3.1. Πώς ορίζονται τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα.....12
- 3.2. Ο Σκοπός των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων.....12
- 3.3. Γενικές Αρχές των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων.....13
- 3.4. Τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα (Δ.Λ.Π.).....13
- 3.5. Τα Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (Δ.Π.Χ.Π.).....22

4. ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΓΕΝΙΚΟ ΛΟΓΙΣΤΙΚΟ ΣΧΕΔΙΟ ΚΑΙ Η ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΤΩΝ Δ.Λ.Π. ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

- 4.1. Το Ελληνικό Γενικό Λογιστικό Σχέδιο (Ε.Γ.Λ.Σ.).....25
- 4.2. Η Δομή του Ελληνικού Γενικού Λογιστικού Σχεδίου.....25
- 4.3. Η Εισαγωγή των Δ.Λ.Π. στην Ελληνική Πραγματικότητα.....27

5. ΤΑ Δ.Λ.Π. ΚΑΙ Δ.Π.Χ.Π. ΠΟΥ ΕΠΗΡΕΑΖΟΥΝ ΤΑ ΤΡΑΠΕΖΙΚΑ ΙΔΡΥΜΑΤΑ ΚΑΙ ΟΙ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΤΟΥΣ ΑΠΟ ΤΟ Ε.Γ.Λ.Σ.....29

6. ΟΙ ΛΟΓΙΣΤΙΚΕΣ ΕΓΓΡΑΦΕΣ ΣΤΙΣ ΤΡΑΠΕΖΙΚΕΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ

- 6.1. Οι τραπεζικές εργασίες.....55
- 6.2. Το Κλαδικό Λογιστικό Σχέδιο Τραπεζών (Κ.Λ.Σ.Τ.).....56
- 6.3. Οι Λογιστικές Εγγραφές για τις Τραπεζικές Εργασίες.....57

7. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ.....	124
8.ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ.....	125

1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

1.1. Οι Οικονομικές Καταστάσεις

Με τον όρο «Οικονομική Κατάσταση» καλείται μία επίσημη λογιστική έκθεση που παρέχει πληροφορίες σχετικά με την οικονομική θέση, τη χρηματοοικονομική επίδοση και τις ταμειακές ροές μιας επιχείρησης, ενός οργανισμού ή άλλης οικονομικής οντότητας, για μία ορισμένη περίοδο.

Οι οικονομικές καταστάσεις είναι χρήσιμες σε ένα ευρύ φάσμα παραγόντων, ρυθμιστικών αρχών και άλλων ενδιαφερόμενων, για την πρόβλεψη των μελλοντικών ταμειακών ροών της επιχείρησης και τη λήψη οικονομικών αποφάσεων.

Για το σκοπό αυτό, οι οικονομικές καταστάσεις παρέχουν πληροφορίες σχετικά με: τα περιουσιακά στοιχεία, τα ίδια κεφάλαια και τις υποχρεώσεις, τα έσοδα και έξοδα (συμπεριλαμβανομένων κερδών και ζημιών), τις εισφορές και τις διανομές κερδών, τις ταμειακές ροές κλπ.

Οι οικονομικές καταστάσεις πρέπει να καταρτίζονται με τέτοιο τρόπο ώστε να αντικατοπτρίζουν την πραγματική εικόνα της επιχείρησης.

Η διοίκηση μιας επιχείρησης μπορεί να καταρτίζει οικονομικές καταστάσεις για δική της χρήση, με διάφορους τρόπους, οι οποίοι αρμόζουν καλύτερα στους εσωτερικούς σκοπούς της.

, συχνά καλείται να καταρτίσει οικονομικές καταστάσεις για άλλα πρόσωπα ή φορείς, όπως οι μέτοχοι, οι πιστωτές, οι εργαζόμενοι και το ευρύτερο κοινό. Τις καταστάσεις αυτές εξετάζει κάποιος ελεγκτής και συντάσσει μία σχετική έκθεση. Σε αυτές τις περιπτώσεις οι καταστάσεις πρέπει να Ωστόσο ανταποκρίνονται σε καθορισμένα λογιστικά πρότυπα.

1.2. Η Ανάγκη Κατάρτισης Διεθνών Λογιστικών Προτύπων

Η έκδοση των οικονομικών καταστάσεων ρυθμίζεται από τη νομοθεσία κάθε χώρας, η οποία ορίζει τα εκάστοτε τοπικά λογιστικά πρότυπα. Έτσι, μεταξύ των προτύπων που εφαρμόζονται στις διάφορες χώρες, παρατηρούνται αρκετές διαφορές, οι οποίες οφείλονται στην ποικιλία των νομικών και κοινωνικών παραγόντων που επηρεάζουν την θέσπιση των εθνικών λογιστικών διατάξεων. Αυτές οι διαφορές δημιουργούν δυσκολίες στην σύγκριση των οικονομικών καταστάσεων μεταξύ οικονομικών οντοτήτων που εδράζονται σε διαφορετικές χώρες.

Η ανάγκη για την ενίσχυση της διεθνούς συγκρισιμότητας των οικονομικών καταστάσεων, οδήγησε στο αίτημα να εναρμονιστούν οι κανόνες, τα λογιστικά πρότυπα και οι λογιστικές μέθοδοι που σχετίζονται με την κατάρτιση και την παρουσίαση των οικονομικών καταστάσεων. Για το σκοπό αυτό συστήθηκε ο Οργανισμός Διεθνών Λογιστικών Προτύπων (Ο.Δ.Λ.Π.), ο οποίος καταρτίζει και εκδίδει λογιστικά πρότυπα διεθνούς αποδοχής. Τα πρότυπα αυτά είχαν αρχικά την ονομασία «Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα» (Δ.Λ.Π.) ενώ από το Μάρτιο του 2001 και εξής καλούνται «Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης» (Δ.Π.Χ.Π.).

2. ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΣΚΟΠΗΣΗ ΤΗΣ ΕΜΦΑΝΙΣΗΣ ΚΑΙ ΚΑΘΙΕΡΩΣΗΣ ΔΙΕΘΝΩΝ ΛΟΓΙΣΤΙΚΩΝ ΠΡΟΤΥΠΩΝ

2.1. Η Τυποποίηση της Λογιστικής Πληροφόρησης στις ΗΠΑ

Οι πρώτες προσπάθειες για τυποποίηση της λογιστικής πληροφόρησης ξεκίνησαν τη δεκαετία του 1930 στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής, που είχε τότε νωπές τις μνήμες από τη μεγάλη χρηματιστηριακή κρίση του 1929.

Η έλλειψη λογιστικών προτύπων δεν θεωρήθηκε μεν αιτία της κρίσης, είχε όμως ριζώσει βαθιά η πεποίθηση πως η καθιέρωση αρχών και κανόνων λογιστικής ήταν από τις απαραίτητες προϋποθέσεις, για την απρόσκοπτη και αποτελεσματική λειτουργία του χρηματοπιστωτικού συστήματος. Ήταν απαραίτητο λοιπόν ένα όργανο που θα εξασφάλιζε την ομαλή λειτουργία της αγοράς και θα έθετε κανόνες για την αξιοπιστία και την συγκρισιμότητα των οικονομικών καταστάσεων.

Οι σχετικές αρμοδιότητες ανατέθηκαν το 1934 στη νεοσύστατη Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς, η οποία θα εξελιχθεί στη συνέχεια σε ένα πανίσχυρο όργανο, τη γνωστή S.E.C. (Security and Exchange Commission).

Η SEC θα κάνει τα πρώτα βήματα προς την κατεύθυνση της λογιστικής τυποποίησης, αλλά θα αντιληφθεί γρήγορα πως η προσπάθεια απαιτεί τεράστια ποσά για έρευνα και λειτουργία των σχετικών οργάνων και αποφασίζει να δώσει τη σκυτάλη το 1938 στον ιδιωτικό τομέα, ο οποίος και κεφάλαια θα μπορούσε να εξασφαλίσει, αλλά επιπλέον θα διέθετε την απαιτούμενη σε τέτοιες περιστάσεις ανεξαρτησία αποφάσεων και επιλογών, από ότι ένας κυβερνητικός μηχανισμός όπως η SEC. Δημιουργήθηκαν έτσι διάφορα σχήματα υπεύθυνα για τη λογιστική τυποποίηση που ανήκαν στον ιδιωτικό τομέα και που κράτησαν μέχρι το 1973. Αδυναμίες, όσον αφορά τη λειτουργία και τους σκοπούς των σχημάτων αυτών οδήγησαν τελικά στη δημιουργία του Financial Accounting Standards Board (F.A.S.B.) το 1972, που θα αποτελεί πλέον το κύριο όργανο λογιστικής τυποποίησης στις ΗΠΑ.

2.2. Η Καθιέρωση Διεθνών Λογιστικών Προτύπων

Ενώ στις ΗΠΑ λειτουργούσαν, σταθερά από το 1934, όργανα υπεύθυνα για τη λογιστική τυποποίηση, σε όλο τον υπόλοιπο κόσμο ίσχυαν κυρίως τοπικά πρότυπα, τα οποία ικανοποιούσαν τις συγκεκριμένες ανάγκες κάθε χώρας, που ήταν ανάλογες με την οικονομική της ανάπτυξη, το πολιτικό της σύστημα και τις διάφορες πολιτισμικές επιρροές που είχε υποστεί.

Τον Ιούνιο του 1973, στο Λονδίνο, έγινε η πρώτη προσπάθεια κοινής σύγκλισης των επαγγελματικών οργανισμών λογιστικής διαφόρων χωρών όπως (αναφέρονται αλφαβητικά): της Αυστραλίας, της Γαλλίας, των ΗΠΑ, του Ηνωμένου Βασιλείου, της Ιρλανδίας, του Καναδά, του Μεξικό και της Ολλανδίας. Αποτέλεσμα ήταν η ίδρυση της Επιτροπής Διεθνών Λογιστικών Προτύπων – International Accounting Standards Committee (I.A.S.C.), η οποία είχε πρωταρχικό σκοπό την εκπόνηση λογιστικών προτύπων για τις χώρες που δεν διέθεταν. Έτσι, το 1975 η Επιτροπή εξέδωσε τα πρώτα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα (Δ.Λ.Π.) – International Accounting Standards (I.A.S.).

Το 1977, οι διεθνείς επαγγελματικές δραστηριότητες των οργανισμών λογιστικής, οργανώθηκαν υπό τη Διεθνή Ομοσπονδία των Λογιστών (International Financial Accounting

Committee – I.F.A.C.). Ενώ, το 1981, η IFAC εκχώρησε στην IASC τον πλήρη έλεγχο στον καθορισμό των ΔΛΠ και στην έκδοση των εγγράφων συζητήσεων. Παράλληλα, τα μέλη της πρώτης εισχώρησαν στους κόλπους της IASC. Το Νοέμβριο του 1982 υπογράφεται το αναθεωρημένο καταστατικό της IASC. Το 1989, η Ευρωπαϊκή Ένωση Λογιστικής υποστήριξε τη διεθνή εναρμόνιση της λογιστικής και την διεύρυνση του ρόλου της IASC. Στις αρχές της δεκαετίας του '90 ξεκινά η προσπάθεια αναβάθμισης και τυποποίησης των λογιστικών προτύπων. Ενώ, το 1995 επανεμφανίστηκαν τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα, κατόπιν συμφωνίας μεταξύ της IASC και του Διεθνή Οργανισμού Προμηθειών μετοχών – International Organization of Securities Commissions (I.O.S.CO.). Βασικός σκοπός της Επιτροπής ήταν η δημιουργία μιας δέσμης ενιαίων λογιστικών προτύπων, κοινώς αποδεκτών από τη διεθνή κοινότητα.

Από το 1995 μέχρι το 1998, η IASC ολοκλήρωσε την έκδοση του συμφωνημένου αριθμού προτύπων. Με την διακήρυξη της 30ης Οκτωβρίου 1998, οι υπουργοί οικονομικών και οι διοικητές των κεντρικών τραπεζών του G7 ζήτησαν από τον IOSCO, την IAIS (International Association of Insurance Supervisors) και την Basel Committee να καταρτίσουν μια ανασκόπηση των προτύπων που έθεσε η IASC. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της Λισσαβόνας (23-24/3/2000) έκανε λόγο για την ανάγκη επιτάχυνσης της ολοκλήρωσης της εσωτερικής αγοράς χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών. Στις 13/6/2000 εκδόθηκε ανακοίνωση της Επιτροπής με τίτλο «*Στρατηγική Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης της ΕΕ: μελλοντική Πορεία*», με την οποία ζήτησε να γίνει υποχρεωτικό, από το 2005 και εξής, για όλες τις εισηγμένες σε χρηματιστήριο της ΕΕ κοινοτικές επιχειρήσεις, να καταρτίζουν τις ενοποιημένες καταστάσεις τους σύμφωνα με τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα. Στις 17/7/2000 το Συμβούλιο Ecofin επικρότησε και υποστήριξε την παραπάνω απόφαση, τονίζοντας την σπουδαιότητα της διαφάνειας και συγκρισιμότητας των λογιστικών στοιχείων των επιχειρήσεων.

2.3. Ο Οργανισμός Διεθνών Λογιστικών Προτύπων

Η Επιτροπή Διεθνών Λογιστικών Προτύπων (IASB), από το 1973 μέχρι το 2001, εξέδωσε συνολικά 41 ΔΛΠ, εκ των οποίων ορισμένα έχουν καταργηθεί ή αντικατασταθεί. Τον Μάρτιο του 2001, η Επιτροπή αναδιοργανώνει πλήρως τον τρόπο λειτουργίας της, με αποτέλεσμα τη σύσταση ενός μη κερδοσκοπικού οργανισμού με έδρα την πολιτεία Delaware των ΗΠΑ. Ο Οργανισμός Διεθνών Λογιστικών Προτύπων (Ο.Δ.Λ.Π. – International Accounting Standards Committee Foundation – I.A.S.C.F.) συνίσταται βασικά από τέσσερα όργανα:

α) Την Επιτροπή Διεθνών Λογιστικών Προτύπων (IASB), η οποία αποτελείται από 19 Επιτρόπους (Trustees) με διαφορετική εθνική προέλευση και επαγγελματικό-λειτουργικό υπόβαθρο και με αρμοδιότητα (μεταξύ άλλων) τον διορισμό των μελών των υπολοίπων οργάνων.

β) Το Συμβούλιο Διεθνών Λογιστικών Προτύπων (International Accounting Standards Board – I.A.S.B., κατά τα πρότυπα του FASB), μία ανεξάρτητη υπερεθνική αρχή (με έδρα το Λονδίνο), υπεύθυνη για την κατάρτιση και έκδοση των διεθνών λογιστικών προτύπων, τα οποία στο εξής θα φέρουν την ονομασία International Financial Reporting Standards (I.F.R.S.) ή, στα ελληνικά, Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (Δ.Π.Χ.Π.). Το IASB αποτελείται από 14 μέλη από το λογιστικό ή ελεγκτικό επάγγελμα, την ακαδημαϊκή κοινότητα και άλλους χώρους, τα οποία επιλέγονται από την IASC έτσι ώστε να συνδυάζονται οι τεχνικές ικανότητες με την εμπειρία στις διεθνείς αγορές, με σκοπό την

ανάπτυξη λογιστικών προτύπων υψηλής ποιότητας και διεθνούς αποδοχής.

γ) Τη Συμβουλευτική Επιτροπή Προτύπων (Standards Advisory Council – S.A.C.), η οποία αποτελείται από πενήντα περίπου μέλη τριετούς θητείας και έχει τον ρόλο της παροχής πληροφοριών και συμβουλών προς το IASB.

δ) Τη μόνιμη Επιτροπή Διερμηνειών των ΔΠΧΠ (International Financial Reporting Interpretation Committee – I.F.R.I.C.), η οποία αποτελείται από δώδεκα μέλη τριετούς θητείας και έχει αρμοδιότητα να ερμηνεύει τα δημοσιευμένα Πρότυπα και να παρέχει έγκαιρα οδηγίες για αδιευκρίνιστα ζητήματα.

2.4. Οι Κανονισμοί του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου για τα Λογιστικά Πρότυπα

Στις 19/7/2002, εκδίδεται ο Κανονισμός 1606/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου Διεθνών Λογιστικών Προτύπων. Πρόκειται για έναν πολύ σημαντικό κανονισμό, ο οποίος διασαφηνίζει πολλά ζητήματα γύρω από τη φύση των διεθνών λογιστικών προτύπων. Μάλιστα, ορισμένες διατάξεις του κανονισμού μιλούν για χρονικές δεσμεύσεις:

Στο άρθρο 4 του κανονισμού αναφέρεται: «Για κάθε οικονομικό έτος που αρχίζει από την 1η Ιανουαρίου 2005 και εφεξής, οι εταιρείες που διέπονται από το δίκαιο ενός κράτους μέλους καταρτίζουν ενοποιημένους λογαριασμούς τους σύμφωνα με τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα εάν, κατά την ημερομηνία κλεισίματος του ισολογισμού τους, οι τίτλοι τους είναι δεκτοί προς διαπραγμάτευση σε οργανωμένη αγορά οιοδήποτε κράτους μέλους κατά την έννοια του άρθρου 1 σημείο 13 της οδηγίας 93/22/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 10ης Μαΐου 1993, σχετικά με τις επενδυτικές υπηρεσίες στον τομέα των κινητών αξιών.»

Σύμφωνα με το άρθρο 9: «Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 4, τα κράτη μέλη μπορούν να ορίζουν ότι οι απαιτήσεις του άρθρου 4 εφαρμόζονται μόνον για κάθε οικονομικό έτος που αρχίζει την ή αμέσως μετά την 1η Ιανουαρίου 2007, για τις εταιρείες: α) των οποίων μόνο οι χρεωστικοί τίτλοι είναι εισηγμένοι σε οργανωμένη αγορά οιοδήποτε κράτους μέλους κατά την έννοια του άρθρου 1 σημείο 13 της οδηγίας 93/22/ΕΟΚ, ή β) των οποίων οι τίτλοι είναι δεκτοί για απευθείας πώληση στο κοινό σε κράτος μη μέλος, και οι οποίοι, προς το σκοπό αυτό, χρησιμοποιούν διεθνώς αποδεκτά πρότυπα από την αρχή ενός οικονομικού έτους που έχει αρχίσει πριν από τη δημοσίευση του παρόντος κανονισμού στην Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων».

Στην παράγραφο 17 γίνεται ειδική μνεία για τα εξής: «Επιπλέον, είναι σημαντικό να επιτρέπεται στα κράτη μέλη να αναστέλλουν την εφαρμογή ορισμένων διατάξεων μέχρι το 2007 όσον αφορά τις εισηγμένες στο χρηματιστήριο εταιρείες, τόσο στην κοινότητα όσο και σε οργανωμένη αγορά τρίτης χώρας, οι οποίες εφαρμόζουν ήδη μια άλλη δέσμη διεθνώς αποδεκτών προτύπων ως πρωτογενή βάση για τους ενοποιημένους λογαριασμούς τους, καθώς επίσης και για τις εταιρείες των οποίων οι χρεωστικοί τίτλοι είναι εισηγμένοι στο χρηματιστήριο».

Το 2003 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δημοσίευσε τον κανονισμό 1725/2003 για την υιοθέτηση ορισμένων Διεθνών Λογιστικών Προτύπων σύμφωνα με τον Κανονισμό 1606/2002. Ο Κανονισμός αυτός υιοθετεί τις Διερμηνείες που ενέκρινε η μόνιμη Επιτροπή Διερμηνειών (ΜΕΔ). Ιδιαίτερη μνεία πρέπει να γίνει στη Διερμηνεία 8, η οποία αναφέρεται στην «Πρώτη Εφαρμογή των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων ως Βασικό Λογιστικό Πλαίσιο». Η ΜΕΔ 8 αναφέρει ότι όταν τα ΔΛΠ εφαρμόζονται πλήρως για πρώτη φορά ως βασικό λογιστικό πλαίσιο, η επιχείρηση πρέπει να καταρτίζει και να παρουσιάζει τις

χρηματοοικονομικές καταστάσεις της ως εάν αυτές καταρτίζονταν ανέκαθεν σύμφωνα με τα πρότυπα και τις Διερμηνείες που ισχύουν κατά το χρόνο της πρώτης εφαρμογής. Η αναδρομική εφαρμογή τους απαιτείται στους περισσότερους τομείς λογιστικής.

Στις 19/6/2003 το Συμβούλιο Διεθνών Λογιστικών Προτύπων αποφάσισε να αντικαταστήσει την ΜΕΔ 8 με το νέο ΔΠΧΠ 1 «Πρώτη Εφαρμογή των Προτύπων Διεθνούς Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης». Σύμφωνα με το ΔΠΧΠ 1, κάθε επιχείρηση που εφαρμόζει για πρώτη φορά τα ΔΛΠ πρέπει να συμμορφώνεται με καθένα από τα ΔΛΠ και με κάθε μια από τις Διερμηνείες που ισχύουν κατά το χρόνο της πρώτης εφαρμογής, με τη δυνατότητα να μπορεί με ευελιξία να επιλέγει κάθε φορά μια ή περισσότερες εξαιρέσεις στην αναδρομική εφαρμογή των ΔΠΧΠ. Το ΔΠΧΠ 1 έχει αναδρομική ισχύ στους περισσότερους τομείς της λογιστικής. Τον Απρίλιο του 2004 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δημοσίευσε τον Κανονισμό 707/2004, ο οποίος τροποποιεί τον Κανονισμό 1725/2003 για την υιοθέτηση των ΔΛΠ. Κατόπιν, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή υπέγραψε μνημόνιο συνεργασίας με την Αμερικάνικη Αρχή Εποπτείας των Αποταμιευτικών Συνεταιριστικών Τραπεζών (Office of Thrift Supervision). Με την ανωτέρω συμφωνία η εν λόγω Αρχή καθίσταται συμβαλλόμενο μέρος της αρχικής συμφωνίας του 1999 για την ανταλλαγή πληροφοριών και τη συνεργασία μεταξύ των εποπτικών αρχών των κρατών μελών της ΕΕ και των ΗΠΑ.

Το 2006, το Συμβούλιο Διεθνών Λογιστικών Προτύπων (IASB) υπέγραψε μνημόνιο Συνεννόησης με το αντίστοιχο Συμβούλιο Λογιστικών Προτύπων των ΗΠΑ (FASB) με απώτερο σκοπό τη σύγκλιση των δύο Πλαισίων Λογιστικών Προτύπων σε καίρια ζητήματα. Ακολούθως, στις 24 Ιουλίου 2006, ανακοινώθηκε η απόφαση του IASB να μην απαιτήσει την εφαρμογή των υπό ανάπτυξη νέων ΔΠΧΠ ή σημαντικών τροποποιήσεων στα υφιστάμενα πρότυπα πριν από την 1 η Ιανουαρίου του 2009. Η σημαντικότητα αυτής της απόφασης κρίνεται εκ του αποτελέσματος, εφόσον δίνεται χρόνος από τη μια στο Συμβούλιο Διεθνών Λογιστικών Προτύπων και στην Επιτροπή Διεθνών Λογιστικών Προτύπων να εργαστούν με χρονική άνεση και συνέπεια για την σύγκλιση, και από την άλλη, με τον τρόπο αυτό εξασφαλίζονται τέσσερα χρόνια σταθερότητας για τις εταιρείες που υιοθέτησαν τα ΔΠΧΠ το 2005. Στις 6 Ιουλίου 2007 έγινε η πρώτη έκθεση προς την Ευρωπαϊκή Επιτροπή Κινητών Αξιών και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο σχετικά με τη σύγκλιση μεταξύ των Δ.Π.Χ.Π. και των γενικά αποδεκτών λογιστικών αρχών τρίτων χωρών. Ενώ, στις 16 Νοεμβρίου 2007 εκδόθηκε ο Κανονισμός (ΕΚ) υπ` αριθ. 1347/2007 της Επιτροπής για την τροποποίηση του Κανονισμού (ΕΚ) υπ` αριθ. 1725/2003 περί της υιοθέτησης ορισμένων διεθνών λογιστικών προτύπων σύμφωνα με τον Κανονισμό (ΕΚ) υπ` αριθ. 1606/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, όσον αφορά στο ΔΠΧΠ 8. Στις 27 Νοεμβρίου 2009 εκδόθηκε ο Κανονισμός (ΕΚ) υπ` αριθ. 1164/2009 της Επιτροπής για την τροποποίηση του Κανονισμού (ΕΚ) υπ` αριθ. 1126/2008 περί της υιοθέτησης ορισμένων διεθνών λογιστικών προτύπων σύμφωνα με τον Κανονισμό (ΕΚ) υπ` αριθ. 1606/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, όσον αφορά στη Διερμηνεία 18 της Επιτροπής Διερμηνειών των ΔΠΧΠ.

Σήμερα γίνεται μια μεθοδευμένη προσπάθεια για σύγκλιση των ΔΠΧΠ του IASB με τα αμερικανικά λογιστικά πρότυπα του FASB. IASB και FASB αποφάσισαν να εντείνουν την κοινή τους προσπάθεια για τη δημιουργία κοινών λογιστικών προτύπων για όλο τον πλανήτη, καθιερώνοντας μηνιαίες συζητήσεις. Η λογική που ακολουθείται είναι ότι θα επιλέγεται για κάθε ζήτημα το πρότυπο που θεωρείται καλύτερο, αλλά σε περιπτώσεις που κανένα από τα δύο δεν κρίνεται ικανοποιητικό θα δημιουργείται ένα νέο.

3. ΤΑ ΔΙΕΘΝΗ ΛΟΓΙΣΤΙΚΑ ΠΡΟΤΥΠΑ (Δ.Λ.Π. & Δ.Π.Χ.Π.)

3.1. Πώς ορίζονται τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα

Με τον όρο «διεθνή λογιστικά πρότυπα», γενικά, καλούνται οι κανόνες διεθνούς αποδοχής, που προσδιορίζουν τον τρόπο παρακολούθησης και αποτίμησης των περιουσιακών μεγεθών μιας οικονομικής οντότητας (τόσο στο Ενεργητικό όσο και στο Παθητικό κομμάτι της) καθώς και αποτύπωσης των πληροφοριών αυτών στις οικονομικές καταστάσεις που δημοσιεύονται, με σκοπό την αποτελεσματικότερη χρήση τους.

Σύμφωνα με το άρθρο 2 του Κανονισμού 1606/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 19ης Ιουλίου 2002, «ως διεθνή λογιστικά πρότυπα νοούνται τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα (ΔΛΠ), τα Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (ΔΠΧΠ) και οι συναφείς ερμηνείες, οι μεταγενέστερες τροποποιήσεις των εν λόγω προτύπων και συναφών ερμηνειών καθώς και τα μελλοντικά πρότυπα και συναφείς ερμηνείες που θα εκδώσει ή θα δημοσιεύσει στο μέλλον ο Οργανισμός Διεθνών Λογιστικών Προτύπων (ΟΔΛΠ)».

Η κατοχύρωση ενός λογιστικού προτύπου ως διεθνούς προϋποθέτει ότι εξασφαλίζει την πιστή και δίκαιη αποτύπωση της χρηματοοικονομικής κατάστασης των αποτελεσμάτων μιας επιχείρησης, ανταποκρίνεται στο κοινό συμφέρον και ικανοποιεί την ποιότητα της πληροφόρησης που απαιτείται. Εφόσον εξασφαλιστούν τα ανωτέρω, η Επιτροπή Διεθνών Λογιστικών Προτύπων έρχεται σε συνεννόηση με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή Ρυθμιστικών Αρχών των Αγορών Κινητών Αξιών με σκοπό την κοινή εφαρμογή των προτύπων αυτών.

3.2. Ο Σκοπός των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων

Αποστολή των διεθνών λογιστικών προτύπων είναι η ρεαλιστική και αμερόληπτη απεικόνιση της χρηματοοικονομικής κατάστασης και των αποτελεσμάτων μιας οικονομικής οντότητας. Με τον τρόπο αυτό καθιστούν εφικτή την σύγκριση οικονομικών καταστάσεων, διευκολύνουν τον θεμιτό ανταγωνισμό και συμβάλουν στην ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων. Στην παράγραφο 4 του Κανονισμού 1606/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου διαβάζουμε: «Ο παρών κανονισμός ενισχύει την ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων στην εσωτερική αγορά και βοηθά τις κοινοτικές εταιρείες να ανταγωνίζονται σε ισότιμη βάση για την εξεύρεση διαθέσιμων χρηματοοικονομικών πόρων τόσο στις κοινοτικές όσο και στις διεθνείς κεφαλαιαγορές».

Η εφαρμογή λογιστικών προτύπων διεθνούς αποδοχής, αποβλέπει στην ομαλή και εύρυθμη λειτουργία της κεφαλαιαγοράς, την προστασία του επενδυτικού κοινού, τη δημιουργία κλίματος εμπιστοσύνης στις χρηματοπιστωτικές αγορές και εν τέλει σε ένα υγιές χρηματοπιστωτικό σύστημα. Επιπλέον, στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τα διεθνή λογιστικά πρότυπα στοχεύουν στην περιφρούρηση της ανταγωνιστικότητας των κοινοτικών κεφαλαιαγορών. Η επίτευξη αυτού του στόχου απαιτεί την σύγκλιση των προτύπων που χρησιμοποιούνται στην Ευρώπη με διάφορα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα, έτσι ώστε να είναι αξιοποιήσιμα διεθνώς για τις διασυνοριακές συναλλαγές ή την εισαγωγή σε χρηματιστηριακές αγορές οπουδήποτε στον κόσμο.

Ο Κανονισμός στρέφεται κυρίως προς δυο είδη εταιρειών:

α) Στις εισηγμένες εταιρείες στο χρηματιστήριο: αυτές τηρούν ενοποιημένους λογαριασμούς, δηλαδή και της μητρικής και των θυγατρικών σύμφωνα με τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα.

β) Στις μη εισηγμένες που τηρούν ετήσιους λογαριασμούς και οι οποίες μπορούν αν θέλουν να καταρτίσουν τις ετήσιες ή ενοποιημένες οικονομικές καταστάσεις με βάση τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα.

Αναφορικά με τις υπόλοιπες ανώνυμες εταιρείες και εταιρείες περιορισμένης ευθύνης, ο Κανονισμός προβλέπει η εφαρμογή των ΔΛΠ να είναι προαιρετική.

3.3. Γενικές Αρχές των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων

Οι γενικές αρχές που διέπουν τα διεθνή λογιστικά πρότυπα μπορούν να συνοψιστούν στις ακόλουθες:

- ñ Αρχή της ακριβοδίκαιης παρουσίασης.
- ñ Αρχή της Συνεχιζόμενης Δραστηριότητας.
- ñ Αρχή Δεδουλευμένων Εσόδων-Εξόδων.
- ñ Αρχή της Αυτοτέλειας των χρήσεων.
- ñ Ομοιομορφία των Οικονομικών Καταστάσεων.
- ñ Σπουδαιότητα και ολότητα.
- ñ Συμφηφισμοί.
- ñ Συγκριτική Πληροφόρηση.

3.4. Τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα (Δ.Λ.Π.)

Ακολούθως παραθέτουμε συνοπτικά τα 41 Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα – Δ.Λ.Π. (International Accounting Standards – I.A.S.) που έχουν εκδοθεί από το 1973 μέχρι το 2001 (εκ των οποίων ορισμένα έχουν αντικατασταθεί και άλλα έχουν καταργηθεί) και στην συνέχεια θα παρουσιάσουμε το καθένα χωριστά.

ΔΛΠ 1: «Παρουσίαση Οικονομικών Καταστάσεων»

ΔΛΠ 2: «Αποθέματα»

ΔΛΠ 3: «Ενοποιημένες Οικονομικές Καταστάσεις» (καταργήθηκε)

ΔΛΠ 4: «Λογιστική Αποσβέσεων» (καταργήθηκε)

ΔΛΠ 5: «Πληροφορίες που πρέπει να γνωστοποιούνται με τις Οικονομικές Καταστάσεις» (έχει αντικατασταθεί)

ΔΛΠ 6: «Λογιστική Αντιμετώπιση των μεταβολών των Τιμών» (καταργήθηκε)

ΔΛΠ 7: «Καταστάσεις Ταμειακών Ροών»

ΔΛΠ 8: «Λογιστικές Πολιτικές, Αλλαγές στις Λογιστικές Εκτιμήσεις και Λάθη»

ΔΛΠ 9: «Δαπάνες Έρευνας & Ανάπτυξης» (έχει αντικατασταθεί)

ΔΛΠ 10: «Γεγονότα μετά την ημερομηνία του Ισολογισμού»

ΔΛΠ 11: «Κατασκευαστικές Συμβάσεις»

- ΔΛΠ 12: «Φόροι Εισοδήματος»
- ΔΛΠ 13: «Εμφάνιση Κυκλοφορούντος Ενεργητικού & Βραχυπρόθεσμων Υποχρεώσεων» (έχει αντικατασταθεί)
- ΔΛΠ 14: «Οικονομικές Πληροφορίες Κατά Τομέα»
- ΔΛΠ 15: «Πληροφορίες που Φανερώνουν τις Επιδράσεις από τις μεταβολές των Τιμών»
- ΔΛΠ 16: «Ενσώματα Πάγια»
- ΔΛΠ 17: «Μισθώσεις»
- ΔΛΠ 18: «Εσοδα»
- ΔΛΠ 19: «Παροχές σε Εργαζόμενους»
- ΔΛΠ 20: «Λογιστική των Επιχορηγήσεων και Γνωστοποίηση της Κρατικής Υποστήριξης»
- ΔΛΠ 21: «Οι Επιδράσεις των μεταβολών στις Τιμές Συναλλάγματος»
- ΔΛΠ 22: «Ενοποιήσεις Επιχειρήσεων»
- ΔΛΠ 23: «Κόστος Δανεισμού»
- ΔΛΠ 24: «Γνωστοποιήσεις Συνδεδεμένων μερών»
- ΔΛΠ 25: «Λογιστική Επενδύσεων» (έχει αντικατασταθεί)
- ΔΛΠ 26: «Λογιστική και Πληροφόρηση Προγραμμάτων Παροχών Αποχώρησης από την Υπηρεσία» (συγχωνεύτηκε με το ΔΛΠ 19)
- ΔΛΠ 27: «Ενοποιημένες και Ατομικές Οικονομικές Καταστάσεις»
- ΔΛΠ 28: «Επενδύσεις σε Συγγενείς Επιχειρήσεις»
- ΔΛΠ 29: «Παρουσίαση Οικονομικών Στοιχείων σε Υπερπληθωριστικές Οικονομίες»
- ΔΛΠ 30: «Γνωστοποιήσεις στις Οικονομικές Καταστάσεις Τραπεζών και Όμοιων Χρηματοοικονομικών Ιδρυμάτων»
- ΔΛΠ 31: «Επενδύσεις σε Κοινοπραξίες»
- ΔΛΠ 32: «Χρηματοοικονομικά μέσα: Αναγνώριση και Αποτίμηση»
- ΔΛΠ 33: «Κέρδη ανά μετοχή»
- ΔΛΠ 34: «Ενδιάμεσες Οικονομικές Καταστάσεις»
- ΔΛΠ 35: «Παύση Επιχειρηματικών Δραστηριοτήτων - Διακοπτόμενες Εκμεταλλεύσεις»
- ΔΛΠ 36: «Μείωση της Αξίας Στοιχείων του Ενεργητικού»
- ΔΛΠ 37: «Προβλέψεις, Ενδεχόμενες Υποχρεώσεις και Ενδιάμεσες Απαιτήσεις»
- ΔΛΠ 38: «Άυλα Στοιχεία του Ενεργητικού»
- ΔΛΠ 39: «Χρηματοοικονομικά μέσα: Καταχώρηση & Αποτίμηση»
- ΔΛΠ 40: «Επενδύσεις σε Ακίνητα»

ΔΛΠ 41: «Γεωργία»

- **ΔΛΠ 1: Παρουσίαση Οικονομικών Καταστάσεων**

Το Διεθνές Λογιστικό Πρότυπο 1 (IAS1: Presentation of Financial Statements), είναι το πιο σημαντικό εφόσον αποτελεί το πρώτο λογιστικό πρότυπο που θεσπίστηκε από το Σώμα Διεθνών Λογιστικών Προτύπων. Πιο αναλυτικά, το ΔΛΠ 1 καθορίζει την παρουσίαση των οικονομικών καταστάσεων των επιχειρήσεων, έτσι ώστε να διασφαλίζεται η χρονική, κλαδική και διακλαδική συγκρισιμότητα. Οι οικονομικές καταστάσεις τις οποίες υποχρεούται να δημοσιεύει μια επιχείρηση, σύμφωνα με το ΔΛΠ 1 είναι οι ακόλουθες:

- Ισολογισμός
- Κατάσταση Αποτελεσμάτων Χρήσης
- Κατάσταση Μεταβολών Ιδίων Κεφαλαίων
- Κατάσταση Ταμειακών Ροών
- Επεξηγηματικές Σημειώσεις.

- **ΔΛΠ 2: Αποθέματα**

Το Διεθνές Λογιστικό Πρότυπο 2 (I.A.S 2 «Inventories») έχει σχέση με το ζήτημα των αποθεμάτων των εμπορικών κυρίως επιχειρήσεων, καθώς τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα δεν διαθέτουν ιδιαίτερα αποθέματα λόγω της φύσης των εργασιών τους. Βασικό μέλημα του ΔΛΠ 2 είναι να θέσει το πλαίσιο προσδιορισμού του τρόπου παρουσίασης, αναγνώρισης και αποτίμησης αποθεμάτων στις λογιστικές καταστάσεις των επιχειρήσεων. Επιπροσθέτως, στόχος του ΔΛΠ 2 είναι ο καθορισμός του κόστους και η αναγνώριση του σαν στοιχείο του ενεργητικού, καθώς και η αποτίμηση του στη καθαρή ρευστοποιήσιμη αξία του

- **ΔΛΠ 3: Ενοποιημένες Οικονομικές Καταστάσεις (Καταργήθηκε)**
- **ΔΛΠ 4: Λογιστική Αποσβέσεων (Καταργήθηκε)**
- **ΔΛΠ 5: Πληροφορίες που πρέπει να γνωστοποιούνται με τις Οικονομικές Καταστάσεις (έχει αντικατασταθεί)**
- **ΔΛΠ 6: Λογιστική Αντιμετώπιση των μεταβολών των Τιμών (Καταργήθηκε)**
- **ΔΛΠ 7: Καταστάσεις Ταμειακών Ροών**

Το ΔΛΠ 7 «Καταστάσεις Ταμειακών Ροών» (IAS 7 «Cash Flow Statements»), αναφέρεται στην κατάρτιση των καταστάσεων ταμειακών ροών, θέτοντας το πλαίσιο των αρχών που πρέπει να εφαρμόζονται κατά τη σύνταξη τους. Οι καταστάσεις ταμειακών ροών δίνουν πληροφορίες στους χρήστες των οικονομικών καταστάσεων για τα ταμειακά διαθέσιμα καθώς και για τα ταμειακά ισοδύναμα που έχει στην κατοχή της η επιχειρηματική μονάδα μέχρι την στιγμή της κατάρτισης τους. Οι ταμειακές ροές της επιχείρησης προέρχονται από τρεις κύριες κατηγορίες δραστηριοτήτων, οι οποίες είναι:

- α) Λειτουργικές δραστηριότητες,
- β) Επενδυτικές δραστηριότητες,
- γ) Χρηματοοικονομικές δραστηριότητες.

- **ΔΛΠ 8: Λογιστικές Πολιτικές, Αλλαγές στις Λογιστικές Εκτιμήσεις και Λάθη**

Το Διεθνές Λογιστικό Πρότυπο 8 (IAS 8 Accounting Policies, changes in Accounting Estimates and Errors), διαπραγματεύεται τις λογιστικές πρακτικές που θα πρέπει να ακολουθούνται στην κατάρτιση οικονομικών καταστάσεων, έτσι ώστε να υπάρχει ενιαία αντιμετώπιση ορισμένων λογιστικών γεγονότων από όλες τις επιχειρήσεις που εφαρμόζουν τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα. Εκτός από αυτό το ζήτημα, το ΔΛΠ 8 ασχολείται και με το Θέμα των λογιστικών λαθών και τον τρόπο διόρθωσής τους, ώστε να διασφαλίζεται η αξιοπιστία των οικονομικών καταστάσεων. Ταυτόχρονα θέτει τα όρια και τους λόγους αλλαγής λογιστικών πολιτικών και μεθόδων.

- **ΔΛΠ 9: Δαπάνες Έρευνας & Ανάπτυξης (έχει αντικατασταθεί)**

- **ΔΛΠ 10: Γεγονότα μετά την ημερομηνία του Ισολογισμού**

Το ΔΛΠ 10 (IAS 10 «Events After the Balance Sheet Date»), ασχολείται με το ζήτημα των λογιστικών γεγονότων που λαμβάνουν χώρα μετά την κατάρτιση και έγκριση του ισολογισμού μιας επιχείρησης. Παράλληλα, θέτει το πλαίσιο των πληροφοριών που θα πρέπει να περιλαμβάνονται στις Επεξηγηματικές Σημειώσεις, που συνέβησαν μετά την έγκριση του ισολογισμού. Το ζήτημα που διαπραγματεύεται το λογιστικό πρότυπο 10 αφορά ένα θέμα με το οποίο πολλές επιχειρήσεις έρχονται αντιμέτωπες στην ημερομηνία λήξης της χρήσης τους, δεδομένου ότι από την ημερομηνία λήξης μέχρι την ημερομηνία έγκρισης μεσολαβεί ένα εύλογο χρονικό διάστημα. Στο χρονικό διάστημα αυτό είναι πιθανό να συμβούν οικονομικά γεγονότα τα οποία να έχουν επίδραση στην οικονομική θέση της επιχείρησης.

- **ΔΛΠ 11: Κατασκευαστικές Συμβάσεις**

Το Διεθνές Λογιστικό Πρότυπο 11 (IAS 11 «Construction Contracts») ασχολείται με τη λογιστική επεξεργασία των εσόδων και εξόδων που προκύπτουν από τις συμβάσεις κατασκευής έργων συνήθως μακροχρόνιας διάρκειας. Η σύμβαση έργου είναι στην ουσία η συμφωνία μεταξύ ενός κατασκευαστή και του πελάτη για την κατασκευή ενός στοιχείου ενεργητικού μέσα σε ένα συμφωνημένο χρονικό διάστημα και έναντι προσυμφωνημένου ποσού. Οι συμβάσεις κατασκευής διακρίνονται σε συμβάσεις σταθερής τιμής και σε συμβάσεις προστιθέμενης αμοιβής. Οι συμβάσεις σταθερής τιμής αφορούν συμφωνίες σταθερής αμοιβής για τον κατασκευαστή. Αντίθετα, οι συμβάσεις προστιθέμενης αμοιβής αφορούν συμφωνίες κατά τις οποίες ο κατασκευαστής θα εισπράξει την συμφωνημένη αμοιβή συν ένα ποσοστό πάνω από το κόστος.

- **ΔΛΠ 12: Φόροι Εισοδήματος**

Το Διεθνές Λογιστικό Πρότυπο 12 (IAS 12 «Income Taxes») αναφέρεται στους φόρους εισοδήματος που προκύπτουν από τη λειτουργία μιας επιχείρησης κατά τη διάρκεια της χρήσης. Κύριος στόχος του προτύπου 12 είναι να θέσει το πλαίσιο των λογιστικών χειρισμών των τρεχόντων και μελλοντικών φόρων. Επίσης να εισάγει τις έννοιες της τρέχουσας και αναβαλλόμενης φορολογίας και τον τρόπο υπολογισμού τους. Αναφέρεται τέλος στις πληροφορίες που πρέπει να γνωστοποιεί η επιχείρηση στις Επεξηγηματικές Σημειώσεις.

- **ΔΛΠ 13: Εμφάνιση Κυκλοφορούντος Ενεργητικού & Βραχυπρόθεσμων Υποχρεώσεων (έχει αντικατασταθεί)**

- **ΔΛΠ 14: Οικονομικές Πληροφορίες Κατά Τομέα**

Το Διεθνές Λογιστικό Πρότυπο 14 (IAS 14 «Segment Reporting»), καθορίζει τις αρχές

που θα πρέπει να διέπουν την κατά τομέα πληροφόρηση των χρηστών των οικονομικών καταστάσεων. Παράλληλα, καθορίζει και τις γνωστοποιήσεις που θα πρέπει να περιλαμβάνουν οι επιχειρήσεις στις Επεξηγηματικές τους Σημειώσεις.

- **ΔΛΠ 15: Πληροφορίες που Φανερώνουν τις Επιδράσεις από τις μεταβολές των Τιμών**

Σκοπός του ΔΛΠ 15 (IAS 15 «Information Reflecting the Effects of Changing Prices») είναι να φανερώσει τις επιδράσεις από τις μεταβολές των τιμών πάνω στις αποτιμήσεις που πραγματοποιήθηκαν για τον προσδιορισμό των αποτελεσμάτων εκμετάλλευσης μιας επιχείρησης και της χρηματοοικονομικής της θέσης. Το συγκεκριμένο πρότυπο αντικατέστησε το ΔΛΠ 6 Λογιστική Αντιμετώπιση των μεταβολών των Τιμών.

- **ΔΛΠ 16: Ενσώματα Πάγια**

Το ΔΛΠ 16 (IAS 16 «Property, Plant and Equipment») θα πρέπει να εφαρμόζεται από όλες τις επιχειρήσεις που παράγουν ή κατασκευάζουν πάγια στοιχεία με σκοπό να τα επενδύσουν σε ακίνητα. Στην περίπτωση που τα πάγια αυτά δεν πληρούν τα κριτήρια για να συμπεριληφθούν στο λογαριασμό «Επενδύσεις σε ακίνητα» θα πρέπει να κατατάσσονται σύμφωνα με τις διατάξεις του Διεθνούς Λογιστικού Προτύπου 16. Θα πρέπει ωστόσο να σημειώσουμε ότι όταν η κατασκευή των παγίων ολοκληρωθεί, τότε τα πάγια θα συμπεριληφθούν στον παραπάνω λογαριασμό και η επιχείρηση θα πρέπει να εφαρμόσει το ΔΛΠ 40 «Επενδύσεις σε ακίνητα».

- **ΔΛΠ 17: Μισθώσεις**

Το Διεθνές Λογιστικό Πρότυπο 17 (IAS 17 «Leases») αναφέρεται στο θέμα των μισθώσεων και στους λογιστικούς χειρισμούς που απαιτούνται για την ορθή και τεκμηριωμένη παρακολούθηση τους. Ταυτόχρονα, οριοθετεί τις πληροφορίες που είναι υποχρεωμένη να γνωστοποιεί η επιχείρηση στις Επεξηγηματικές της Σημειώσεις. Το ΔΛΠ 17 αναθεωρήθηκε στις 31/3/2004 και μπορούσε να εφαρμοστεί από 01/01/05. Το πρότυπο 17 εφαρμόζεται για όλες τις μισθώσεις που συνάπτουν οι επιχειρήσεις πλην μερικών εξαιρέσεων, όπως είναι:

- α) οι συμφωνίες μισθώσεων για εξεύρεση και εξόρυξη μεταλλευμάτων, πετρελαίου,
- β) οι συμφωνίες για παροχή πνευματικών δικαιωμάτων,
- γ) οι συμβάσεις άδεια θεατρικών παραστάσεων

- **ΔΛΠ 18: Έσοδα**

Το Διεθνές Λογιστικό Πρότυπο 18 (IAS 18 «Revenues»), αναφέρεται στο ζήτημα των εσόδων¹ μιας επιχείρησης. Το Πρότυπο 18 έχει σαν στόχο να καθορίσει τους απαιτούμενους λογιστικούς χειρισμούς για την ορθή λογιστική καταγραφή των εσόδων μιας επιχειρηματικής μονάδας. Τα έσοδα προκύπτουν από την επιχειρηματική δραστηριότητα της εκάστοτε επιχείρησης, στα πλαίσια της οποίας λαμβάνουν χώρα ορισμένες συναλλαγές από τις οποίες πηγάζουν οικονομικά οφέλη. Τα έσοδα αυξάνουν τα οικονομικά οφέλη της επιχείρησης ή μειώνουν τις υποχρεώσεις της, γεγονός που οδηγεί σε αύξηση της καθαρής της θέσης. Τα έσοδα εισπράττονται μόνο όταν αφορούν την επιχείρηση και όχι εισπράξεις για λογαριασμό

¹ Έσοδο είναι η μικτή εισροή οικονομικών οφελών κατά τη διάρκεια της χρήσης, η οποία προκύπτει από τις συνήθεις δραστηριότητες της επιχείρησης, όταν η εισροή αυτή έχει σαν αποτέλεσμα την αύξηση των ιδίων κεφαλαίων, εκτός της αύξησης που σχετίζεται με εισφορά κεφαλαίου από τους μετόχους.

τρίτων.

- **ΔΛΠ 19: Παροχές σε Εργαζόμενους**

Το ΔΛΠ 19 «Παροχές σε εργαζομένους» (IAS 19 «Employee Benefits») αναφέρεται στους απαιτούμενους λογιστικούς χειρισμούς για την καταγραφή των παροχών των εργοδοτών προς στους εργαζόμενους. Οι παροχές με βάση το πρότυπο 19 διακρίνονται στις εξής κατηγορίες:

- βραχυχρόνιες παροχές
- παροχές λόγω διακοπής εργασιακής σχέσης
- παροχές σε συμμετοχικούς τίτλους
- παροχές μετά τη λήξη της απασχόλησης
- μακροχρόνιες παροχές

- **ΔΛΠ 20: Λογιστική των Επιχορηγήσεων και Γνωστοποίηση της Κρατικής Υποστήριξης**

Το Διεθνές Λογιστικό Πρότυπο 20 «Λογιστική των κρατικών Επιχορηγήσεων και Γνωστοποίηση της Κρατικής Υποστήριξης» (IAS 20 «Accounting for Government Grants and Disclosure of Government Assistance»), αναφέρεται στο ζήτημα των κρατικών επιχορηγήσεων, καθώς επίσης να θέσει τα κριτήρια και το χρόνο αναγνώρισής τους.

- **ΔΛΠ 21: Οι Επιδράσεις των μεταβολών στις Τιμές Συναλλάγματος**

Το Διεθνές Λογιστικό Πρότυπο 21 «Οι επιδράσεις των μεταβολών στις τιμές συναλλάγματος» (IAS 21 «The Effects of Changes in Foreign Exchange Rates»), αναφέρεται στο ζήτημα των συναλλαγματικών διαφορών και στο λογιστικό χειρισμό τους. Κύριος στόχος του προτύπου 21 είναι να θέσει τις αρχές και τις τεχνικές αναγνώρισης και λογιστικής καταγραφής των συναλλαγών σε ξένο νόμισμα.

- **ΔΛΠ 22: Ενοποιήσεις Επιχειρήσεων**

Το Διεθνές Λογιστικό Πρότυπο 22 «Ενοποιήσεις Επιχειρήσεων» (IAS 22 «Business Combinations») έχει σαν σκοπό τον καθορισμό της λογιστικής αντιμετώπισης των ενοποιήσεων επιχειρήσεων. Καλύπτει την αγορά της μιας επιχείρησης από την άλλη αλλά και την περίπτωση αγοράς δικαιωμάτων όταν μπορεί να προσδιοριστεί ο αγοραστής. Η λογιστική αντιμετώπιση της απόκτησης με αγορά περιλαμβάνει τον προσδιορισμό του κόστους αγοράς, τον επιμερισμό στα επιμέρους περιουσιακά στοιχεία καθώς και τη λογιστική παρακολούθηση της υπεραξίας, θετικής ή αρνητικής, που θα προκύψει τόσο κατά την αγορά όσο και μετέπειτα.

- **ΔΛΠ 23: Κόστος Δανεισμού**

Το Διεθνές Λογιστικό Πρότυπο 23 «Κόστος Δανεισμού» (IAS 23 «Borrowing Cost»), αναφέρεται στη λογιστική αντιμετώπιση του δανειακού κόστους των επιχειρήσεων. Το πρότυπο 23 οριοθετεί την έννοια του δανειακού κόστους και ορίζει τις αρχές και τα κριτήρια για την αναγνώριση του. Παράλληλα, αναφέρεται στις πληροφορίες που θα πρέπει να περιλαμβάνει στις Επεξηγηματικές του Σημειώσεις. Το πρότυπο για τη σωστή και τεκμηριωμένη παρακολούθηση του δανειακού κόστους απαιτεί την άμεση αναγνώριση του δανειακού κόστους ως έξοδο και την καταχώρηση του στα αντίστοιχα αποτελέσματα.

Τονίζεται ότι το πρότυπο δεν αναγνωρίζει σαν κόστος δανεισμού το πραγματικό ή υπολογιστικό κόστος των ιδίων κεφαλαίων. Διευκρινιστικά αναφέρουμε, ότι το κόστος δανεισμού αποτελείται από τους τόκους του δανεισμού καθώς και από τα λοιπά έξοδα δανείου, π.χ. μακροπρόθεσμοι και βραχυπρόθεσμοι τόκοι, προμήθειες, συναλλαγματικές διαφορές δανείων

- **ΔΛΠ 24: Γνωστοποιήσεις Συνδεδεμένων μερών**

Το Διεθνές Λογιστικό Πρότυπο 24 (IAS 24 «Related Party Disclosures»), αναφέρεται στους κανόνες κατάρτισης και στις πληροφορίες που θα πρέπει να περιλαμβάνονται στις οικονομικές καταστάσεις μιας επιχείρησης και των συνδεδεμένων με αυτή μερών. Το πρότυπο 24 θέτει ένα πλαίσιο αρχών, μεθόδων και κανόνων κατάρτισης των οικονομικών καταστάσεων των επιχειρήσεων που αποτελούνται από πολύπλοκα νομικά και επιχειρηματικά σχήματα

- **ΔΛΠ 25: Λογιστική Επενδύσεων (έχει αντικατασταθεί)**
- **ΔΛΠ 26: Λογιστική και Πληροφόρηση Προγραμμάτων Παροχών Αποχώρησης από την Υπηρεσία (συγχωνεύτηκε με το ΔΛΠ 19)**
- **ΔΛΠ 27: Ενοποιημένες και Ατομικές Οικονομικές Καταστάσεις**

Το Διεθνές Λογιστικό Πρότυπο 27 (IAS 27 «Consolidated and Separate Financial Statements»), θέτει τις αρχές και τις λογιστικές τεχνικές αντιμετώπισης των ενοποιημένων και ατομικών οικονομικών καταστάσεων μιας επιχείρησης. Παράλληλα, ασχολείται με το ζήτημα της λογιστικής καταγραφής των επενδύσεων σε θυγατρικές, συγγενείς ή σε κοινοπραξίες και πως αυτές θα απεικονίζονται στις ατομικές καταστάσεις της μητρικής επιχείρησης

- **ΔΛΠ 28: Επενδύσεις σε Συγγενείς Επιχειρήσεις**

Το Διεθνές Λογιστικό Πρότυπο 28 (IAS 28 «Investments in Associates»), διαπραγματεύεται το ζήτημα των επενδύσεων σε συγγενείς επιχειρήσεις, πλην των επιχειρήσεων που κατέχονται από επιχειρήσεις venture capital ή από αμοιβαία κεφάλαια, πιστωτικά συγκροτήματα επενδύσεων και συναφείς επιχειρήσεις συμπεριλαμβανομένων και των ασφαλιστικών κεφαλαίων. Οι επενδύσεις αυτές έχουν χαρακτηριστεί σαν κατεχόμενες για εμπορικούς σκοπούς από το ΔΛΠ 39 και μπορούν να αποτιμηθούν σε εύλογες αξίες. Οποιαδήποτε μεταβολή τους καταχωρείται είτε σαν κέρδος, είτε σαν ζημία στα αποτελέσματα χρήσης

- **ΔΛΠ 29: Παρουσίαση Οικονομικών Στοιχείων σε Υπερπληθωριστικές Οικονομίες**

Το Διεθνές Λογιστικό Πρότυπο 29 (IAS 29 «Interests in Joint Venture»), αναφέρεται στις λογιστικές τεχνικές των οικονομικών καταστάσεων επιχειρήσεων που δρουν σε υπερπληθωριστικές οικονομίες. Το πρότυπο προτείνει μεθόδους προσαρμογής των λογιστικών καταστάσεων, έτσι ώστε να τηρείται η αρχή της συγκρισιμότητας. Το ΔΛΠ 29 εφαρμόζεται στις βασικές οικονομικές καταστάσεις μιας επιχείρησης, από την έναρξη της χρήσης που διαπιστώνεται υπερπληθωρισμός στην οικονομία. Στις χώρες που αντιμετωπίζουν υπερβάλλοντα πληθωρισμό οι οικονομικές καταστάσεις των επιχειρήσεων καταρτίζονται με δύο τρόπους. Ο ένας τρόπος είναι με βάση το ιστορικό κόστος και ο άλλος με βάση το τρέχον κόστος. Ωστόσο σε αγορές με υπερπληθωρισμό, οι οικονομικές καταστάσεις έχουν νόημα μόνο αν καταρτίζονται με βάση την τρέχουσα μονάδα μέτρησης, στην ημερομηνία του ισολογισμού

- **ΔΛΠ 30: Γνωστοποιήσεις στις Οικονομικές Καταστάσεις Τραπεζών και Όμοιων Χρηματοοικονομικών Ιδρυμάτων**

Το Διεθνές Λογιστικό Πρότυπο 30 (IAS 30 «Disclosures in the Financial Statements at Banks & Similar Financial Institution»), καθορίζει το πλαίσιο κατάρτισης των λογιστικών καταστάσεων των τραπεζών και τις πληροφορίες που θα πρέπει να περιλαμβάνονται στις καταστάσεις αυτές. Το πρότυπο 30 εφαρμόζεται από όλα τα τραπεζικά και λοιπά χρηματοοικονομικά ιδρύματα που έχουν υιοθετήσει τα Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης.

- **ΔΛΠ 31: Επενδύσεις σε Κοινοπραξίες**

Το Διεθνές Λογιστικό Πρότυπο 31 (IAS 31 «Interests in Joint Venture»), αναφέρεται στη λογιστική παρακολούθηση και αναγνώριση των δικαιωμάτων σε κοινοπραξίες. Παράλληλα, ορίζει τον τρόπο παρουσίασης των στοιχείων του ενεργητικού, των υποχρεώσεων, των εσόδων και εξόδων των κοινοπραξιών στις λογιστικές καταστάσεις της επενδύτριας επιχείρησης.

- **ΔΛΠ 32: Χρηματοοικονομικά μέσα: Αναγνώριση και Αποτίμηση**

Το Διεθνές Λογιστικό Πρότυπο 32 (IAS 32 «Financial Instruments: Disclosure and Presentation»), θέτει το πλαίσιο και τον τρόπο παρουσίασης των πληροφοριών των Χρηματοοικονομικών μέσων που θα πρέπει να περιλαμβάνονται στις οικονομικές καταστάσεις μιας επιχείρησης. Ταυτόχρονα, αναφέρει και τις απαραίτητες γνωστοποιήσεις που θα πρέπει να περιλαμβάνονται στις Επεξηγηματικές Σημειώσεις των οικονομικών καταστάσεων. Η δημιουργία του προτύπου αποσκοπεί στην όσο το δυνατόν καλύτερη πληροφόρηση των χρηστών αναφορικά με τα χρηματοοικονομικά στοιχεία και την επίπτωση τους στην οικονομική θέση της επιχείρησης.

- **ΔΛΠ 33: Κέρδη ανά μετοχή**

Το Διεθνές Λογιστικό Πρότυπο 33 (IAS 33 «Earnings per Share»), θέτει τις αρχές προσδιορισμού και παρουσίασης του κονδυλίου «κέρδη ανά μετοχή», ώστε να παρέχεται ορθή, πλήρης και συγκρίσιμη πληροφόρηση στους χρήστες. Παράλληλα, καθορίζει ποια στοιχεία σχετικά με τα κέρδη ανά μετοχή θα πρέπει να συμπεριλαμβάνονται στις Επεξηγηματικές Σημειώσεις

- **ΔΛΠ 34: Ενδιάμεσες Οικονομικές Καταστάσεις**

Το Διεθνές Λογιστικό Πρότυπο 34 (IAS 34 «Interim Financial Reporting»), αναφέρεται στις αρχές αναγνώρισης, αποτίμησης και κατάρτισης ενδιάμεσων οικονομικών καταστάσεων. Παράλληλα, καθορίζει και τα στοιχεία που θα πρέπει να περιλαμβάνονται στο μέρος των Επεξηγηματικών Σημειώσεων.

- **ΔΛΠ 35: Παύση Επιχειρηματικών Δραστηριοτήτων-Διακοπτόμενες Εκμεταλλεύσεις**

Αυτό το Πρότυπο (ΔΛΠ 35) (IAS 35 «Discontinuing Operations») πραγματεύεται την παρουσίαση και τις γνωστοποιήσεις που αφορούν σε διακοπτόμενες εκμεταλλεύσεις. Αντικαταστάθηκε από το ΔΠΧΠ 5 με τον κανονισμό 2236/2004.

- **ΔΛΠ 36: Μείωση της Αξίας Στοιχείων του Ενεργητικού**

Το Διεθνές Λογιστικό Πρότυπο 36 (IAS 36 «Impairment of Assets»), αναφέρεται στην έννοια μείωσης της αξίας των στοιχείων του ενεργητικού, μια έννοια που μέχρι πρόσφατα δεν

υπήρχε στα λογιστικά πεπραγμένα. Στόχος αυτού του προτύπου είναι να ανιχνεύσει πιθανές ζημίες από τη μείωση της αξίας στοιχείων του ενεργητικού, ώστε να μην εμφανιστούν τα στοιχεία αυτά σε αξία μεγαλύτερη από την ανακτήσιμη τους. Παράλληλα, επιτυγχάνει τον ποσοτικό προσδιορισμό του μεγέθους της ζημίας λόγω μείωσης της αξίας. Επίσης προσδιορίζει τις προϋποθέσεις για αναστροφή της αναγνωρισμένης ζημίας λόγω μείωσης της αξίας των στοιχείων.

- **ΔΛΠ 37: Προβλέψεις, Ενδεχόμενες Υποχρεώσεις και Ενδιάμεσες Απαιτήσεις**

Το Διεθνές Λογιστικό Πρότυπο 37 (IAS 37 «Provisions, Contingent Liabilities and Contingent Assets») αναφέρεται στις λογιστικές τεχνικές παρακολούθησης, αναγνώρισης και εκτίμησης των προβλέψεων, απαιτήσεων και υποχρεώσεων μιας επιχείρησης. Το πρότυπο αναφέρεται επίσης στις γνωστοποιήσεις που θα πρέπει να περιλαμβάνονται στις Επεξηγηματικές Σημειώσεις των οικονομικών καταστάσεων. Η εφαρμογή των διατάξεων του προτύπου 37 καθιστά τις οικονομικές καταστάσεις περισσότερο συγκρίσιμες και πιο βελτιωμένες σε θέματα σχετικότητας στοιχείων και γεγονότων.

- **ΔΛΠ 38: Άυλα Στοιχεία του Ενεργητικού**

Το Διεθνές Λογιστικό Πρότυπο 38 (IAS 38 «Intangible Assets»), αναφέρεται στα κριτήρια και τις αρχές αναγνώρισης στοιχείων, ως άυλων στοιχείων ενεργητικού στις οικονομικές καταστάσεις της επιχείρησης. Παράλληλα, καθορίζει τη λογιστική αντιμετώπιση αυτών των στοιχείων, καθώς και τις απαραίτητες γνωστοποιήσεις

- **ΔΛΠ 39: Χρηματοοικονομικά μέσα: Καταχώρηση & Αποτίμηση**

Το Διεθνές Λογιστικό Πρότυπο 39 (IAS 39 «Financial instruments: Recognition and Measurements»), αναφέρεται στις λογιστικές μεθόδους που πρέπει να χρησιμοποιούνται για την αναγνώριση, αποτίμηση και απεικόνιση των χρηματοοικονομικών μέσων στις οικονομικές καταστάσεις. Το πρότυπο κατατάσσει τα χρηματοοικονομικά στοιχεία του ενεργητικού σε τέσσερις κατηγορίες, γεγονός που υποδεικνύει και τη βάση αποτίμησης τους. Οι κατηγορίες είναι:

α) Χρηματοοικονομικά στοιχεία του ενεργητικού στην εύλογη αξία μέσω της κατάστασης Αποτελεσμάτων Χρήσης

β) Διακρατούμενες μέχρι τη λήξη επενδύσεις

γ) Δάνεια και Απαιτήσεις

δ) Διαθέσιμα προς πώληση χρηματοοικονομικά στοιχεία.

- **ΔΛΠ 40: Επενδύσεις σε Ακίνητα**

Το Διεθνές Λογιστικό Πρότυπο 40 (IAS 40 «Investment Property»), αναφέρεται στις λογιστικές τεχνικές που απαιτούνται για την παρακολούθηση των ακινήτων που κατέχει ή ενοικιάζει μια επιχείρηση με χρηματοοικονομική μίσθωση. Τα ακίνητα αυτά δεν χρησιμοποιούνται στην παραγωγική διαδικασία, αλλά αποφέρουν εισόδημα μέσω της μίσθωσης τους ή κατέχονται για ενίσχυση κεφαλαίου. Παράλληλα, στο πρότυπο αναφέρονται οι μέθοδοι αποτίμησης επενδύσεων σε ακίνητα, που έχουν εκμισθωθεί, βάσει λειτουργικής μίσθωσης.

- **ΔΛΠ 41: Γεωργία**

Το Διεθνές Λογιστικό Πρότυπο 41 (IAS 41 «Agriculture»), αναφέρεται στην λογιστική παρακολούθηση των δραστηριοτήτων μιας γεωργικής επιχείρησης.

3.5. Τα Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (Δ.Π.Χ.Π.)

Ακολούθως παραθέτουμε συνοπτικά τα Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης – Δ.Π.Χ.Π. (International Financial Reporting Standards – I.F.R.S.) που έχουν εκδοθεί από το 2001 μέχρι σήμερα και στην συνέχεια θα παρουσιάσουμε το καθένα χωριστά.

ΔΠΧΠ 1: «Πρώτη Εφαρμογή των ΔΠΧΠ»

ΔΠΧΠ 2: «Πληρωμές Βασιζόμενες σε Συμμετοχικούς Τίτλους»

ΔΠΧΠ 3: «Ενοποιήσεις Επιχειρήσεων»

ΔΠΧΠ 4: «Ασφαλιστικές Συμβάσεις»

ΔΠΧΠ 5: «Πάγια Στοιχεία του Ενεργητικού Κατεχόμενα προς Πώληση και Διακοπήσεις Δραστηριότητες»

ΔΠΧΠ 6: «Έρευνα και Αξιολόγηση Ορυκτών Πόρων»

ΔΠΧΠ 7: «Χρηματοοικονομικά μέσα: Γνωστοποιήσεις»

ΔΠΧΠ 8: «Λειτουργικοί Τομείς»

ΔΠΧΠ 9: «Χρηματοοικονομικά μέσα»

ΔΠΧΠ 10: «Ενοποιημένες Οικονομικές Καταστάσεις»

ΔΠΧΠ 11: «Κοινές Ρυθμίσεις»

ΔΠΧΠ 12: «Παρουσίαση των Συμφερόντων σε άλλες οντότητες»

ΔΠΧΠ 13: «Επιμέτρηση της εύλογης αξίας»

• ΔΠΧΠ 1: «Πρώτη Εφαρμογή των ΔΠΧΠ»

Το Δ.Π.Χ.Π.1 έχει εφαρμογή μόνο στην πρώτη χρονιά που μία επιχείρηση χρησιμοποιεί τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα και όχι στις επόμενες χρήσεις. Το Δ.Π.Χ.Π.1 εφαρμόζεται στις πρώτες οικονομικές καταστάσεις που καταρτίζονται σύμφωνα με τα Δ.Π.Χ.Π. και σε κάθε ενδιάμεση οικονομική κατάσταση που παρουσιάζει. Έχει ως σκοπό τη σύνταξη οικονομικών καταστάσεων, οι οποίες θα διέπονται από διαφάνεια και θα παρέχουν συγκρίσιμη πληροφόρηση.

• ΔΠΧΠ 2: «Πληρωμές Βασιζόμενες σε Συμμετοχικούς Τίτλους»

Το Δ.Π.Χ.Π.2 αναφέρεται στις παροχές που εξαρτώνται από την αξία των μετοχών. Σύμφωνα με το Δ.Π.Χ.Π.2 ορίζεται ειδικός τρόπος λογιστικοποίησης στις περιπτώσεις που μία επιχείρηση αγοράσει αγαθά ή υπηρεσίες από τρίτους και η πληρωμή γίνει έναντι μετοχών.

• ΔΠΧΠ 3: «Ενοποιήσεις Επιχειρήσεων»

Το Δ.Π.Χ.Π.3 ασχολείται με τις Συνενώσεις Επιχειρήσεων. Σύμφωνα με το Δ.Π.Χ.Π.3, όταν πραγματοποιείται μία συγχώνευση, πάντοτε υπάρχει η έννοια του «αποκτώντος» και του «αποκτώμενου». Δηλαδή πάντοτε υπάρχει ένας αγοραστής και ένας αγοραζόμενος. Το Δ.Π.Χ.Π.3 εισάγει και τον όρο της αναστροφής απόκτησης. Ανάστροφη απόκτηση έχουμε όταν μία εταιρεία απορροφήσει μία άλλη εταιρεία μεγαλύτερη αυτής και οι

μέτοχοι της απορροφούμενης έχουν τον έλεγχο της εταιρείας που θα προκύψει από την απορρόφηση.

- **ΔΠΧΠ 4: «Ασφαλιστικές Συμβάσεις»**

Το Δ.Π.Χ.Π.4 ασχολείται με το ζήτημα των ασφαλιστηρίων συμβολαίων. Το Δ.Π.Χ.Π.4 θέτει ως υποχρεωτικές τις εξής λογιστικές αρχές:

- 1) τον έλεγχο επάρκειας ασφαλιστικών αποθεματικών,
- 2) προβλέψεις απώλειας απαιτήσεων από αντασφαλιστές σε περίπτωση ύπαρξης επισφαλειών,
- 3) μη συμψηφισμός απαιτήσεων από αντασφαλιστές με την αναλογία τους στα ασφαλιστικά αποθέματα,
- 4) μη συμψηφισμός εσόδων και εξόδων ασφαλιστηρίων ασφαλιστηρίων με την αναλογία αντασφαλιστών.

- **ΔΠΧΠ 5: «Πάγια Στοιχεία του Ενεργητικού Κατεχόμενα προς Πώληση και Διακοπείσες Δραστηριότητες»**

Το Δ.Π.Χ.Π.5 ασχολείται με τα μη κυκλοφορούντα περιουσιακά στοιχεία που κατέχονται για πώληση και τις διακοπείσες δραστηριότητες. Κατά το Δ.Π.Χ.Π.5, οι διακοπείσες δραστηριότητες και τα περιουσιακά στοιχεία που βρίσκονται προς διάθεση, παρακολουθούνται και εμφανίζονται σε ιδιαίτερους λογαριασμούς.

- **ΔΠΧΠ 6: «Έρευνα και Αξιολόγηση Ορυκτών Πόρων»**

Το Δ.Π.Χ.Π.6 ασχολείται με τα στοιχεία που αφορούν την έρευνα για ορυκτά. Το συγκεκριμένο πρότυπο αφενός παρέχει κάποιες ελευθερίες στην αντιμετώπιση στοιχείων που αφορούν έρευνες για ορυκτά αφετέρου επιβάλλει και συγκεκριμένες γνωστοποιήσεις που πρέπει να γίνονται ώστε να υπάρχει πληροφόρηση για το σημαντικό αυτό αντικείμενο.

- **ΔΠΧΠ 7: «Χρηματοοικονομικά μέσα: Γνωστοποιήσεις»**

Το Δ.Π.Χ.Π.7 ασχολείται με τις γνωστοποιήσεις που πρέπει να γίνονται για τα χρηματοοικονομικά μέσα. Το συγκεκριμένο ΔΠΧΠ προβλέπει έναν σημαντικό αριθμό γνωστοποιήσεων, σχετικά με τους λογαριασμούς των χρηματοοικονομικών μέσων, τις λογιστικές αρχές αποτίμησής τους και τους πιθανούς κινδύνους με τους οποίους είναι αντιμετώπιση η επιχείρηση.

- **ΔΠΧΠ 8: «Λειτουργικοί Τομείς»**

Το ΔΠΧΠ 8 ορίζει τις απαιτήσεις για τη γνωστοποίηση πληροφοριών σχετικά με τους λειτουργικούς τομείς μιας οντότητας. Το ΔΠΧΠ 8 αντικαθιστά το Διεθνές Λογιστικό Πρότυπο (ΔΛΠ) 14 «Οικονομικές Πληροφορίες Κατά Τομέα». Το ΔΠΧΠ 8 απαιτεί από μια επιχείρηση να υιοθετήσει την «διοικητική προσέγγιση» (management approach) σχετικά με την πληροφόρηση των χρηματοοικονομικών επιδόσεων της στους λειτουργικούς τομείς της. Γενικά, η πληροφόρηση που θα γνωστοποιηθεί πρέπει να είναι η ίδια που η διοίκηση χρησιμοποιεί εσωτερικά για να αξιοποιήσει τις (κατά τομέα) επιδόσεις της επιχείρησης και με βάση αυτήν αποφασίζει την κατανομή των πόρων της στους λειτουργικούς τομείς της. Αυτή η πληροφόρηση μπορεί να διαφέρει από αυτήν που χρησιμοποιείται για να προετοιμαστεί ο ισολογισμός και τα αποτελέσματα χρήσης της επιχείρησης.

- **ΔΠΧΠ 9: «Χρηματοοικονομικά μέσα»**

Το ΔΠΧΠ 9 έχει σαν βασικό στόχο την καθιέρωση αρχών για την προετοιμασία οικονομικής αναφοράς των χρηματοοικονομικών στοιχείων ενεργητικού. Το συγκεκριμένο ΔΠΧΠ θα αντικαταστήσει σταδιακά το ΔΛΠ 39 για αυτό και πρέπει να εφαρμόζεται σ' όλα τα στοιχεία ενεργητικού που εμπίπτουν στο ΔΛΠ 39.

- **ΔΠΧΠ 10: «Ενοποιημένες Οικονομικές Καταστάσεις»**

Το ΔΠΧΠ 10 αναφέρει ένα μοντέλο ενοποίησης που καθορίζει τον έλεγχο, ως τη βάση για την ενοποίηση όλων των τύπων εταιρειών. Το ΔΠΧΠ 10 αντικαθιστά το ΔΛΠ 27 «Ενοποιημένες και Ατομικές Οικονομικές Καταστάσεις».

- **ΔΠΧΠ 11: «Κοινές Ρυθμίσεις»**

Το πρότυπο παρέχει επίσης διευκρινίσεις σχετικά με τους συμμετέχοντες σε από κοινού συμφωνίες, χωρίς να υπάρχει από κοινού έλεγχος.

- **ΔΠΧΠ 12: «Παρουσίαση των Συμφερόντων σε άλλες οντότητες»**

Το ΔΠΧΠ 12 απαιτεί οι οικονομικές οντότητες να γνωστοποιούν πληροφορίες, συμπεριλαμβανομένων σημαντικών κρίσεων και υποθέσεων, οι οποίες επιτρέπουν στους αναγνώστες των οικονομικών καταστάσεων να αξιολογήσουν τη φύση, τους κινδύνους και τις οικονομικές επιπτώσεις που σχετίζονται με τη συμμετοχή της οικονομικής οντότητας σε θυγατρικές, συγγενείς, από κοινού συμφωνίες και μη ενοποιούμενες οικονομικές οντότητες.

- **ΔΠΧΠ 13: «Επιμέτρηση της εύλογης αξίας»**

Το ΔΠΧΠ 13 παρέχει νέες οδηγίες σχετικά με την επιμέτρηση της εύλογης αξίας και τις απαραίτητες γνωστοποιήσεις.

Παρατήρηση

Τα πρότυπα ΔΠΧΠ 9, ΔΠΧΠ 10, ΔΠΧΠ 11, ΔΠΧΠ 12, ΔΠΧΠ 13 δεν φαίνεται να έχουν υιοθετηθεί ακόμη από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Κατά πάσα πιθανότητα θα αρχίσει η εφαρμογή τους από 1/1/2013. Βέβαια σε πολλές επιχειρήσεις λαμβάνονται υπ' όψιν στους ισολογισμούς που δημοσιοποιούν.

4. ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΓΕΝΙΚΟ ΛΟΓΙΣΤΙΚΟ ΣΧΕΔΙΟ ΚΑΙ Η ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΤΩΝ Δ.Λ.Π. ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Πριν αναφερθούμε στην εφαρμογή των ΔΛΠ στην Ελληνική οικονομική πραγματικότητα, θα κάνουμε μια σύντομη επισκόπηση του Ελληνικού Γενικού Λογιστικού Σχεδίου.

4.1. Το Ελληνικό Γενικό Λογιστικό Σχέδιο (Ε.Γ.Λ.Σ.)

Επί τριάντα και πλέον χρόνια η Ελλάδα αγωνιζόταν να αποκτήσει το δικό της σχέδιο λογιστικής τυποποίησης. Το 1980, αρχικά με το Νόμο 1041/1980 (άρθρα 47, 48 και 49) και στην συνέχεια με το Π.Δ. 1123/1980, εκπονήθηκε το σύγχρονο και πρωτοποριακό Ελληνικό Γενικό Λογιστικό Σχέδιο (Ε.Γ.Λ.Σ.).

Σύμφωνα με το άρθρο 48, παράγραφος 1 του Ν. 1041/1980, «Το Γενικό Λογιστικό Σχέδιο αποτελεί σύστημα κανόνων ταξινομήσεως των λογιστικών μεγεθών, δια του οποίου σκοπείται η τυποποίησης των υπό των οικονομικών μονάδων της Χώρας τηρούμενων λογαριασμών, η καθ' ενιαίο τρόπο λειτουργία και συλλειτουργία αυτών, η βάσει παραδεδεγμένων αρχών και μεθόδων αποτίμησης των περιουσιακών στοιχείων, η σύνταξις και δημοσίευσις τυποποιημένων ισολογισμών, αποτελεσμάτων και λοιπών οικονομικών αποτελεσμάτων και ο εν γένει σχεδιασμός της λογιστικής εις εθνικήν κλίμακα».

Το Ελληνικό Γενικό Λογιστικό Σχέδιο τέθηκε σε προαιρετική εφαρμογή το 1981 και σε υποχρεωτική εφαρμογή από την 1η Ιανουαρίου του 1991 για τις εμπορικές εταιρίες και τις εταιρίες παροχής υπηρεσιών και από 1η Ιανουαρίου του 1992 για τις βιομηχανικές και ξενοδοχειακές εταιρίες, που ελέγχονται υποχρεωτικά από Ορκωτούς Ελεγκτές Λογιστές (άρθρο 7, παρ. 1 του Ν. 1882/1990).

Αργότερα, η υποχρέωση τήρησης του Ε.Γ.Λ.Σ. επεκτάθηκε σε όλες τις επιχειρήσεις που τηρούν βιβλία τρίτης κατηγορίας του Κ.Β.Σ. (άρθρο 7, παρ. 2 του Π.Δ. 186/1992).

Παράλληλα, εκπονήθηκαν και τέθηκαν σε υποχρεωτική εφαρμογή τα Κλαδικά Λογιστικά Σχέδια: των Ασφαλιστικών Επιχειρήσεων (Π.Δ. 148/1984), των Τραπεζών (Π.Δ. 384/1992), των Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης (Π.Δ. 80/1997), των ΝΠΔΔ (Π.Δ. 205/1998), των Δήμων και Κοινοτήτων (Π.Δ. 315/1999) και των Δημοσίων μονάδων Υγείας (Π.Δ. 146/2003), ώστε να επιτευχθεί η λογιστική τυποποίηση σε εθνική κλίμακα και να αποκτηθεί μία κοινή λογιστική γλώσσα συνεννόησης μεταξύ του Κράτους και των φορολογουμένων, καθώς και των οικονομικών μονάδων και των επαγγελματιών τους οργανώσεων.

Το Ε.Γ.Λ.Σ. βοήθησε στη μηχανογράφηση των οικονομικών μονάδων, ελαχιστοποίησε το λογιστικό κόστος και συνέβαλε αποτελεσματικά στην ορθολογική διαχείριση και ανάπτυξή τους και δίνει αξιόπιστα στοιχεία, συγκρίσιμα διαχρονικά και διακλαδικά, κατάλληλα για την κατάρτιση δεικτών της οικονομίας, στους οποίους βασίζονται κρίσιμες για την χώρα αποφάσεις. Γι' αυτό η καθιέρωση του Ε.Γ.Λ.Σ. χαρακτηρίστηκε ως «λογιστική επανάσταση», η οποία απέφερε γόνιμους καρπούς στις οικονομικές μονάδες και γενικότερα στην Ελληνική οικονομία.

4.2. Η Δομή του Ελληνικού Γενικού Λογιστικού Σχεδίου

Οι λογαριασμοί του Ελληνικού Γενικού Λογιστικού Σχεδίου ταξινομούνται σε δέκα

ομάδες, οι οποίες αριθμούνται κατά τη φυσική σειρά των αριθμών 1 έως 9 και 0. Σύμφωνα με το Ε.Γ.Λ.Σ. οι λογαριασμοί ομαδοποιούνται με βάση το κριτήριο του ισολογισμού σε τρεις κατηγορίες:

- 1) Τις ομάδες ένα (1) έως οκτώ (8) που αφορούν τη γενική λογιστική.
- 2) Την ομάδα εννέα (9) που αφορά την αναλυτική λογιστική εκμεταλλεύσεως.
- 3) Την ομάδα δέκα (0) που αφορά τους λογαριασμούς τάξεως.

Οι ομάδες που καλύπτουν τις ανάγκες της γενικής λογιστικής (συμπεριλαμβανομένων και των λογαριασμών τάξεως) τμηματοποιούνται και χρησιμοποιούνται ως εξής:

1α) Οι ομάδες ένα (1) έως πέντε (5) περιλαμβάνουν τους λογαριασμούς του ισολογισμού, δηλαδή εκείνους που στο τέλος της χρήσεως, κατά κανόνα, παρουσιάζουν υπόλοιπα (χρεωστικά ή πιστωτικά) και οι οποίοι συνθέτουν τον ισολογισμό. Ειδικότερα:

§ Στις ομάδες ένα (1) έως τρία (3) περιλαμβάνονται οι λογαριασμοί του ενεργητικού.

§ Στις ομάδες τέσσερα (4) έως πέντε (5) περιλαμβάνονται οι λογαριασμοί του παθητικού.

1β) Οι ομάδες έξι (6) έως οκτώ (8) περιλαμβάνουν τους αποτελεσματικούς λογαριασμούς, οι οποίοι στο τέλος της χρήσεως μηδενίζονται, με τη μεταφορά των υπολοίπων τους αρχικά στους λογαριασμούς γενικής εκμεταλλεύσεως και αποτελεσμάτων χρήσεως και στη συνέχεια σε λογαριασμούς του ισολογισμού και ειδικότερα:

§ Στην έκτη (6) ομάδα περιλαμβάνονται οι λογαριασμοί των οργανικών εξόδων κατ' είδος.

§ Στην έβδομη (7) ομάδα περιλαμβάνονται οι λογαριασμοί των οργανικών εσόδων κατ' είδος.

§ Στην όγδοη (8) ομάδα περιλαμβάνονται οι λογαριασμοί των εκτάκτων και ανόργανων εξόδων και εσόδων, αποτελεσμάτων και συνθέσεως, που είναι απαραίτητοι για τον προσδιορισμό και τη διάθεση του αποτελέσματος της χρήσης.

Στην ομάδα δέκα (0) περιλαμβάνονται οι λογαριασμοί τάξεως με τους οποίους παρέχονται σημαντικές πληροφορίες και χρήσιμα στατιστικά στοιχεία. Οι λογαριασμοί τάξεως είναι λογαριασμοί ειδικής κατηγορίας, στους οποίους απεικονίζονται και παρακολουθούνται χρήσιμες πληροφορίες καθώς και γεγονότα που δημιουργούν νομικές δεσμεύσεις, χωρίς να επιφέρουν άμεση ποσοτική μεταβολή στα περιουσιακά στοιχεία της οικονομικής μονάδας, η οποία όμως (ποσοτική μεταβολή) είναι δυνατό να επέλθει στο μέλλον. Οι λογαριασμοί τάξεως λειτουργούν πάντοτε αμοιβαία, κατά ζεύγη λογαριασμών, σε αυτόνομο λογιστικό κύκλωμα της ομάδας δέκα (0), χωρίς να υπάρχει δυνατότητα ταυτόχρονης λειτουργίας τους με τους λογαριασμούς ουσίας της γενικής λογιστικής (ομάδων 1-8) και της αναλυτικής λογιστικής εκμεταλλεύσεως (ομάδας 9). Με τους λογαριασμούς τάξεως παρακολουθούνται ιδίως:

- Αλλότρια περιουσιακά στοιχεία.
- Εγγυήσεις που λαμβάνονται από την οικονομική μονάδα για εξασφάλιση απαιτήσεών της.
- Εγγυήσεις που παραχωρούνται από την οικονομική μονάδα για εξασφάλιση

υποχρεώσεών της.

- Αμφοτεροβαρείς και άλλης φύσεως συμβάσεις, κατά το ανεκτέλεστο μέρος τους.
- Διάφορες πληροφορίες και στατιστικά στοιχεία.

4.3. Η Εισαγωγή των Δ.Λ.Π. στην Ελληνική Πραγματικότητα

Τα ΔΛΠ πρωτοεμφανίστηκαν στην Ελλάδα το 1974 από το Σώμα Ορκωτών Λογιστών (Σ.Ο.Λ.), το οποίο υπήρξε μέλος της IASC σχεδόν από την ίδρυσή της. Η Ελλάδα όμως έχοντας καθιερώσει τα δικά της λογιστικά πρότυπα (βλ. ΕΓΛΣ) δυσκολευόταν να τα υιοθετήσει.

Η υιοθέτηση όμως των ΔΛΠ των διεθνών λογιστικών προτύπων από τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν μπορούσε να αφήσει την Ελλάδα αμέτοχη.

Έγινε μια πρώτη προσπάθεια τη δεκαετία του 1980 με την έκδοση της 4ης και 7ης κοινοτικής οδηγίας, περί ετησίων και ενοποιημένων οικονομικών καταστάσεων, αντίστοιχα. Οι παραπάνω οδηγίες ενσωματώθηκαν στο ελληνικό δίκαιο και συγκεκριμένα στον εταιρικό νόμο 2190/1920.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση στη συνέχεια με κείμενο της στις 13 Ιουνίου 2000, προτείνει την καθιέρωση των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων (IAS), που εκδίδονται από την Επιτροπή Διεθνών Λογιστικών Προτύπων (IASC και μετέπειτα IASB), ως βάση σύνταξης των ενοποιημένων οικονομικών καταστάσεων των εισηγμένων εταιριών το αργότερο μέχρι το 2005.

Σε υλοποίηση των παραπάνω στις 19 Ιουλίου 2002 στην επίσημη εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (L243 / 1/11.9.2002) δημοσιεύτηκε ο Κανονισμός 1606/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και Συμβουλίου για τη χρήση των Διεθνών Λογιστικών προτύπων με κύριο σκοπό την υιοθέτηση και την εφαρμογή τους.

Το 2002, η ελληνική κυβέρνηση ψήφισε το νόμο 2992/2002 όπου απαιτείται από τις εταιρείες που διαπραγματεύονται τις μετοχές τους στο Χρηματιστήριο Αξιών Αθηνών να αρχίσουν να εφαρμόζουν τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα, από το ημερολογιακό έτος 2003.

Με τη ρύθμιση αυτή έγινε προσπάθεια εκ μέρους της Ελλάδας να εναρμονισθεί πλήρως με τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα, ούτως ώστε να υπάρχει η δυνατότητα σύγκρισης των οικονομικών καταστάσεων των ελληνικών εισηγμένων επιχειρήσεων με τις αντίστοιχες των ξένων επιχειρήσεων και να ενισχυθεί η εμπιστοσύνη όσων συμβουλευούνται αυτές τις οικονομικές καταστάσεις.

Στη συνέχεια με νεώτερους νόμους 3148/2003 (άρθρο 21) και 3229/2004 (άρθρο 13), η εφαρμογή των Δ.Λ.Π. ορίστηκε για την 1.1.2005.

Βασικός λόγος αυτής της επανεξέτασης του χρόνου ισχύος των ΔΛΠ αποτελεί η μη υιοθέτηση, από την Επιτροπή των Δ.Λ.Π. 32 και 39, τα οποία αφορούν την αποτίμηση, καταχώρηση και γνωστοποίηση χρηματοπιστωτικών μέσων.

Ένας άλλος λόγος είναι το γεγονός ότι οι ελληνικές δημόσιες επιχειρήσεις πίεσαν την ελληνική κυβέρνηση να αναβάλει την εφαρμογή των ΔΛΠ επειδή δεν ήταν ακόμη έτοιμες.

Ο τελευταίος νόμος κάνει παραπομπή στον Κανονισμό της Ε.Ε. 1725/2003 με τον οποίο υιοθετήθηκαν τα Δ.Λ.Π. σε εκτέλεση των διατάξεων του κανονισμού του Συμβουλίου

1606/2002.

Ο Νόμος 3229/04 καθόρισε όλες τις λεπτομέρειες για τον τρόπο εφαρμογής των Δ.Λ.Π. και με μετέπειτα διαταγή του Υπουργείου Οικονομικών δόθηκαν διευκρινίσεις σχετικά με την εφαρμογή των άρθρων 13,15,27 και 32 του Ν. 3229/04.

Σύμφωνα με τον συγκεκριμένο νόμο δίνεται η δυνατότητα σε εταιρείες νομικής μορφής Ανώνυμης Εταιρείας και Εταιρεία Περιορισμένης Ευθύνης να προβλέπει τις προϋποθέσεις και διαδικασίες που θα πρέπει να ακολουθήσουν και να ρυθμίσουν διάφορα πρακτικής φύσεως προβλήματα, που προκύπτουν από την εφαρμογή του Κοινοτικού Κανονισμού.

Με τον Κανονισμό 1725/2003 (L. 261/13.10.03) δεν υιοθετήθηκαν τα Δ.Λ.Π. 32 και 39.

Με απόφαση του υπουργού Οικονομίας τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα άρχισαν να εφαρμόζονται από την αρχή του 2005, με τις πρώτες λογιστικές συνοπτικές καταστάσεις να καλύπτουν το πρώτο τρίμηνο του 2005, ενώ οι αναλυτικές καταστάσεις που είχαν την πιστοποίηση των Ορκωτών Λογιστών εμφανίστηκαν στα τέλη του Ιουλίου.

5. ΤΑ Δ.Λ.Π. ΚΑΙ Δ.Π.Χ.Π. ΠΟΥ ΕΠΗΡΕΑΖΟΥΝ ΤΑ ΤΡΑΠΕΖΙΚΑ ΙΔΡΥΜΑΤΑ ΚΑΙ ΟΙ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΤΟΥΣ ΑΠΟ ΤΟ Ε.Γ.Λ.Σ.

Στόχος των τραπεζών είναι η κατάρτιση αξιόπιστων και συγκρίσιμων λογιστικών καταστάσεων, που θα εμπνέουν αίσθημα διαφάνειας και ασφάλειας στους επενδυτές. Έτσι, η εφαρμογή των ΔΛΠ στα τραπεζικά ιδρύματα φαίνεται να έχει τα εξής αποτελέσματα:

α) Συμβάλλει στην άσκηση σοβαρής διαχείρισης κινδύνου και ελέγχου στα τραπεζικά ιδρύματα.

β) Ενισχύει την δημοσίευση αξιόπιστων πληροφοριών.

γ) Βοηθά τα τραπεζικά ιδρύματα να ακολουθούν και να εφαρμόζουν τα ΔΠΧΠ χωρίς παρεκκλίσεις και να καταρτίζουν διαφανείς οικονομικές καταστάσεις.

δ) Διευκολύνει την αποτελεσματική εποπτεία των τραπεζικών ιδρυμάτων από τα αρμόδια όργανα.

Τα ΔΛΠ & ΔΠΧΠ που επηρεάζουν κατά κύριο λόγο τα Τραπεζικά Ιδρύματα, σύμφωνα με αυτά που αναφέρθηκαν στο προηγούμενο κεφάλαιο αλλά και σύμφωνα με την διαθέσιμη βιβλιογραφία, φαίνεται να είναι τα ακόλουθα:

- ΔΛΠ 7: «Καταστάσεις Ταμειακών Ροών»
- ΔΛΠ 12: «Φόροι Εισοδήματος»
- ΔΛΠ 16: «Ενσώματα Πάγια»
- ΔΛΠ 17: «Μισθώσεις»
- ΔΛΠ 19: «Παροχές σε Εργαζόμενους»
- ΔΛΠ 22: «Ενοποιήσεις Επιχειρήσεων»
- ΔΛΠ 28: «Επενδύσεις σε Συγγενείς Επιχειρήσεις»
- ΔΛΠ 29: «Παρουσίαση Οικονομικών Στοιχείων σε Υπερπληθωριστικές Οικονομίες»
- ΔΛΠ 30: «Γνωστοποιήσεις στις Οικονομικές Καταστάσεις Τραπεζών και Όμοιων Χρηματοοικονομικών Ιδρυμάτων»
- ΔΛΠ 32: «Χρηματοοικονομικά μέσα: Αναγνώριση και Αποτίμηση»
- ΔΛΠ 33: «Κέρδη ανά μετοχή»
- ΔΛΠ 36: «Μείωση της Αξίας Στοιχείων του Ενεργητικού»
- ΔΛΠ 38: «Αυλα Στοιχεία του Ενεργητικού»
- ΔΛΠ 39: «Χρηματοοικονομικά μέσα: Καταχώρηση & Αποτίμηση»
- ΔΠΧΠ 4: «Ασφαλιστικές Συμβάσεις»
- ΔΠΧΠ 7: «Χρηματοοικονομικά μέσα: Γνωστοποιήσεις»

- ΔΠΧΠ 9: «Χρηματοοικονομικά μέσα» .

Στην συνέχεια θα παρουσιάσουμε αναλυτικά τα παραπάνω λογιστικά πρότυπα (εκτός από το ΔΠΧΠ 9, το οποίο δεν φαίνεται να έχει υιοθετηθεί ακόμη από την Ευρωπαϊκή Ένωση) καθώς και τις διαφορές τους από τα αντίστοιχα που προβλέπονταν στο Ε.Γ.Λ.Σ.

ΔΛΠ 7: «Καταστάσεις Ταμειακών Ροών»

Το ΔΛΠ 7 (IAS 7 «Cash Flow Statements») αναφέρεται στην κατάρτιση των καταστάσεων ταμειακών ροών, θέτοντας το πλαίσιο των αρχών που πρέπει να εφαρμόζονται κατά τη σύνταξη τους. Οι καταστάσεις ταμειακών ροών δίνουν πληροφορίες στους χρήστες των οικονομικών καταστάσεων για τα ταμειακά διαθέσιμα καθώς και για τα ταμειακά ισοδύναμα που έχει στην κατοχή της η επιχειρηματική μονάδα μέχρι την στιγμή της κατάρτισης τους.

Η κατάσταση Ταμειακών Ροών αποτελεί μια πολύ βασική κατάσταση, καθώς είναι σημαντικό για τη διοίκηση να γνωρίζει την εξέλιξη των ταμειακών ροών, καθώς έτσι μπορεί να διαμορφώσει σαφή εικόνα για οποιοδήποτε πρόβλημα ρευστότητας προκύπτει, ούτως ώστε να είναι σε θέση να το επιλύει.

Οι ταμειακές ροές της επιχείρησης προέρχονται από τρεις κύριες κατηγορίες δραστηριοτήτων, οι οποίες είναι:

α) Λειτουργικές δραστηριότητες. Πρόκειται για ροές προερχόμενες από τις κύριες δραστηριότητες δημιουργίας εσόδων της επιχείρησης και παρουσιάζονται είτε με την άμεση είτε με την έμμεση μέθοδο.

β) Επενδυτικές δραστηριότητες. Πρόκειται για ροές προερχόμενες από την απόκτηση και διάθεση μακροπροθέσμων στοιχείων του Ενεργητικού και άλλων επενδύσεων, που δε συμπεριλαμβάνονται στα ταμειακά ισοδύναμα της επιχείρησης.

γ) Χρηματοοικονομικές δραστηριότητες. Πρόκειται για ροές προερχόμενες από δραστηριότητες που καταλήγουν σε μεταβολές στο μέγεθος και στη συγκρότηση των Ιδίων Κεφαλαίων και του δανεισμού της επιχείρησης.

Ο συγκεκριμένος διαχωρισμός των ταμειακών ροών σε τρεις βασικές κατηγορίες προσφέρει πολλά πλεονεκτήματα. Παρακολουθώντας χωριστά τις ροές που προέρχονται από επενδυτικές δραστηριότητες μπορούμε να δούμε πόσα χρήματα ξόδεψε η επιχείρηση για να κάνει νέες επενδύσεις. Αυτές οι εκροές με τη σειρά τους υποδηλώνουν ότι θέτονται οι βάσεις ώστε στο μέλλον να μπορέσει η επιχείρηση να αυξήσει τις επιχειρηματικές της ροές, καθώς οι επενδύσεις που γίνονται θα αποδώσουν με τον καιρό. Σημασία επίσης έχουν και οι κινήσεις που οδήγησαν στη διαμόρφωση των ταμειακών ροών. Για παράδειγμα θέλοντας μία επιχείρηση να αυξήσει τις πωλήσεις της αποφασίζει να παρέχει περισσότερες πιστώσεις, κάτι που θα οδηγήσει πιθανότατα σε αύξηση πιστωτικού κινδύνου γιατί είναι πιθανόν να μην πληρωθούν από κάποιους πελάτες. Η αύξηση των πιστώσεων θα έχει πιθανώς ως αποτέλεσμα το δανεισμό της επιχείρησης από τις τράπεζες, ούτως ώστε να μπορέσει να χρηματοδοτήσει την αύξηση των πωλήσεων που θα προέλθει από την αύξηση των πιστώσεων προς τους πελάτες. Άρα λοιπόν μελετώντας τις καταστάσεις ταμειακών ροών θα πρέπει να λαμβάνονται όλα υπόψη, ακόμη και το τι υποδηλώνει η όποια μεταβολή της ταμειακής ροής.

Στο ΕΓΛΣ, σύμφωνα με το Νόμο 2190/20, η κατάσταση Ταμειακών Ροών δεν αποτελούσε μέρος των οικονομικών καταστάσεων μιας επιχείρησης. Η παρουσίαση των

ταμειακών ροών έγινε υποχρεωτική τα τελευταία χρόνια για τις εταιρείες που είναι εισηγμένες στο χρηματιστήριο καθώς και για τις μη εισηγμένες εταιρείες που είναι μητρικές ομίλων.

Αναφερόμενοι στο ΔΛΠ 7 θα πρέπει να θίξουμε και το θέμα των μεταχρονολογημένων επιταγών. Κατ' εξοχήν οι επιταγές θεωρούνταν και θεωρούνται μέσο πληρωμής και όχι μέσο πίστωσης, όπως λανθασμένα θεωρείται στην Ελλάδα. Σύμφωνα με το ΔΛΠ 7 ένα αξιόγραφο που έχει τη δυνατότητα ρευστοποίησης εντός τριών μηνών χωρίς την ύπαρξη ουσιαστικών απωλειών, χαρακτηρίζεται ως Ταμειακό Ισοδύναμο.

ΔΛΠ 12: «Φόροι Εισοδήματος»

Το ΔΛΠ 12 (IAS 12 «Income Taxes») αναφέρεται στους φόρους εισοδήματος που προκύπτουν από τη λειτουργία μιας επιχείρησης κατά τη διάρκεια της χρήσης.

Το εν λόγω Πρότυπο αναπτύσσει τις έννοιες της τρέχουσας και της αναβαλλομένης φορολογίας και τους κανόνες υπολογισμού και αναγνώρισής τους (στο ΕΓΛΣ δεν υπάρχει διάταξη περί λογισμού και καταχώρησης αναβαλλομένου φόρου). Επιπρόσθετα, καθορίζει τον τρόπο παρουσίασής τους και τις σχετικές πληροφορίες που πρέπει να περιλαμβάνονται στις επεξηγηματικές σημειώσεις που συνοδεύουν τις οικονομικές καταστάσεις μίας επιχείρησης.

Αναβαλλόμενοι φόροι είναι: η διαφορά μεταξύ α) του ποσού των φόρων που υπολογίζονται για μία περίοδο λειτουργίας μίας επιχείρησης, με βάση την ισχύουσα φορολογική νομοθεσία και β) του ποσού των φόρων που θα προέκυπτε για την ίδια περίοδο λειτουργίας της επιχείρησης, σύμφωνα με τα λογιστικά κέρδη και τον ισχύοντα φορολογικό συντελεστή. Η δαπάνη του αναβαλλομένου φόρου εισοδήματος βαρύνει τα αποτελέσματα της χρήσης, στην οποία λογίζεται ο αναβαλλόμενος φόρος. Αν, όμως, οι προσωρινές διαφορές αφορούν σε στοιχεία της καθαρής θέσης (π.χ. διαφορές αναπροσαρμογής παγίων στοιχείων), ο αναβαλλόμενος φόρος που αναλογεί σ' αυτές καταχωρείται απ' ευθείας στην καθαρή θέση και όχι στο αποτέλεσμα. Προκειμένου να υπολογιστεί ο αναβαλλόμενος φόρος, χρησιμοποιείται ο φορολογικός συντελεστής που θα ισχύει την ημερομηνία πραγματοποίησης της διαφοράς.

Για παράδειγμα έστω ότι λογίζουμε ένα έσοδο ύψους 1000 ευρώ. Καθώς ο φόρος αποτελεί έξοδο σύμφωνα με τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα, όταν η εταιρεία εμφανίζει κέρδος 1000 ευρώ που δεν έχει φορολογηθεί, αυτό δεν είναι το πραγματικό κέρδος. Το κέρδος που είναι απαλλαγμένο από φόρους είναι 750 ευρώ, καθώς κατά τη φορολόγηση του εσόδου, τα 250 ευρώ θα καταβληθούν στο δημόσιο. Το ποσό αυτό των 250 ευρώ που αποτελεί μια υποχρέωση της εταιρείας, θα λογιστεί κατά τη χρήση που λογιστικοποιεί η εταιρεία το έσοδο των 1000 ευρώ. Επομένως, θα χρεωθεί ο λογαριασμός έξοδα για φόρους με το ποσό των 250 ευρώ και θα πιστωθεί αντίστοιχα ο λογαριασμός υποχρέωση για αναβαλλόμενους φόρους. Το ίδιο ακριβώς θα συμβεί και στην περίπτωση δημιουργίας ζημίας που δεν αναγνωρίζεται φορολογικά και που προβλέπεται κάποτε να συμψηφιστεί. Για παράδειγμα όταν έχουμε μια επισφαλή απαίτηση από έναν πελάτη ύψους 1000 ευρώ, πρέπει να δημιουργήσουμε μία πρόβλεψη για το ποσό αυτό. Έτσι, τα αποτελέσματα χρήσης της εταιρείας θα μειωθούν κατά 1000 ευρώ. Όμως κανονικά πρέπει να μειωθούν κατά 750 ευρώ και τα 250 ευρώ θα συμψηφιστούν με φόρους τη χρήση που θα αναγνωριστεί φορολογικά η πρόβλεψη που δημιούργησε η εταιρεία. Δηλαδή, θα πιστωθεί το έσοδο από φόρους και θα χρεωθεί ο λογαριασμός αναβαλλόμενες φορολογικές απαιτήσεις.

Η δυσκολία του ΔΛΠ 12 εντοπίζεται στις περιπτώσεις φορολογίας ενός ομίλου, καθώς όταν υπάρχουν πολλές εταιρείες σε διαφορετικές χώρες, αυτές οι εταιρείες διέπονται από διαφορετικούς φορολογικούς κανονισμούς. Οι δυσκολίες αυτές θα πρέπει να αντιμετωπίζονται από κάθε εταιρεία χωριστά στη χώρα που λειτουργεί και σε όποια σημεία δε συμφωνεί η νομοθεσία των εταιρειών του ομίλου με την ελληνική νομοθεσία(για παράδειγμα η φορολογία σε επίπεδο ομίλου και όχι σε επίπεδο εταιρείας όπως ισχύει στην Ελλάδα, ο διαφορετικός τρόπος φορολόγησης των μη διανεμόμενων κερδών σε σχέση με τα διανεμόμενα κ.α), τότε θα συμβουλευτούν το ΔΛΠ 12.

Με βάση τα ΕΓΛΣ οι φόροι εισοδήματος εμφανίζονται πάντα στον πίνακα διάθεσης αποτελεσμάτων και συγκεκριμένα μείωναν την καθαρή θέση. Κατά τα κατά το ΔΛΠ 12 που αναφέρεται στους φόρους εισοδήματος, οι φόροι, συμπεριλαμβανομένων και των αναβαλλόμενων φόρων και του τρέχοντος φόρου της χρήσης, αποτελούν ή έξοδο ή στοιχείο της καθαρής θέσης. Κατά κύριο λόγο, οι φόροι εισοδήματος έχουν επίδραση στα αποτελέσματα της χρήσης, με εξαίρεση τις περιπτώσεις που έχουν να κάνουν με στοιχεία που μεταφέρονται κατευθείαν στην καθαρή θέση, όπως είναι οι διαφορές αναπροσαρμογής παγίων στοιχείων.

Μία ακόμη διαφορά των ΔΛΠ από τα ΕΓΛΣ είναι ο τρόπος αντιμετώπισης των ζημιών. Κατά τα ΕΓΛΣ οι ζημίες εμφανίζονται στον ισολογισμό και θα μπορούσε να συμψηφίσει τις ζημίες της τρέχουσα χρήσης σε περίπτωση που στην επόμενη ή στις επόμενες δύο χρήσεις τα κέρδη υπερκαλύπτουν τις ζημίες. Με το ΔΛΠ 12, εάν για παράδειγμα η ζημία είναι 1.000.000 ευρώ, τότε θα συμψηφιστεί το ποσό των 750.000 με πιθανά μελλοντικά κέρδη και όχι το ποσό του 1.000.000 ευρώ όπως θα ίσχυε με τα ΕΓΛΣ. Έτσι, η εταιρεία θα πιστώσει το έσοδο από φόρους που θα είναι 250.000 ευρώ και θα χρεώσει τις αναβαλλόμενες φορολογικές απαιτήσεις με το ίδιο πόσο. Με αυτό τον τρόπο πετυχαίνουμε ένα αποτέλεσμα που αφορά τη χρήση τη συγκεκριμένη και το αποτέλεσμα της επόμενης χρήσης που θα γίνει ο συμψηφισμός των ζημιών θα αφορά αποκλειστικά την επόμενη χρήση, όπως προστάζει η αρχή της αυτοτέλειας των χρήσεων.

Όσον αφορά τις λογιστικές διαφορές, αυτές κατά τα ΔΛΠ θα πρέπει να εμφανίζονται και λογιστικά. Με τα ΕΓΛΣ δεν προβλέπεται κάτι αντίστοιχο, αν και στη δήλωση φορολογίας εισοδήματος περιλαμβάνονται όλα τα βασικά στοιχεία που προβλέπει το ΔΛΠ 12.

Μια άλλη διαφορά ΕΓΛΣ και ΔΛΠ είναι ο χειρισμός των αφορολόγητων αποθεματικών. Σύμφωνα με το ΔΛΠ 12 θα πρέπει η εταιρεία να λογίσει φορολογικές υποχρεώσεις για το φόρο που προβλέπεται ότι κάποια στιγμή θα πληρώσει για τα αποθεματικά αυτά. Αν και τα περισσότερα από αυτά τα αποθεματικά εκπίπτουν της φορολογίας, θα μπορούσε το κράτος κάποια στιγμή να επιβάλλει στο σύνολο ένα μικρό ποσό φόρου για αυτά.

Επίσης οι γνωστοποιήσεις που επιβάλλονται από το ΔΛΠ 12 είναι πολύ περισσότερες από αυτές που επιβάλλονται από τα ΕΓΛΣ.

Εν κατακλείδι, σχετικά με τις διαφορές φορολογικού ελέγχου, κατά το ΕΓΛΣ θα πρέπει οι εταιρείες να δημιουργούν προβλέψεις για διαφορές φορολογικού ελέγχου και μάλιστα όταν πρόκειται για εισαγωγή της εταιρείας στο χρηματιστήριο. Κατά τα ΔΛΠ δεν προβλέπεται τέτοια υποχρέωση, καθώς οι φόροι που αρχικά λογίζονται αφορούν το συνολικό αποτέλεσμα της χρήσης προ φόρων και κάθε διαφορά έχει επίδραση στην αναβαλλόμενη φορολογία ή στον τρέχοντα φόρο της χρήσης και αυτό μάλιστα αιτιολογείται.

Πρέπει να παρατηρήσουμε ότι τα Τραπεζικά Ιδρύματα επηρεάζονται δευτερευόντως από το συγκεκριμένο ΔΛΠ.

ΔΛΠ 16: «Ενσώματα Πάγια»

Σκοπός του ΔΛΠ 16 (I.A.S. 16: Property, Plant and Equipment) είναι ο καθορισμός του λογιστικού χειρισμού των ενσώματων παγίων ως προς την αναγνώρισή τους, τον προσδιορισμό της λογιστικής τους αξίας, των αποσβέσεων ή της μείωσης της αξίας τους (Grant Thornton 2004). Επιπρόσθετα, το εν λόγω Πρότυπο καθορίζει τις γνωστοποιήσεις που χρειάζεται να γίνουν, σχετικά με τα ενσώματα πάγια, στις επεξηγηματικές σημειώσεις που συνοδεύουν τις οικονομικές καταστάσεις των επιχειρήσεων.

Το ΔΛΠ 16 θα πρέπει να εφαρμόζεται από όλες τις επιχειρήσεις που παράγουν ή κατασκευάζουν πάγια στοιχεία με σκοπό να τα επενδύσουν σε ακίνητα. Στην περίπτωση που τα πάγια αυτά δεν πληρούν τα κριτήρια για να συμπεριληφθούν στο λογαριασμό «Επενδύσεις σε ακίνητα» θα πρέπει να κατατάσσονται σύμφωνα με τις διατάξεις του Διεθνούς Λογιστικού Προτύπου 16. Θα πρέπει ωστόσο να σημειώσουμε ότι όταν η κατασκευή των παγίων ολοκληρωθεί, τότε τα πάγια θα συμπεριληφθούν στον παραπάνω λογαριασμό και η επιχείρηση θα πρέπει να εφαρμόσει το ΔΛΠ 40 «Επενδύσεις σε ακίνητα».

Κατά τα ΔΛΠ χωρίζουμε τα πάγια περιουσιακά στοιχεία σε «ενσώματες ακινητοποιήσεις», σε «άυλα στοιχεία», σε «επενδύσεις σε ακίνητα», σε «διαρκή βιολογικά στοιχεία», σε «πάγια που σχετίζονται με την έρευνα ορυκτών» και σε «πάγια που αφορούν διακοπτόμενες δραστηριότητες» ή που προορίζονται να πωληθούν. Οι ενσώματες ακινητοποιήσεις κατά τα ΔΛΠ είναι αρκετά λιγότερες από αυτές σύμφωνα με το ΕΓΛΣ.

Όσον αφορά τις ενσώματες ακινητοποιήσεις που αναφέρονται στο ΔΛΠ 16, για τη διαμόρφωση του κόστους τους προστίθενται και όλα τα έξοδα απόκτησης των ενσώματων αυτών ακινητοποιήσεων. Με το ΕΓΛΣ, τέτοιου είδους έξοδα, όπως έξοδα για την απόκτηση παγίων, για παράδειγμα αμοιβές δικηγόρων, συμβολαιογράφων, τεχνικών, λογιστών, μεταφέρονταν στα έξοδα εγκατάστασης. Επίσης και οι τόκοι κατασκευαστικής περιόδου μπορούν να περιλαμβάνονται στο κόστος κτήσης ενός παγίου, που κατά το ΕΓΛΣ αυτοί οι τόκοι βάρυναν τα έξοδα εγκατάστασης.

Επιπλέον, κατά τα ΔΛΠ το ποσό των επιχορηγήσεων των ενσώματων παγίων μπορεί να μειώσει την αξία κτήσης των παγίων και αυτό θα είχε σαν αποτέλεσμα και οι αποσβέσεις του παγίου να είναι μικρότερες, ενώ με το ΕΓΛΣ δεν προβλέπονταν κάτι αντίστοιχο.

Κατά το ΕΓΛΣ, τα ενσώματα πάγια παρακολουθούνται λογιστικά στην αξία κτήσης τους και σε αξίες αναπροσαρμογής όταν αυτές προβλέπονται από ειδική νομοθετική ρύθμιση. Με βάση το ΔΛΠ 16, τα ενσώματα πάγια μπορούν να παρακολουθούνται στο κόστος ή σε αξίες αναπροσαρμογής αυτών. Σε περίπτωση παρακολούθησης παγίων σε αξίες αναπροσαρμογής, αυτά αποτιμούνται κατά τακτά χρονικά διαστήματα από αποτιμητές σε εύλογες αξίες.

Όσον αφορά τις υπεραξίες που προκύπτουν από την αναπροσαρμογή, αυτές μεταφέρονται στην καθαρή θέση, σε λογαριασμό αποθεματικού. Σε περίπτωση ζημίας από αναπροσαρμογή, αυτή συμψηφίζεται με το αποθεματικό που υπάρχει και αν δεν υπάρχει αποθεματικό, μεταφέρεται στα αποτελέσματα της χρήσης μειώνοντάς τα.

Σχετικά με τις αποσβέσεις, σύμφωνα με το ΔΛΠ 16, η απόσβεση των παγίων γίνεται με βάση την ωφέλιμη ζωή τους μετά τον υπολογισμό της επίδρασης από πιθανή υπολειμματική αξία. Η διάρκεια της ωφέλιμης ζωής των παγίων καθορίζεται από τη διοίκηση. Στην πορεία υπάρχει η δυνατότητα να μεταβάλλεται η διάρκεια απόσβεσης των παγίων ή και η μέθοδος απόσβεσης που εφαρμόζει η επιχείρηση.

Όσα πάγια επρόκειτο να πωληθούν, τη στιγμή που αποφασίζεται η πώλησή τους, αυτά διαγράφονται από τις ενσώματες ακινητοποιήσεις και παρακολουθούνται μέσω ειδικών λογαριασμών έως ότου πουληθούν. Όταν μεταφέρονται στους ειδικούς λογαριασμούς, εάν προβλέπονται απώλειες κατά τη ρευστοποίησή τους, τότε τα πάγια αυτά υποτιμούνται και διακόπτεται η απόσβεσή τους μετά τη μεταφορά.

Στο τέλος θα πρέπει να αναφέρουμε ότι κατά τα ΔΛΠ, δεν είναι υποχρεωτικό να εμφανίζεται ξεχωριστά η αξία κτήσης, η αποσβεσμένη αξία και το αναπόσβεστο υπόλοιπο. Φτάνει απλά να εμφανίζεται το αναπόσβεστο υπόλοιπο, η ανάλυση του οποίου γίνεται στις Σημειώσεις. Επίσης, μπορούμε να αναφέρουμε ότι σύμφωνα με το ΔΛΠ 16 επιβάλλεται ένας μεγάλος αριθμός γνωστοποιήσεων σχετικά με τα ενσώματα πάγια.

Μέσω του ΔΛΠ 16 επέρχεται μια αλλαγή στα ποσά των ισολογισμών και των αποτελεσμάτων χρήσης αρκετών επιχειρήσεων εξαιτίας της εισαγωγής της έννοιας της εύλογης αξίας. Δηλαδή, τα πάγια μπορούν να αποτιμώνται στην εύλογη αξία και κατά συνέπεια εμφανίζεται και μια υπεραξία των παγίων. Αντίθετα, με το ΕΓΛΣ, τα πάγια εμφανίζονταν στο ιστορικό τους κόστος και μαζί με τις ενδεχόμενες αναπροσαρμογές που προβλέπονταν από το νόμο, τις περισσότερες φορές το κόστος τους ήταν αρκετά μικρότερο από την τρέχουσα αξία τους. Επιπλέον, με τα ΔΛΠ προβλέπεται μεγαλύτερο διάστημα απόσβεσης των παγίων, γεγονός που οδηγεί σε καλύτερα αποτελέσματα μετά τις αποσβέσεις, αλλά θα δώσει χειρότερα αποτελέσματα όταν με το ΕΓΛΣ θα είχε αποσβεστεί τελείως, ενώ σύμφωνα με το ΔΛΠ 16 η απόσβεση θα συνεχίζεται να διενεργείται.

Πρέπει να παρατηρήσουμε ότι τα Τραπεζικά Ιδρύματα επηρεάζονται δευτερευόντως από το συγκεκριμένο ΔΛΠ.

ΔΛΠ 17: «Μισθώσεις»

Σκοπός του συγκεκριμένου ΔΛΠ είναι ο καθορισμός της λογιστικής που πρέπει να εφαρμόζεται και των γνωστοποιήσεων που πρέπει να γίνονται αναφορικά με τις μισθώσεις (χρηματοοικονομικές και λειτουργικές), τόσο από την πλευρά του μισθωτή, όσο και του εκμισθωτή.

Επιπρόσθετα, το εν λόγω Πρότυπο καθορίζει τις σχετικές γνωστοποιήσεις, που χρειάζεται να γίνουν στις επεξηγηματικές σημειώσεις που συνοδεύουν τις οικονομικές καταστάσεις των επιχειρήσεων. Το Πρότυπο αναθεωρήθηκε το Δεκέμβριο του 2003 (προηγούμενη αναθεώρηση το 1997) και εφαρμόζεται στη νέα μορφή του για τις ετήσιες οικονομικές καταστάσεις που ξεκινούν από την 1η Ιανουαρίου του 2005 και έπειτα.

Οι σχετικές Διεργητικές είναι η ΜΕΔ 15 «Λειτουργικές μισθώσεις- Κίνητρα», η ΜΕΔ 27 «Εκτίμηση της Ουσίας των Συναλλαγών που Συνεπάγονται το Νομικό Τύπο μιας μίσθωσης» και τέλος το ΕΔΔΠΧΠ 4 «Προσδιορίζοντας κατά πόσο μια Σύμβαση Περιλαμβάνει μια μίσθωση».

Μίσθωση είναι μία σύμβαση, στην οποία ο ιδιοκτήτης ενός στοιχείου του Ενεργητικού (εκμισθωτής-lessor), το ενοικιάζει-μεταβιβάζει το δικαίωμα χρήσης (εκμισθώνει) σε κάποιον (μισθωτή-lessee), με αντάλλαγμα κάποια οικονομική αποζημίωση – πληρωμή ή σειρά πληρωμών, που καθορίζεται από τη σύμβαση (μίσθωμα). Οι μισθώσεις αποτελούν πολύ συνηθισμένες μορφές συναλλαγών στη ζωή των επιχειρήσεων.

Χρηματοοικονομική μίσθωση είναι μία μίσθωση, με την οποία μεταβιβάζονται όλοι οι κίνδυνοι και τα οφέλη που έχουν σχέση με την κυριότητα ενός στοιχείου του Ενεργητικού,

ανεξάρτητα από την τελική μεταβίβαση ή όχι του τίτλου κυριότητας του στοιχείου του Ενεργητικού.

Λειτουργική μίσθωση είναι μία μίσθωση που δεν είναι χρηματοδοτική.

Αναφορικά με τις φορολογικές διαφορές, βάσει ΔΛΠ., το σχετικό έσοδο (για τον εκμισθωτή) και έξοδο (για το μισθωτή) είναι ο τόκος επί του κεφαλαίου της επένδυσης, ενώ, υπό τις ισχύουσες φορολογικές διατάξεις, είναι το συνολικό μίσθωμα, το οποίο διαμορφώνεται, βάσει κεφαλαίου επένδυσης και σχετικού τόκου.

Κατά το ΔΛΠ 17, η αξία των παγίων που αποκτήθηκαν με χρηματοδοτικές μισθώσεις, διαμορφώνεται ως η προεξοφλημένη αξία των ελάχιστων καταβολών μισθωμάτων, με βάση το τεκμαρτό επιτόκιο. Με αυτή την αξία εμφανίζονται τα πάγια στον Ισολογισμό της επιχείρησης που απέκτησε κάποιο πάγιο, από την αρχή της απόκτησής τους. Με το ΕΓΛΣ δεν εμφανίζεται η αξία του παγίου, γιατί δεν έχουμε νομική μεταβίβαση του παγίου από την εταιρεία Leasing στο μισθωτή. Αυτό που γίνεται με το ΕΓΛΣ είναι αρχικά να επιβαρύνονται τα έξοδα με το ποσό των ετήσιων μισθωμάτων.

Κατά το ΔΛΠ 17, στην αξία του παγίου περιλαμβάνονται και τα αρχικά έξοδα που καταβάλλει ο μισθωτής για να αποκτήσει το πάγιο. Με το ΕΓΛΣ αυτά τα έξοδα μεταφέρονται κατευθείαν στα αποτελέσματα ή επίσης υπάρχει η δυνατότητα να μεριστούν στα αποτελέσματα των χρήσεων της μίσθωσης χρησιμοποιώντας η επιχείρηση τους μεταβατικούς λογαριασμούς ενεργητικού.

Σύμφωνα με το ΔΛΠ 17, όταν μία επιχείρηση αποκτά ένα πάγιο με χρηματοδοτική μίσθωση και το εμφανίζει λογιστικά, θα πρέπει να λογίζεται αντίστοιχη υποχρέωση στο παθητικό σχετικά με την πληρωμή των χρεολυσίων. Κατά το ΕΓΛΣ δεν έπρεπε η επιχείρηση να λογίσει υποχρέωση στο παθητικό για τις μισθώσεις Leasing που θα σύναπτε.

Κατά το ΔΛΠ 17, η επιχείρηση που απέκτησε ένα πάγιο με χρηματοδοτική μίσθωση θα πρέπει να διενεργεί κανονικά αποσβέσεις στο πάγιο αυτό. Σύμφωνα με το ΕΓΛΣ δε διενεργούνταν αποσβέσεις, γιατί δεν εμφανίζονταν τα πάγια στον ισολογισμό, αλλά επηρεάζονταν τα αποτελέσματα με το συνολικό ετήσιο μίσθωμα.

Σύμφωνα με το ΔΛΠ 17, στις λειτουργικές μισθώσεις, σε περίπτωση που ο μισθωτής δώσει προκαταβολή στην αρχή, αυτή θα μεριστεί σε όλη τη διάρκεια της μίσθωσης, ενώ με βάση το ΕΓΛΣ οι προκαταβολές για λειτουργικές μισθώσεις καταχωρούνταν στις μακροπρόθεσμες απαιτήσεις δίχως να μερίζονται στη διάρκεια της μίσθωσης.

Κατά το ΔΛΠ 17, η εταιρεία Leasing εμφανίζει ως απαίτησή της το προεξοφλημένο ποσό της Ακαθάριστης Επένδυσης μίσθωσης με το τεκμαρτό επιτόκιο. Με βάση το ΕΓΛΣ η εταιρεία Leasing δεν εμφάνιζε απαιτήσεις, αλλά τα πάγιά της.

Με βάση το ΔΛΠ 17, το αρχικό κόστος της μίσθωσης για την εταιρεία Leasing αποτελεί την απαίτηση που θα καλυφθεί από τα μελλοντικά μισθώματα. Με το ΕΓΛΣ αυτό το ποσό μεταφέρονταν κατευθείαν στα αποτελέσματα ή σε μεταβατικό λογαριασμό ενεργητικού και διενεργούνταν για αυτό το ποσό απόσβεση κατά τη διάρκεια της μίσθωσης.

Σύμφωνα με το ΔΛΠ 17, τα μισθώματα που εισπράττει μία εταιρεία Leasing, διαχωρίζονται σε αυτά που προορίζονται για εξόφληση της απαίτησης και για εξόφληση των τόκων. Με το ΕΓΛΣ αυτά τα μισθώματα λαμβάνονταν υπόψιν ως έσοδα από μισθώσεις και δεν υπήρχε διαχωρισμός σε χρηματοοικονομικό έξοδο και επιστροφή κεφαλαίων.

Κατά το ΔΛΠ 17, υπάρχουν ειδικές ρυθμίσεις για κατασκευαστές ή εμπόρους που

συνάπτουν χρηματοδοτικές μισθώσεις. Η αλλαγή που επέρχεται με τα ΔΛΠ είναι ότι κάθε μίσθωση δεν την εξετάζουμε σύμφωνα με το νομικό της τύπο, αλλά με βάση την ουσία της. Θα πρέπει επομένως να εξετάζονται και περιπτώσεις που νομικά φαίνεται ότι διενεργούν λειτουργικές μισθώσεις, αλλά στην ουσία είναι χρηματοδοτικές μισθώσεις, όπως για παράδειγμα συμβαίνει στο χώρο ενοικίασης αυτοκινήτων.

Κατά το ΔΛΠ 17, τα αρχικά κόστη ενός εκμισθωτή λειτουργικής μίσθωσης κατανέμονται κατά τη διάρκεια της μίσθωσης, ενώ σύμφωνα με τα ΕΓΛΣ αυτά τα κόστη βαρύνουν τα αποτελέσματα.

Σύμφωνα με το ΔΛΠ 17, τα κέρδη που προέρχονται από πώληση και επαναμίσθωση κατανέμονται στα αποτελέσματα αναλόγως τη διάρκεια της επαναμίσθωσης. Αυτή η διαδικασία γίνεται μέσω μεταβατικών λογαριασμών παθητικού. Κατά τα ΕΓΛΣ, αυτό το κέρδος εμφανίζονταν στα ανόργανα αποτελέσματα και κατόπιν φορολογικής ρύθμισης μεταφέρεται σε αφορολόγητο αποθεματικό.

Το ΔΛΠ 17 προβλέπει μεγάλο αριθμό γνωστοποιήσεων, κάτι που δεν προβλέπονταν από το ΕΓΛΣ.

Με βάση το ΕΓΛΣ κάθε φορά που πληρώνεται μίσθωμα για οικόπεδο, αυτό εμφανίζεται σε λογαριασμούς παγίων και δεν εκπίπτει της φορολογίας. Κατά το ΔΛΠ 17, η αξία του οικοπέδου θα πρέπει να λογιστεί κατευθείαν με την απόκτηση του κτιρίου λόγω μίσθωσης χωρίς να αποσβένεται.

ΔΛΠ 19: «Παροχές σε Εργαζόμενους» (και ΔΛΠ 26)

Μαζί με το ΔΛΠ 19 θα εξεταστεί και το ΔΛΠ 26 λόγω του ότι σχετίζεται με το ίδιο αντικείμενο.

Το ΔΛΠ 19 αναφέρεται στους απαιτούμενους λογιστικούς χειρισμούς για την καταγραφή των παροχών των εργοδοτών προς τους εργαζόμενους. Οι παροχές με βάση το πρότυπο 19 διακρίνονται στις εξής κατηγορίες:

- βραχυχρόνιες παροχές
- παροχές λόγω διακοπής εργασιακής σχέσης
- παροχές σε συμμετοχικούς τίτλους
- παροχές μετά τη λήξη της απασχόλησης
- μακροχρόνιες παροχές

Σκοπός του Δ.Λ.Π. 26 είναι ο καθορισμός του τρόπου παρουσίασης των οικονομικών εκθέσεων των προγραμμάτων παροχών αποχώρησης από την υπηρεσία, όταν επιβάλλεται η κατάρτιση των εκθέσεων αυτών από το φορέα του προγράμματος.

Το ζήτημα των παροχών στην Ελλάδα επικεντρώνεται κυρίως γύρω από τις άμεσες παροχές, όπως είναι η καταβολή μισθοδοσίας και όλα τα επιμέρους έξοδα, π.χ. επιδόματα, δώρα, αμοιβές ασθένειας.

Το βάρος του ενδιαφέροντος των επιχειρήσεων πέφτει στο θέμα των αποζημιώσεων του προσωπικού, είτε λόγω συνταξιοδότησης, είτε λόγω αποχώρησης από την εργασία. Οι μοναδικές επιχειρήσεις στην ελληνική αγορά που παρέχουν στους εργαζόμενους τους παροχές συνταξιοδότησης είναι τα τραπεζικά ιδρύματα, οι εργαζόμενοι άλλων επιχειρήσεων

καλύπτονται από δημόσιους ασφαλιστικούς οργανισμούς.

Κατά το ΕΓΛΣ οι αμοιβές προσωπικού εμφανίζονται στο σύνολό τους και σε περίπτωση ιδιοπαραγωγής όταν χρεώνουμε τα πάγια θα πρέπει παράλληλα να πιστώσουμε το λογαριασμό των εσόδων.

Σύμφωνα με το ΕΓΛΣ, είναι υποχρεωτικό να οριοθετούνται όλες οι βραχυπρόθεσμες παροχές προσωπικού, για παράδειγμα σε περίπτωση που οφείλονται ημέρες άδειας, αυτές πρέπει να λογιστούν στη χρήση που αφορούν. Κάτι αντίστοιχο προβλέπεται και κατά το ΕΓΛΣ, αλλά στην πράξη δε γίνεται η οριοθέτηση.

Κατά το Δ.Λ.Π.19, η διανομή κερδών προς τα μέλη της διοίκησης και το προσωπικό αποτελούν βραχυχρόνιες παροχές σε εργαζομένους και λογιστικοποιούνται ως έξοδα. Με βάση το ΕΓΛΣ, τέτοιου είδους ποσά που περιλαμβάνονται στον πίνακα διανομής αποτελεσμάτων δε βαρύνουν τα αποτελέσματα.

Σύμφωνα με το Δ.Λ.Π.19, σε περίπτωση απόλυσης προσωπικού θα πρέπει να δημιουργηθεί πρόβλεψη για το ποσό των αποζημιώσεων που θα καταβληθεί από την εταιρεία. Με το ΕΓΛΣ προβλέπεται δημιουργία πρόβλεψης για αποζημιώσεις σε κάθε χρήση.

Κατά το Δ.Λ.Π.19, σε περίπτωση εθελούσιας εξόδου με αποζημίωση, θα πρέπει να γίνει εκτίμηση και πρόβλεψη για αυτή την αποζημίωση. Αυτή η πρακτική συμβαδίζει και με την αρχή του ΚΝ 2190/20 που προβλέπει τη δημιουργία πρόβλεψης για κάθε ενδεχόμενο κίνδυνο.

Το Δ.Λ.Π.19 σχετικά με την αποζημίωση με τη συνταξιοδότηση, αυτή λογίζεται στο χρόνο που γίνεται η καταβολή της, ενώ κατά το ΕΓΛΣ η αποζημίωση με τη συνταξιοδότηση λογίζεται τμηματικά όσο διαρκεί η παροχή εργασίας του υπαλλήλου.

Με βάση το Δ.Λ.Π.19, όταν έχουμε υποχρεώσεις για μακροχρόνιες παροχές, αυτές υπολογίζονται σε αναλογιστική βάση και μαζί με τα αναλογιστικά κέρδη ή ζημιές λογιστικοποιούνται σε κάθε χρήση. Κατά το ΕΓΛΣ δεν υπάρχει αντίστοιχη ρύθμιση για τέτοια θέματα, απλά προβλέπονται κάποιες κοινοποιήσεις στο Προσάρτημα για τέτοιου είδους θέματα.

Όσον αφορά τα προγράμματα καθορισμένων εισφορών, κατά το Δ.Λ.Π.19, μπορεί μια επιχείρηση να καταβάλλει σε ετήσια βάση εισφορές χωρίς να έχει ευθύνη για την τελική ικανοποίηση των παροχών. Τέτοιου είδους προγράμματα έχουν να κάνουν με ιδιωτικά ταμεία και όχι με κρατικά. Σύμφωνα με τον ΚΝ 2190/20, βρίσκονται σε λειτουργία κυρίως κρατικά ασφαλιστικά ταμεία.

Κατά το Δ.Λ.Π.19, σε περίπτωση προγραμμάτων καθορισμένων εισφορών, η εταιρεία καταβάλλει καθορισμένες εισφορές για τους εργαζομένους της και τη διαχείριση των ποσών μαζί με τους κινδύνους της αναλαμβάνουν νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου. Αυτά τα έξοδα λογιστικοποιούνται κατά τη χρήση που δημιουργείται η υποχρέωση. Δεν παρουσιάζεται καμία διαφορά με το ΕΓΛΣ όταν η πλειονότητα των παροχών προς τους εργαζομένους, με εξαίρεση τους καθαρούς μισθούς, αφορά εισφορές προς ασφαλιστικά ταμεία.

Σύμφωνα με το Δ.Λ.Π.19, σε περίπτωση σύναψης ασφαλιστηρίου για τους εργαζομένους, που η εταιρεία έχει αναλάβει αναλογιστικούς, αυτά τα προγράμματα πρέπει να αντιμετωπίζονται σαν προγράμματα καθορισμένων παροχών και η λογιστική τους παρακολούθηση θα πρέπει να γίνεται σύμφωνα με αυτά που προβλέπει το Δ.Λ.Π.19. Κατά το ΕΓΛΣ δεν προβλέπεται κάτι για την εμφάνιση προγραμμάτων καθορισμένων παροχών.

Κατά το Δ.Λ.Π.19, σχετικά με τα προγράμματα καθορισμένων παροχών προβλέπεται περίπλοκη διαδικασία υπολογισμού των καθαρών υποχρεώσεών τους, ενώ με βάση το ΕΓΛΣ δεν προβλέπονταν αντίστοιχη διαδικασία.

Το Δ.Λ.Π.19 επιβάλλει την παροχή αναλυτικών πληροφοριών που αφορούν τις επιδράσεις από προγράμματα καθορισμένων παροχών, ενώ με τα ΕΓΛΣ δεν υπήρχε αντίστοιχη πρόβλεψη.

Το Δ.Λ.Π.19 προβλέπει αναλυτική πληροφόρηση σχετικά με τις παροχές σε εργαζομένους, ενώ με το ΕΓΛΣ προβλέπονταν ελάχιστη πληροφόρηση στο Προσάρτημα.

Επίσης, σχετικά με την κοινοποίηση για το μέσο όρο του απασχολούμενου προσωπικού, αυτός θα πρέπει να ανακοινώνεται στο Προσάρτημα κατά το ΕΓΛΣ ενώ με το Δ.Λ.Π.19 δεν υπάρχει αντίστοιχη υποχρέωση.

Όσον αφορά τις προβλέψεις για αποζημίωση προσωπικού, κατά τα ΕΓΛΣ έπρεπε ανά χρήση να υπολογίζεται με καθορισμένο τρόπο η αναλογία των αποζημιώσεων που θα καταβληθούν στους εργαζομένους που θα αποχωρίσουν από την εταιρεία, βαρύνοντας τα αποτελέσματα και πίστωση του λογαριασμού προβλέψεων. Κατά το Δ.Λ.Π.19, αυτού του είδους η παροχή θεωρείται παροχή εξόδου από την υπηρεσία και η λογιστικοποίησή της γίνεται με την καταβολή της ή με τη γέννηση της υποχρέωσης καταβολής της.

Σχετικά με τις υποχρεώσεις ειδικών μηνιαίων παροχών, αυτές γνωστοποιούνται στο Προσάρτημα κατά το ΕΓΛΣ ενώ με βάση το Δ.Λ.Π.19, αυτές θεωρούνται μακροχρόνιες παροχές και θα πρέπει να λογιστικοποιούνται και να γνωστοποιούνται στις Σημειώσεις.

Κατά το ΕΓΛΣ γνωστοποιούνται οι υποχρεώσεις για βοηθήματα σε μέλη της διοίκησης που αποχώρησαν, θεωρώντας συνεχόμενες πληρωμές χωρίς την παροχή υπηρεσίας. Κατά το Δ.Λ.Π.19, τέτοιου είδους υποχρεώσεις είναι είτε προγράμματα καθορισμένων παροχών ή μακροχρόνιες παροχές και απαιτούν αντιμετώπιση σύμφωνα με τα προβλεπόμενα.

Τέλος, με βάση το ΕΓΛΣ θα πρέπει να γνωστοποιούνται οι όποιες υποχρεώσεις για συντάξεις στις ενοποιημένες καταστάσεις, ενώ κατά το Δ.Λ.Π.19, τέτοιου είδους υποχρεώσεις έχουν τη μορφή προγραμμάτων καθορισμένων παροχών και αντιμετωπίζονται κατά τα προβλεπόμενα.

ΔΛΠ 22: «Ενοποιήσεις Επιχειρήσεων»

Σκοπός του Δ.Λ.Π. 22 είναι ο καθορισμός της λογιστικής αντιμετώπισης των ενοποιήσεων επιχειρήσεων. Καλύπτει, όπως αναφέρθηκε, τόσο την αγορά μίας επιχείρησης από μία άλλη όσο και την περίπτωση της συνένωσης δικαιωμάτων, όταν είναι δυνατόν να προσδιοριστεί ο αγοραστής. Η λογιστική αντιμετώπιση της απόκτησης με αγορά περιλαμβάνει τον προσδιορισμό του κόστους αγοράς, τον επιμερισμό του στα επί μέρους περιουσιακά στοιχεία και υποχρεώσεις της αποκτώμενης επιχείρησης, καθώς και τη λογιστική παρακολούθηση της υπεραξίας, θετικής ή αρνητικής, που θα προκύψει τόσο κατά την αγορά όσο και μετέπειτα.

Ενοποίηση επιχειρήσεων είναι η συγκέντρωση διαφορετικών επιχειρήσεων σε ένα οικονομικό συγκρότημα, είτε ύστερα από τη συνένωση δύο εταιριών είτε ύστερα από την απόκτηση ελέγχου στην καθαρή περιουσία και τις επιχειρηματικές δραστηριότητες μίας άλλης επιχείρησης.

Το Πρότυπο αναφέρεται τόσο στην αγορά ολόκληρης επιχείρησης από άλλη όσο και

στην περίπτωση εξαγοράς μεμονωμένων στοιχείων Ενεργητικού ή Παθητικού μίας επιχείρησης. Δύο μέθοδοι ενοποίησης εφαρμόζονται:

- η μέθοδος της αγοράς και
- η μέθοδος της συνένωσης δικαιωμάτων.

Γενικά, στα ελληνικά πρότυπα, οι συγχωνεύσεις θεωρούνται νομικής μορφής μετασηματισμοί και όχι εξαγορές και λογίζονται με τη μέθοδο της συνάθροισης συμφερόντων. Ακόμη, σε αντίθεση με τα ΔΛΠ, σπάνια αναγνωρίζεται υπεραξία, φήμη και πελατεία, η οποία και αποσβένεται σε 5 έτη ισόποσα. Η αρνητική φήμη και πελατεία αναγνωρίζεται μόνο κατά την ενοποίηση και εγγράφεται απευθείας στην καθαρή θέση της επιχείρησης σαν διαφορά ενοποίησης.

Το Ε.Γ.Λ.Σ. αφενός δεν προβλέπει την περίπτωση αγοράς μεμονωμένων στοιχείων Ενεργητικού ή Παθητικού μίας επιχείρησης από άλλη και αφετέρου αναγνωρίζει ως μέθοδο ενοποίησης τη μέθοδο της αγοράς.

Οι συγχωνεύσεις ρυθμίζονται στο ελληνικό δίκαιο από ένα εκτενές πλέγμα διατάξεων, και για φορολογικούς σκοπούς διέπονται από δύο νομοθετήματα, όπου στο ένα επιβάλλεται η αποτίμηση παγίων σε τρέχουσες αξίες ενώ στο άλλο όχι.

Με την εφαρμογή των ΔΛΠ τίθεται ζήτημα διαφορετικού τρόπου υλοποίησης εξαγορών και συγχωνεύσεων, εφόσον θέτουν συγκεκριμένα κριτήρια σχετικά με τη μέθοδο που θα ακολουθηθεί, ενώ με τις ισχύουσες διατάξεις, που έχουν διαμορφωθεί γύρω από έναν άξονα φορολογικών διευκολύνσεων, είναι απλά θέμα επιλογής των εμπλεκόμενων μερών.

ΔΛΠ 28: «Επενδύσεις σε Συγγενείς Επιχειρήσεις»

Σκοπός του Δ.Λ.Π. 28 είναι ο καθορισμός της λογιστικής απεικόνισης των επενδύσεων σε συγγενείς επιχειρήσεις, με εξαίρεση αυτές που κρατούνται:

1) από εταιρίες επιχειρηματικού ρίσκου (Venture Capital) και

2) από Αμοιβαία Κεφάλαια (Α/Κ), πιστωτικά συγκροτήματα επενδύσεων και συναφείς επιχειρήσεις, συμπεριλαμβανομένων και των επενδύσεων που είναι συνδεδεμένες με κεφάλαιο ασφαλιστικών εταιριών και οι οποίες έχουν χαρακτηριστεί ως κατεχόμενες για εμπορικούς σκοπούς, σύμφωνα με τις απαιτήσεις του Δ.Λ.Π. 39.

Οι επενδύσεις αυτές, αποτιμώνται σε εύλογες αξίες (σύμφωνα με το Δ.Λ.Π. 39) και οποιαδήποτε μεταβολή τους αναγνωρίζεται ως κέρδος ή ζημία στα αποτελέσματα χρήσης.

Το Δ.Λ.Π. 28 εφαρμόζεται υποχρεωτικά για τις χρήσεις που αρχίζουν μετά την 01/01/2005.

Ξεκινώντας με τις διαφορές ανάμεσα στο Δ.Λ.Π.28 και το ΕΓΛΣ αναφέρουμε ότι με βάση το Δ.Λ.Π.28, καθορίζονται τα κριτήρια για τον χαρακτηρισμό μιας εταιρείας ως «συγγενούς». Κατά το ΕΓΛΣ για να χαρακτηριστεί μια εταιρεία ως συγγενής θα πρέπει να κατέχεται ποσοστό συμμετοχής πάνω από 20% και επίσης να μην είναι η εταιρεία θυγατρική.

Σχετικά με τις απαλλαγές ενοποίησης, πρέπει να αναφέρουμε ότι προβλέπεται απαλλαγή όταν γίνεται ενοποίηση σε ανώτερο επίπεδο από ανώτερη μητρική υπό ορισμένες προϋποθέσεις. Ακόμη, προβλέπεται απαλλαγή σε περίπτωση που αποκτήθηκε μια συγγενής εταιρεία με σκοπό τη διάθεσή της προς πώληση. Επίσης, δεν ενοποιούνται οι συγγενείς

επιχειρήσεις «που μεταφέρθηκαν στις διακοπόμενες δραστηριότητες ή στα περιουσιακά στοιχεία τα οποία πρόκειται να διατεθούν». Κατά τον ΚΝ 2190/20, μία συγγενής εταιρεία απαλλάσσονταν από την ενοποίηση αν υπήρχε η πεποίθηση ότι δεν ασκεί ουσιώδη επιρροή στις ενοποιημένες οικονομικές καταστάσεις.

Όσον αφορά την πρακτική ενοποίησης, κατά το Δ.Λ.Π.28, προβλέπονται τα εξής:

1. Αρχικά υπολογίζονται τα αποτελέσματα της συγγενούς εταιρείας που αναλογούν στη μητρική, και έτσι οι μεταβολές στα αποτελέσματα επιδρούν στα αποτελέσματα των ενοποιημένων καταστάσεων και αντιμετωπίζουν την αξία της συμμετοχής.
2. Έπειτα, πρέπει να υπολογιστούν οι μεταβολές που έγιναν απευθείας στην καθαρή θέση της συγγενούς και οι μεταβολές στην καθαρή θέση επιδρούν άμεσα στην ενοποιημένη καθαρή θέση με αντιμεταβολή της συμμετοχής. Σύμφωνα με ΕΓΛΣ, «η αναλογία μεταβολής της καθαρής θέσης της συγγενούς, επιδρούσε στο σύνολό της στα αποτελέσματα με αντιμεταβολή της συμμετοχής».

Σύμφωνα με το Δ.Λ.Π.28, η διακοπόμενη συγγενής δεν υπόκειται σε ενοποίηση. Κατά το ΕΓΛΣ, οι διακοπόμενες δραστηριότητες δεν υπάρχουν σαν έννοια και επομένως η συγγενής θα εξακολουθούσε να ενοποιείται έως ότου αυτή πουληθεί.

Επιπλέον, κατά το Δ.Λ.Π.28, προβλέπεται απαλοιφή, από τις ενοποιημένες καταστάσεις, του κέρδους ή της ζημίας από ανοδικές ή καθοδικές συναλλαγές, που σημαίνει συναλλαγές ανάμεσα στον όμιλο και τη συγγενή εταιρεία. Η απαλοιφή αυτή γίνεται κατά το ποσοστό της συμμετοχής της εκδότριας εταιρείας στη συγγενή. Σύμφωνα με τα ΕΓΛΣ, προβλέπονταν απαλοιφή των μη πραγματοποιημένων κερδών ή ζημιών και γίνονταν στην περίπτωση που μπορούσαν να προσδιοριστούν τα κέρδη ή οι ζημίες, ενώ με το Δ.Λ.Π. 28 θεωρείται υποχρεωτική η απαλοιφή της αναλογίας των κερδών ή ζημιών.

Κατά το Δ.Λ.Π.28, σε περίπτωση μείωσης της αναλογίας της καθαρής θέσης μιας συγγενούς, η μείωσή της στις ενοποιημένες καταστάσεις μπορεί να φτάσει έως την αξία της συμμετοχής, ενώ κατά τα ΕΓΛΣ δεν προβλέπεται κάτι για αυτό το θέμα.

Κατά το Δ.Λ.Π.28, η χρεωστική υπεραξία που μπορεί να προκύψει από απόκτηση συγγενούς εταιρείας, δεν υπόκειται σε απόσβεση, αλλά εξετάζεται για πιθανή απομείωση κάθε έτος και αν απαιτείται τότε απομειώνεται. Με βάση το ΕΓΛΣ, αυτή η χρεωστική υπεραξία επιβαρύνει τα έξοδα εγκατάστασης και η απόσβεσή της γίνεται με τη σταθερή μέθοδο σε χρονικό ορίζοντα έως πέντε χρόνια.

Σύμφωνα με το Δ.Λ.Π.28, η χρεωστική υπεραξία εμφανίζεται στο λογαριασμό της συμμετοχής, ενώ κατά το ΕΓΛΣ εμφανίζεται σε ιδιαίτερο λογαριασμό και υπόκειται σε απόσβεση.

Κατά το Δ.Λ.Π.28, οι συγγενείς εταιρείες εμφανίζονται στις ιδιαίτερες καταστάσεις στο κόστος ή σε εύλογη αξία, ενώ σύμφωνα με τον ΚΝ 2190/20, οι συμμετοχές σε συγγενείς εμφανίζονται στη μικρότερη αξία μεταξύ αξίας κτήσης και τρέχουσας.

Κατά το Δ.Λ.Π.28, υπάρχει η δυνατότητα εμφάνισης των συγγενών εταιρειών στον ενοποιημένο ισολογισμό, στην εύλογη αξία, ενώ κατά το ΕΓΛΣ, η συμμετοχή εμφανίζεται στον ενοποιημένο ισολογισμό ως η αναλογία στη λογιστική καθαρή θέση της εταιρείας που αποτελεί τη συμμετοχή του Ομίλου.

Τέλος, σύμφωνα με το Δ.Λ.Π.28, τα αποτελέσματα των συγγενών εταιρειών

εμφανίζονται στα αποτελέσματα χρήσης, ενώ κατά το ΕΓΛΣ, δεν προβλέπεται κάτι αντίστοιχο, αλλά προβλέπεται η εμφάνισή τους σύμφωνα με συγκεκριμένο πρότυπο που διαχωρίζει και αναλύει τα αποτελέσματα σε κατηγορίες.

ΔΛΠ 29: «Παρουσίαση Οικονομικών Στοιχείων σε Υπερπληθωριστικές Οικονομίες»

Σκοπός του Δ.Λ.Π. 29 είναι ο καθορισμός του λογιστικού χειρισμού και των μεθόδων προσαρμογής των οικονομικών καταστάσεων, απλών και ενοποιημένων, κάθε επιχείρησης που δραστηριοποιείται σε μια υπερπληθωριστική οικονομία, με τέτοιο τρόπο, ώστε οι χρήστες αυτών να εξασφαλίζουν όσο το δυνατόν καλύτερη πληροφόρηση, αναφορικά με την οικονομική θέση και την απόδοση των επιχειρήσεων που δραστηριοποιούνται σε τέτοιου είδους οικονομίες.

Τα κυριότερα χαρακτηριστικά των επικρατούντων υπερπληθωριστικών συνθηκών είναι η γενική προτίμηση της χρήσης ή φύλαξης περιουσιακών στοιχείων ή συναλλαγής με αυτά, σε οποιαδήποτε μορφή εκτός από το νόμισμα αναφοράς και η συνολική αύξηση του πληθωρισμού σε περίοδο τριών περίπου ετών, να ισούται ή να υπερβαίνει το 100%, καθώς και διάφοροι άλλοι λόγοι.

Επιπρόσθετα, το εν λόγω Πρότυπο καθορίζει τις γνωστοποιήσεις που πρέπει να περιλαμβάνονται στις επεξηγηματικές σημειώσεις που συνοδεύουν τις οικονομικές καταστάσεις της επιχείρησης που δραστηριοποιείται σ' αυτές τις οικονομίες.

Όσον αφορά στο πεδίο εφαρμογής του, Το Πρότυπο εφαρμόζεται στις βασικές οικονομικές καταστάσεις (ατομικές και ενοποιημένες) κάθε επιχείρησης που τις καταρτίζει σε νόμισμα μίας υπερπληθωριστικής οικονομίας, από την έναρξη της χρήσης στην οποία διαπιστώνεται η ύπαρξη υπερπληθωρισμού, καθώς, είναι προφανές ότι, η παρουσίαση οικονομικών καταστάσεων στα πλαίσια μίας υπερπληθωριστικής οικονομίας, χωρίς προηγούμενη αναμόρφωσή τους, ώστε να λαμβάνουν υπόψη τις επιδράσεις του πληθωρισμού, έχει μειωμένη αξία. Αν δεν γίνει η συγκεκριμένη αναμόρφωση δεν είναι δυνατή η συγκρισσιμότητα των παρερχομένων πληροφοριών. Επιπλέον, με την εν λόγω διαμόρφωση, επιδιώκεται η παροχή «οικονομικών» πληροφοριών μέσα από τις καταστάσεις αυτές, οι οποίες να παρέχουν δίκαιη εικόνα των αποτελεσμάτων χρήσεως και της οικονομικής θέσεως της επιχείρησης κατά την συγκεκριμένη ημερομηνία.

Σκοπεύοντας στην εξασφάλιση της «δίκαιης εικόνας» του ισολογισμού μιας επιχείρησης, το πρότυπο αυτό παρέχει οδηγίες για τον τρόπο και τη μέθοδο αποτίμησης και παρουσίασης όλων των μη χρηματικών ή μη χρηματικά ισοδύναμων στοιχείων με την εφαρμογή των δύο διαφορετικών μεθόδων, του ιστορικού κόστους και του τρέχοντος κόστους. Εδώ, ως χρηματικά ή μη χρηματικά ισοδύναμα στοιχεία θεωρούνται τα μετρητά και τα υπόλοιπα των πελατών και προμηθευτών. Ακόμη, το πρότυπο αυτό παρέχει οδηγίες για το λογιστικό χειρισμό της συνεχόμενης αύξησης του κόστους χρηματοδότησης, στις περιπτώσεις κατά τις οποίες η χρηματοδότηση πραγματοποιήθηκε για κεφαλαιουχικές δαπάνες, όπως επίσης και για το λογιστικό χειρισμό του κέρδους ή της ζημιάς που προέκυψε από την διαμόρφωση των μη χρηματικών ή μη χρηματικά ισοδύναμων στοιχείων.

Οι αξιώσεις παρουσίασης του προτύπου αυτού αναφέρονται στον καθορισμό του γεγονότος της διαμόρφωσης των αξιών των διαφόρων στοιχείων που περιλαμβάνονται στις οικονομικές καταστάσεις της τρέχουσας χρήσης και αυτών της συγκριτικής περιόδου. Ακόμη αναφέρονται στον καθορισμό της μεθόδου που εφαρμόστηκε για την ετοιμασία των εν λόγω

οικονομικών καταστάσεων, ιστορικού ή τρέχοντος κόστους και του δείκτη τιμών που έχει εφαρμοστεί τόσο για το τρέχον όσο και για το προηγούμενο έτος.

Τέλος, θα πρέπει να αναφέρουμε ότι δεν υπάρχουν αντίστοιχες διατάξεις στο ΕΓΛΣ.

ΔΛΠ 30: «Γνωστοποιήσεις στις Οικονομικές Καταστάσεις Τραπεζών και Όμοιων Χρηματοοικονομικών Ιδρυμάτων»

Σκοπός του προτύπου αυτού, είναι η παροχή πληροφοριών, που θεωρούνται σημαντικές, όχι μόνο προς τους διάφορους επενδυτές ή επίδοξους επενδυτές, αλλά και προς τους πελάτες των οργανισμών αυτών. Υπάρχει μεγάλος αριθμός φυσικών και νομικών προσώπων τα οποία συναλλάσσονται καθημερινά με τις τράπεζες και ενδιαφέρονται για την καλή οικονομική θέση του οργανισμού. Οι βασικότερες πληροφορίες που πρέπει να δίνονται και που θεωρούνται ως οι πλέον κρίσιμες αναφορικά με οργανισμούς αυτής της μορφής, αφορούν τη ρευστότητα, τη φερεγγυότητα και τους διάφορους οικονομικούς κινδύνους, που σχετίζονται με τα στοιχεία του ενεργητικού και παθητικού του οργανισμού, είτε εμφανίζονται στον ισολογισμό είτε όχι.

Οι οικονομικές καταστάσεις των τραπεζών θα πρέπει να παρέχουν πληροφορίες αναφορικά με τις λογιστικές αρχές που έχουν εφαρμοστεί όσον αφορά στην αναγνώριση των βασικών μορφών εσόδων, στην αποτίμηση επενδύσεων και χρεογράφων, στη μέθοδο της διάκρισης των συναλλαγών για την αναγνώριση των στοιχείων ενεργητικού και παθητικού, στον τρόπο υπολογισμού των ζημιών από δάνεια και παραχωρήσεις καθώς και στην διαγραφή τους όταν δεν είναι δυνατόν να εισπραχθούν και τέλος, στη βάση του καθορισμού επιβαρύνσεων για κινδύνους που αναλαμβάνει η τράπεζα, καθώς και του λογιστικού τους χειρισμού.

Ο λογαριασμός αποτελεσμάτων μιας τράπεζας θα πρέπει να παρουσιάζει ομαδοποιημένα τα έσοδα και τα έξοδα ανά βασική κατηγορία ή μορφή εσόδων ή εξόδων. Ο συμψηφισμός των διαφόρων ποσών δεν επιτρέπεται, για να είναι δυνατή η αξιολόγηση της αποδοτικότητας του κάθε κλάδου δραστηριότητας της τράπεζας καθώς και της αποδοτικότητας των διαφόρων περιουσιακών της στοιχείων. Ο συμψηφισμός επιτρέπεται μόνο για τις κατηγορίες καθαρών κερδών από συναλλαγές με χρεόγραφα, καθαρών κερδών από ξένο συνάλλαγμα και καθαρών κερδών από επενδύσεις σε χρεόγραφα. Επίσης, επιτρέπεται όπου υπάρχει νομικό δικαίωμα συμψηφισμού από την αναμενόμενη πώληση περιουσιακού στοιχείου ή από την εξόφληση υποχρέωσης, όπως συμβαίνει στις περιπτώσεις όπου υπάρχει επιδικία για επισφάλειες.

Στον ισολογισμό μιας τράπεζας, τα στοιχεία του ενεργητικού και παθητικού πρέπει να είναι ομαδοποιημένα και ταξινομημένα με τρόπο που να αντιπροσωπεύουν τη δυνατότητα ρευστοποίησης τους. Ο διαχωρισμός των υπολοίπων σε καταθέσεις με άλλες τράπεζες, άλλες χρηματαγορές ή σε ποσά οφειλόμενα σε διάφορους καταθέτες είναι χρήσιμος, γιατί παρουσιάζει τον τομέα στον οποίο στηρίζει τις λειτουργίες της ή από τον οποίο εξαρτώνται οι εργασίες της τράπεζας. Η κάθε κατηγορία χρηματοοικονομικών στοιχείων ενεργητικού και παθητικού θα πρέπει να εμφανίζεται στη δίκαιη αξία της.

Σε αρκετές περιπτώσεις οι τράπεζες εμπλέκονται σε συναλλαγές, που δεν είναι δυνατό να αναγνωριστούν στα λογιστικά τους βιβλία και, κατά συνέπεια, να εμφανιστούν στις οικονομικές τους καταστάσεις. Οι συναλλαγές αυτές μπορεί να δημιουργήσουν διάφορες δεσμεύσεις ή ενδεχόμενες υποχρεώσεις, οι οποίες μπορεί να είναι μετακλητές ή αμετάκλητες. Το μέγεθος των συναλλαγών αυτής της μορφής για τους τραπεζικούς οργανισμούς είναι

συνήθως σημαντικά μεγάλο, λόγω της φύσεως των εργασιών τους. Για τέτοιου είδους συναλλαγές, οι οικονομικές καταστάσεις των τραπεζών θα πρέπει να παρέχουν αναλύσεις και πληροφορίες σχετικά με το είδος και το συνολικό ποσό της δέσμευσης της τράπεζας για την παροχή αμετάκλητων πιστώσεων, το είδος και το συνολικό ποσό των ενδεχόμενων υποχρεώσεων και δεσμεύσεων της τράπεζας, τα οποία δεν εμφανίζονται στον ισολογισμό της και είναι σχετικά με τις εγγυητικές φερεγγυότητας, τραπεζικής απόδοσης, εγγυητικές καλής εκτέλεσης. Ακόμη σχετικά με στοιχεία που σχετίζονται με ποσοστά επιτοκίων ή ισοτιμίες συναλλάγματος και με ενδεχόμενες υποχρεώσεις που συνήθως λήγουν από μόνες τους εντός βραχυπρόθεσμου χρονικού διαστήματος.

Οι ημερομηνίες ή περίοδοι λήξεως των απαιτήσεων και υποχρεώσεων είναι αρκετά σημαντικές ως προς την επίδραση που μπορεί να έχουν στη ρευστότητα της τράπεζας καθώς και ως προς τους κινδύνους που είναι πιθανό να προέρχονται από το ύψος των επιτοκίων και των ισοτιμιών συναλλάγματος κατά την στιγμή της λήξης. Η κάθε κατηγορία των στοιχείων αυτών θα πρέπει να ομαδοποιείται με βάση την χρονική διάρκεια μέχρι τη λήξη τους. Οι «καταθέσεις σε πρώτη ζήτηση» ή οι «χρηματοδοτήσεις σε πρώτη ζήτηση», στις περισσότερες περιπτώσεις παραμένουν χωρίς ενάσκηση του δικαιώματος απόσυρσης ή αποπληρωμής και η πραγματική τους ημερομηνία λήξης είναι πολύ μεταγενέστερη της συμβατικής. Σε αυτές τις περιπτώσεις και για τους σκοπούς του προτύπου αυτού, εφαρμόζεται η συμβατική ημερομηνία λήξης.

Για τις ζημιές που προέρχονται από δάνεια και διάφορες χορηγήσεις, οι οικονομικές καταστάσεις των τραπεζών θα πρέπει να περιέχουν πληροφορίες σχετικά με τη λογιστική αρχή βάσει της οποίας έχει γίνει η αναγνώριση της ζημίας, με τη λεπτομερή ανάλυση της διαμόρφωσης της πρόβλεψης για ζημιές από δάνεια, όπως το αρχικό υπόλοιπο της πρόβλεψης, την πραγματοποιούμενη ζημία περιόδου, την πρόσθετη πρόβλεψη περιόδου, την ανάκτηση ζημιών που έχουν ήδη διαγραφεί σε προηγούμενη περίοδο και το λογιστικό υπόλοιπο στο τέλος της χρήσης. Ακόμη, θα πρέπει να παρέχουν πληροφορίες για το συνολικό ποσό της πρόβλεψης κατά την ημερομηνία του ισολογισμού και για το συνολικό ποσό των δανείων που δεν έχουν επιβαρυνθεί με τόκους. Οποιαδήποτε πρόβλεψη για ζημιές από δάνεια και διάφορες χορηγήσεις, πέραν των συγκεκριμένων και αποδεδειγμένων ζημιών, θα πρέπει να διαγράφονται από τα «κέρδη εις νέο» και να εμφανίζονται στην διανομή των αποτελεσμάτων χρήσεως της τράπεζας. Η πρόβλεψη αυτή δεν θεωρείται «γενική» για το λόγο ότι γίνεται για συγκεκριμένο πελάτη και συγκεκριμένο δάνειο, για το οποίο εκτιμάται ότι πιθανόν να προκύψει επισφάλεια, σε αντίθεση με την γενική πρόβλεψη, που υπολογίζεται στο συνολικό ποσό των υπολοίπων από δάνεια και χορηγήσεις. Σε περιπτώσεις πρόβλεψης για ζημιές από δάνεια και διάφορες χορηγήσεις, που έγινε σε προηγούμενες χρήσεις και η οποία στην τρέχουσα χρήση δεν θεωρείται πλέον αναγκαία λόγω ανάκτησης ή διαφοροποίησης των λόγων που οδήγησαν στη δημιουργία της, η αντίστοιχη μείωση επηρεάζει τα «κέρδη εις νέον» της τρέχουσας χρήσης και όχι το λογαριασμό αποτελεσμάτων της χρήσεως. Πέραν όμως των παραπάνω προβλέψεων, το εν λόγω πρότυπο επιτρέπει την δημιουργία πρόσθετης πρόβλεψης για επισφάλειες, όπως προβλέπεται και από την νομοθεσία, με τη διαφορά ότι η πρόβλεψη αυτή δεν αναγνωρίζεται ως έξοδο της αντίστοιχης χρήσης, αλλά εμφανίζεται στη διανομή «κερδών εις νέον».

Επιπλέον, η διαγραφή δανείων και παροχών από επισφάλειες μπορεί να αναγνωριστεί, μόνο όταν αυτά είναι πλέον γεγονός μετά από την ολοκλήρωση και των νομικών μέτρων που έχουν ληφθεί προς είσπραξη τους και το ύψος της ζημιάς μπορεί να καθοριστεί με ακρίβεια.

Τέλος, οι σημειώσεις επί των οικονομικών καταστάσεων της τράπεζας θα πρέπει να αναφέρουν το συνολικό ποσό από τις υποχρεώσεις των πελατών τους που είναι

εξασφαλισμένες με ενέχυρα ή άλλα εμπράγματα βάρη επί περιουσιακών στοιχείων, καθώς επίσης το είδος και τη λογιστική αξία των στοιχείων αυτών.

Οι σημαντικότερες διαφορές μεταξύ του προτύπου αυτού και των βασικών λογιστικών αρχών σημειώνονται στα περιουσιακά στοιχεία και υποχρεώσεις που πρέπει να εμφανίζονται στον ισολογισμό και την κατάσταση αποτελεσμάτων.

Άλλη διαφορά τους είναι στα στοιχεία που πρέπει να γνωστοποιούνται. Όσον αφορά το τι ορίζει το πρότυπο γι' αυτή την περίπτωση αναφέρονται παραπάνω. Σύμφωνα με τις ελληνικές διατάξεις οι τράπεζες οφείλουν να γνωστοποιούν για τα μειωμένης εξασφάλισης στοιχεία του παθητικού, αναλυτικά στοιχεία κάθε δανείου που υπερβαίνει το 10% του συνολικού ποσού και για τα λοιπά δάνεια. Ανάλυση απαιτήσεων και υποχρεώσεων ανάλογα με την εναπομένουσα χρονική διάρκεια, αναλογία των διαφόρων κατηγοριών εσόδων, ανά γεωγραφική αγορά, εφόσον οι αγορές αυτές διαφέρουν σημαντικά μεταξύ τους, κατά την άποψη των τραπεζών.

Ακόμη, θα πρέπει να γνωστοποιούνται, ποσά προκαταβολών και πιστώσεων προς μέλη των οργάνων που ασκούν διοίκηση, ανάλυση των μεταβιβάσιμων τίτλων σε εισηγμένους και μη, το συνολικό ποσό στοιχείων ενεργητικού και παθητικού που εκφράζονται σε ξένο νόμισμα αφού μετατραπούν σε εγχώριο και κατάσταση των εκκρεμών κατά την ημέρα κλεισίματος προθεσμιακών εργασιών, με διάκριση τους σε πράξεις αντιστάθμισης ή εμπορικού σκοπού. Τέλος, οι προβλέψεις δανείων που σχηματίζουν οι τράπεζες υπολογίζονται κατά 1 % επί των μέσων ετήσιων υπολοίπων και χορηγήσεων, ενώ επιτρέπεται ο σχηματισμός ειδικών προβλέψεων με φορολογική αναγνώριση εάν χρησιμοποιηθούν μέσα σε 8 έτη.

Τα ΔΛΠ δεν προβλέπουν τέτοιους περιορισμούς.

ΔΛΠ 32: «Χρηματοοικονομικά μέσα: Αναγνώριση και Αποτίμηση»

Το Δ.Λ.Π.32 αναφέρεται στα χρηματοοικονομικά μέσα, όπως και το Δ.Λ.Π.39 και το Δ.Π.Χ.Π.7. Με τον όρο χρηματοοικονομικά μέσα εννοούμε τις συμμετοχές, τις μακροπρόθεσμες απαιτήσεις στην πλειοψηφία τους καθώς επίσης και τις βραχυπρόθεσμες απαιτήσεις, αλλά όχι όλες τις απαιτήσεις. Επιπλέον, ως χρηματοοικονομικά μέσα θεωρούνται όλα τα χρεόγραφα και τα διαθέσιμα. Ακόμη, από την πλευρά του παθητικού, χρηματοοικονομικά μέσα θεωρούνται σε ένα μεγάλο βαθμό οι μακροπρόθεσμες υποχρεώσεις, οι προμηθευτές εκτός ελαχίστων εξαιρέσεων, οι υποχρεώσεις για δάνεια προς τις τράπεζες, οι περισσότεροι λογαριασμοί που αφορούν πιστωτές διάφορους, λογαριασμοί καθαρής θέσης, οι λογαριασμοί των «ιδίων μετοχών».

Έτσι λοιπόν, μιλώντας για τις διαφορές του Δ.Λ.Π.32 με το ΕΓΛΣ αναφέρουμε ότι με βάση το Δ.Λ.Π.32, πολλοί λογαριασμοί του ενεργητικού και του παθητικού των ομάδων 1,3 και 4 του ΕΓΛΣ, χαρακτηρίζονται ως χρηματοοικονομικά μέσα και χρήζουν ενιαίας αντιμετώπισης. Κατά τα το ΕΓΛΣ δεν υπήρχε τέτοια διάκριση και κάθε ομάδα λογαριασμού αντιμετωπιζόταν με ξεχωριστό τρόπο.

Επίσης, κατά το Δ.Λ.Π.32, υπάρχει διάκριση των Χρηματοοικονομικών μέσων σε Χρηματοοικονομικά Περιουσιακά Στοιχεία, σε Χρηματοοικονομικές Υποχρεώσεις και σε Συμμετοχικούς Τίτλους. Με τα το ΕΓΛΣ δεν υπάρχουν αυτές οι διακρίσεις, αλλά οι σχετικοί λογαριασμοί αντιμετωπίζονται κατά είδος.

Κατά το Δ.Λ.Π.32, αναφέρεται η έννοια του «σύνθετου χρηματοοικονομικού μέσου»,

το οποίο μπορεί να πρέπει να «σπάσει» σε δύο μέρη, όπου το ένα αφορά υποχρέωση και το άλλο καθαρή θέση. Το τμήμα που αφορά υποχρέωση επιδρά στα αποτελέσματα και το άλλο επιδρά στην καθαρή θέση. Κάτι αντίστοιχο δεν προβλέπονταν από το ΕΓΛΣ.

Σύμφωνα με το Δ.Λ.Π.32, τα παράγωγα αντιμετωπίζονται σαν Χρηματοοικονομικά Περιουσιακά Στοιχεία ή Χρηματοοικονομικές Υποχρεώσεις ως προς την αποτίμηση και την εμφάνισή τους. Τα παράγωγα θεωρούνται χρηματοοικονομικά μέσα, καθώς έχουν όλα τα στοιχεία των χρηματοοικονομικών μέσων γιατί είναι αποτέλεσμα σύμβασης και ως εκ τούτου προκύπτει από αυτά πιθανή απαίτηση ή υποχρέωση για διακανονισμό με μετρητά. Κατά το ΕΓΛΣ τα παράγωγα δεν εμφανίζονται στις οικονομικές καταστάσεις, εμφανίζονται στις οικονομικές καταστάσεις μόνο τα αποτελέσματά τους, όταν έληγε η σύμβαση.

Κατά το Δ.Λ.Π.32, η αύξηση κεφαλαίου θεωρείται Συμμετοχικός Τίτλος, δηλαδή χρηματοοικονομικό μέσο και λογιστικοποιείται και αποτιμάται σαν να είναι χρηματοοικονομικό μέσο. Με το ΕΓΛΣ η αύξηση του κεφαλαίου λογίζονταν με βάση το ιστορικό κόστος.

Με βάση το Δ.Λ.Π.32, τα μερίσματα των κοινών μετοχών εμφανίζονται αφαιρετικά της καθαρής θέσης και επιδρούν στα αποτελέσματα, ενώ με το ΕΓΛΣ., εμφανίζονταν στη «Διανομή» και κατανέμονταν στους μετόχους.

Κατά το Δ.Λ.Π.32, τα μερίσματα των προνομιούχων μετοχών, οι οποίες χαρακτηρίζονται ως χρηματοοικονομικές υποχρεώσεις, θα πρέπει να εμφανιστούν ως τόκοι-έξοδα επιβαρύνοντας τα αποτελέσματα χρήσης, ενώ κατά το ΕΓΛΣ τα μερίσματα των προνομιούχων μετοχών εμφανίζονταν στον Πίνακα Διάθεσης Αποτελεσμάτων.

ΔΛΠ 33: «Κέρδη ανά μετοχή»

Σκοπός του Δ.Λ.Π. 33 είναι ο καθορισμός των αρχών, βάσει των οποίων, προσδιορίζονται και παρουσιάζονται τα κέρδη ανά μετοχή, με τρόπο ώστε να παρέχεται η ευχέρεια στους χρήστες των οικονομικών καταστάσεων να συγκρίνουν την απόδοση μίας επιχείρησης τόσο διαχρονικά όσο και διαστρωματικά, συγκριτικά, δηλαδή, με ομοειδείς επιχειρήσεις για την ίδια περίοδο.

Συμπληρωματικά, το Πρότυπο καθορίζει τις πληροφορίες, σχετικά με τα κέρδη ανά μετοχή μίας επιχείρησης, που πρέπει να περιλαμβάνονται στις επεξηγηματικές σημειώσεις που συνοδεύουν τις οικονομικές της καταστάσεις.

Σχετικά με τα κέρδη ανά μετοχή, το ΕΓΛΣ προέβλεπε αρκετή πληροφόρηση, δηλαδή, έπρεπε να εμφανίζονται στον ισολογισμό πέρα από το ποσό του ονομαστικού κεφαλαίου και ο αριθμός των μετοχών. Επίσης, προβλέπονταν ανάλυση του αριθμού των μετοχών κατά κατηγορία και της μεταβολής των μετοχών σε ποσότητα και σε ποσά, μέσα στη διάρκεια της χρήσης, στο Προσάρτημα. Ακόμη, κοινοποιούνταν τα κέρδη και το μερίσμα ανά μετοχή σύμφωνα με τις μετοχές που υπήρχαν κατά την ημερομηνία που αποφαιζόταν η διανομή του μερίσματος. Το Δ.Λ.Π.33 από την άλλη προβλέπει έναν πολύ μεγαλύτερο όγκο πληροφοριών σε σχέση με το ΕΓΛΣ.

Μία βασική διαφορά του Δ.Λ.Π.33 και το ΕΓΛΣ είναι, η υποχρέωση που επιβάλλεται από το πρότυπο, για τον υπολογισμό και την εμφάνιση των βασικών κερδών ανά μετοχή στην κατάσταση αποτελεσμάτων χρήσεως. Επίσης, σύμφωνα με το πρότυπο, θα πρέπει να κοινοποιούνται και οι υπολογισμοί που έγιναν για τον προσδιορισμό αυτών των κερδών. Με τον όρο βασικά κέρδη εννοούμε τα κέρδη που προκύπτουν από τις συνεχιζόμενες

δραστηριότητες που αναλογούν στις κοινές μετοχές. Σύμφωνα με το ΕΓΛΣ, δεν προβλέπονταν κάτι αντίστοιχο. Μία άλλη διαφορά του Δ.Λ.Π.33 από το ΕΓΛΣ είναι η εξής: κατά το Δ.Λ.Π.33, υπάρχει η υποχρέωση υπολογισμού και εμφάνισης στην κατάσταση αποτελεσμάτων χρήσεως των απομειωμένων κερδών ανά μετοχή. Κατά το ΕΓΛΣ, δεν υπήρχε αντίστοιχη υποχρέωση.

ΔΛΠ 36: «Μείωση της Αξίας Στοιχείων του Ενεργητικού»

Το ΔΛΠ 36 αναφέρεται στην μείωση της αξίας των στοιχείων του ενεργητικού, μια έννοια που μέχρι πρόσφατα δεν υπήρχε στα λογιστικά πεπραγμένα. Το πρότυπο εφαρμόζεται από όλες τις επιχειρήσεις που εφαρμόζουν τα Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης, για όλα τα στοιχεία του ενεργητικού. Ελάχιστες εξαιρέσεις στοιχείων εξαιρούνται από την εφαρμογή του προτύπου 36, όπως είναι τα αποθέματα, οι επενδύσεις σε ακίνητα, οι αναβαλλόμενες φορολογικές απαιτήσεις.

Στόχος του προτύπου είναι να ανιχνεύσει πιθανές ζημίες από τη μείωση της αξίας στοιχείων του ενεργητικού, ώστε να μην εμφανιστούν τα στοιχεία αυτά σε αξία μεγαλύτερη από την ανακτήσιμη τους. Παράλληλα, επιτυγχάνει τον ποσοτικό προσδιορισμό του μεγέθους της ζημίας λόγω μείωσης της αξίας. Επίσης προσδιορίζει τις προϋποθέσεις για αναστροφή της αναγνωρισμένης ζημιάς λόγω μείωσης της αξίας των στοιχείων.

Κατά το ΕΓΛΣ υπάρχει η αρχή που ορίζει πως οι επιχειρήσεις θα πρέπει να δημιουργούν προβλέψεις για κάθε απαξίωση σε στοιχείο του ενεργητικού. Επίσης, αυτές οι προβλέψεις θα πρέπει να εμφανίζονται αφαιρετικά από τα στοιχεία του ενεργητικού στον ισολογισμό και ακόμη αυτές οι προβλέψεις απομείωσης μεταφέρονται στα αποτελέσματα χρήσης.

Ξεκινώντας από τις διαφορές του Δ.Λ.Π.36 με το ΕΓΛΣ αναφέρουμε ότι κατά το Δ.Λ.Π.36 υπόκεινται σε απομείωση συγκεκριμένα στοιχεία του ενεργητικού, καθώς «και ομάδες δημιουργίας ταμειακών ροών, που περιλαμβάνουν πολλά στοιχεία του ενεργητικού μαζί». Επίσης, ορίζεται και ο τρόπος υπολογισμού της πιθανής απομείωσης. Κατά το ΕΓΛΣ, υπήρχε η έννοια της πρόβλεψης απομείωσης και της αντιστροφής πρόβλεψης για τα περιουσιακά στοιχεία. Αυτές οι προβλέψεις αντιμετωπιζόνταν κατά τον ίδιο τρόπο για το σύνολο των περιουσιακών στοιχείων.

Κατά το Δ.Λ.Π.36, μία επιχείρηση θα πρέπει υποχρεωτικά να εξετάζει μήπως η υπεραξία της έχει απομειωθεί. Κατά τον ΚΝ 2190/20, η υπεραξία υπόκεινταν σε απόσβεση με βάση τη σταθερή μέθοδο σε χρονικό διάστημα έως πέντε έτη, οπότε δεν υπήρχε ζήτημα εφαρμογής της πρακτικής που προβλέπονταν από το Δ.Λ.Π.36.

Κατά το Δ.Λ.Π.36, υπάρχει η υποχρέωση κάθε χρόνο να εξετάζονται μήπως έχουν απομειωθεί τα άυλα αόριστης διάρκειας. Σύμφωνα με το ΕΓΛΣ δεν υπήρχε η έννοια των άυλων αόριστης διάρκειας και όλα τα άυλα στοιχεία αποσβένονταν. Κατά τα το ΕΓΛΣ δεν προβλέπονταν κάτι ειδικά για την απομείωση αυτών των στοιχείων, αλλά προβλέπονταν πως αν κάποιο πάγιο περιουσιακό στοιχείο απομειώνονταν, θα έπρεπε να δημιουργηθεί πρόβλεψη. Το ίδιο ισχύει και για τα άυλα στοιχεία υπό εκτέλεση.

Σύμφωνα με το Δ.Λ.Π.36, για να υπολογίσουμε τις απομειώσεις, υπολογίζουμε το ανακτήσιμο ποσό και το συγκρίνουμε με τη λογιστική αξία. «Το ανακτήσιμο ποσό μπορεί και πρέπει να προσδιορίζεται και με την αξία λόγω χρήσης. Η αξία αυτή προσδιορίζεται από την προεξόφληση των αναμενόμενων ταμειακών ροών που προβλέπεται να συνεισφέρει το περιουσιακό στοιχείο στην εταιρεία». Κατά το ΕΓΛΣ δεν αναφέρονταν κάποιος τρόπος

υπολογισμού μίας πιθανής απομείωσης στοιχείων του ενεργητικού. Σε θεωρητικό επίπεδο, καθώς η τρέχουσα αξία ενός παγίου συνήθως είναι μικρότερη από τη λογιστική του αξία, θα έπρεπε για τις απομειώσεις να χρησιμοποιούνταν η αξία λόγω χρήσης, κάτι που δε γίνονταν όμως με το ΕΓΛΣ.

Σύμφωνα με το Δ.Λ.Π.36, σε περίπτωση που δεν μπορούμε να υπολογίσουμε την «αξία λόγω χρήσης» ατομικά για κάθε περιουσιακό στοιχείο, γιατί αυτό μαζί με άλλα περιουσιακά στοιχεία αποτελεί ένα ολοκληρωμένο σύνολο, τότε εξετάζεται ολόκληρο το σύνολο. Αυτό το σύνολο μπορεί να θεωρηθεί ως μονάδα και να ονομαστεί «μονάδα δημιουργίας ταμειακών ροών». Υπολογίζεται λοιπόν η αντίστοιχη αξία της μονάδας ταμειακών ροών που αυτό ανήκει και σε περίπτωση απομείωσης, αυτή κατανέμεται με ειδικό τρόπο στα περιουσιακά στοιχεία της μονάδας. Κατά το ΕΓΛΣ δεν υπήρχε αντίστοιχη πρόβλεψη και η εξέταση για πιθανή απομείωση γίνονταν ατομικά για κάθε περιουσιακό στοιχείο.

Κατά το Δ.Λ.Π.36, αναφέρονται συγκεκριμένες ενδείξεις απομείωσης, τόσο εξωτερικές όσο και εσωτερικές, δηλαδή ενδείξεις που αν όντως υπάρχουν, τότε θα πρέπει να εξετάζεται η ανάγκη διεξαγωγής απομείωσης των περιουσιακών στοιχείων. Κατά το ΕΓΛΣ, δεν ορίζονταν ανάλογες ενδείξεις, αλλά ένα γενικό πλαίσιο.

Σύμφωνα με το Δ.Λ.Π.36, ορίζονται οι αποτιμητικές πρακτικές και δίνονται επεξηγήσεις στις διαδικασίες αποτίμησης που έχουν να κάνουν με προεξοφλήσεις ταμειακών ροών.

Κατά το Δ.Λ.Π.36, σχετικά με τα πάγια που αναπροσαρμόζονται, οι διαφορές που προκύπτουν από την απομείωση ή οι αναστροφές προβλέψεων μπορεί να επιδρούν κατευθείαν στην καθαρή θέση σε περίπτωση που υπάρχει αποθεματικό αναπροσαρμογής. Σύμφωνα με το ΕΓΛΣ, γενικά απαγορεύονταν οι αναπροσαρμογές παγίων, αλλά και όταν επιτρέπονταν με ειδικό νόμο, η διαφορά αναπροσαρμογής κεφαλαιοποιούνταν και δε μεταφέρονταν σε αποθεματικό αναπροσαρμογής. Σύμφωνα με το ΕΓΛΣ άμεση επίδραση στα αποτελέσματα είχαν επίσης όλες οι προβλέψεις απομείωσης παγίων και οι αναστροφές τους.

Τέλος, οι γνωστοποιήσεις που προβλέπει το Δ.Λ.Π.36 σχετικά με τις απομειώσεις των περιουσιακών στοιχείων, είναι πολλές σε σχέση με τις γνωστοποιήσεις που προβλέπει το ΕΓΛΣ.

Πρέπει να παρατηρήσουμε ότι τα Τραπεζικά Ιδρύματα επηρεάζονται δευτερευόντως από το συγκεκριμένο ΔΛΠ.

ΔΛΠ 38: «Άυλα Στοιχεία του Ενεργητικού»

Σκοπός του Δ.Λ.Π. 38 είναι ο καθορισμός των κριτηρίων που πρέπει να ικανοποιούνται, ώστε ένα στοιχείο να αναγνωριστεί στις οικονομικές καταστάσεις μίας επιχείρησης ως άυλο στοιχείο του Ενεργητικού, καθώς και της μετέπειτα λογιστικής του αντιμετώπισης.

Επιπλέον, το Πρότυπο καθορίζει τις γνωστοποιήσεις που πρέπει να περιλαμβάνονται στις επεξηγηματικές σημειώσεις που συνοδεύουν τις οικονομικές καταστάσεις.

Σημαντικό στοιχείο του Προτύπου είναι και η αναφορά στον τρόπο απόσβεσης των άυλων στοιχείων και στους κανόνες, βάσει των οποίων, υπόκεινται σε μείωση της αξίας τους (οι τελευταίοι περιγράφονται και από το Δ.Λ.Π. 36).

Όσον αφορά στο πεδίο εφαρμογής του, το Πρότυπο εφαρμόζεται από όλες τις επιχειρήσεις που καταρτίζουν οικονομικές καταστάσεις σύμφωνα με τις απαιτήσεις των Δ.Π.Χ.Π., ως προς το λογιστικό χειρισμό των άυλων στοιχείων του Ενεργητικού, εκτός από τις περιπτώσεις στοιχείων, που απεικονίζονται στον Ισολογισμό καιπραγματεύονται από άλλα Πρότυπα.

Μιλώντας για τις διαφορές μεταξύ του Δ.Λ.Π.38 και του ΕΓΛΣ αναφέρουμε ότι σύμφωνα με το Δ.Λ.Π.38, είναι δυνατή η εμφάνιση στο ενεργητικό και άυλων περιουσιακών στοιχείων που αποκτήθηκαν με χρηματοδοτική μίσθωση, σε αντίθεση με το ΕΓΛΣ, σύμφωνα με τα οποία τα στοιχεία που αποκτήθηκαν με χρηματοδοτική μίσθωση δεν εμφανίζονται στο ενεργητικό.

Σύμφωνα με το Δ.Λ.Π.38, θέτονται συγκεκριμένα κριτήρια για την αναγνώριση ενός στοιχείου ως άυλο περιουσιακό στοιχείο [α. θα πρέπει ένα στοιχείο να πληροί τον ορισμό του άυλου περιουσιακού στοιχείου(παράγραφοι 8-17) και β. να πληροί τα κριτήρια αναγνώρισης(παράγραφοι 21-23)]. Με βάση το ΕΓΛΣ, δεν ορίζονται τέτοια κριτήρια.

Σύμφωνα με το Δ.Λ.Π.38, όσον αφορά τα κόστη έρευνας για τα ιδιοπαραγόμενα άυλα στοιχεία δεν κεφαλαιοποιούνται, αλλά μεταφέρονται στα αποτελέσματα. Κατά το ΕΓΛΣ δεν υπάρχει διαχωρισμός μεταξύ ιδιοπαραγομένων και μη άυλων περιουσιακών στοιχείων και όταν ιδιοπαράγεται κάποιο άυλο στοιχείο, τότε έχουμε κεφαλαιοποίηση όλου του κόστους δημιουργίας του.

Κατά το Δ.Λ.Π.38, σε περίπτωση που υπάρχουν κόστη ανάπτυξης κάποιου ιδιοπαραγομένου άυλου στοιχείου, για να είναι εφικτή η κεφαλαιοποίησή τους θα πρέπει να πληρούνται κάποια συγκεκριμένα κριτήρια, ενώ με βάση το ΕΓΛΣ δεν τίθενται τόσο αυστηρά κριτήρια και η κεφαλαιοποίηση μπορεί να γίνει πιο εύκολα.

Όσον αφορά τα κόστη απόκτησης των άυλων στοιχείων που περιέρχονται στην κτήση μιας επιχείρησης, αυτά προστίθενται στην αξία κτήσης του κάθε άυλου στοιχείου, σε αντίθεση με το ΕΓΛΣ που προέβλεπαν τη μεταφορά του κόστους απόκτησης αυτών των στοιχείων στα Έξοδα εγκατάστασης και την απόσβεσή τους μέσα σε πέντε έτη.

Σχετικά με τα άυλα στοιχεία που προέρχονται από συνενώσεις επιχειρήσεων στον ενοποιημένο ισολογισμό, αποτιμώνται στην εύλογη αξία, ενώ με βάση το ΕΓΛΣ αυτά τα στοιχεία δεν αποτιμώνται στην εύλογη αξία

Επίσης, στην εύλογη αξία αποτιμώνται και τα άυλα στοιχεία που περιέρχονται στην κυριότητα της επιχείρησης δωρεάν, ενώ κάτι αντίστοιχο δεν προβλέπεται από το ΕΓΛΣ

Με βάση το Δ.Λ.Π.38, είναι εφικτή η αναπροσαρμογή της αξίας των άυλων στοιχείων, δηλαδή η αποτίμησή τους μετά την απόκτηση αυτών σε εύλογες αξίες, ενώ κάτι τέτοιο δεν προβλέπεται από τον ΚΝ 2190/20.

Σχετικά με τις αποσβέσεις, τα άυλα στοιχεία που έχουν αόριστη διάρκεια ζωής δεν υπόκεινται σε απόσβεση με βάση το Δ.Λ.Π.38, ενώ κατά το ΕΓΛΣ η απόσβεση είναι υποχρεωτική σε όλα τα άυλα στοιχεία.

Επίσης, κατά το Δ.Λ.Π.38, τα άυλα στοιχεία υπόκεινται σε απόσβεση με βάση την ωφέλιμη διάρκεια ζωής τους, ενώ κατά το ΕΓΛΣ, προβλέπεται η απόσβεση μέσα σε μία πενταετία για αρκετές κατηγορίες ενσώματων ακινητοποιήσεων.

Επιπλέον, στην περίπτωση που ένα στοιχείο προορίζεται για πώληση, τότε παύει να αποσβένεται κατά το Δ.Λ.Π.38, ενώ κατά το ΕΓΛΣ αυτό το στοιχείο θα συνέχισε να

αποσβένεται έως ότου γίνει η διάθεσή του.

Ακόμη, διαφορές υπάρχουν και στις γνωστοποιήσεις σχετικά με τα άυλα στοιχεία κατά το Δ.Λ.Π.38, σε σχέση με τις γνωστοποιήσεις που κοινοποιούνται στο Προσάρτημα σχετικά με τις Ασώματες Ακινήτοποιήσεις κατά το ΕΓΛΣ.

Κατά το Δ.Λ.Π.38 δεν προβλέπεται κεφαλαιοποίηση δαπανών στο λογαριασμό Έξοδα εγκατάστασης, ενώ το ΕΓΛΣ. επιτρέπει τέτοιου είδους κεφαλαιοποίηση.

Τέλος, κατά το Δ.Λ.Π. 38, προβλέπεται απλά η εμφάνιση στον Ισολογισμό μόνο του αναπόσβεστο υπολοίπου των Ασώματων Ακινήτοποιήσεων, ενώ με βάση το ΕΓΛΣ. θα πρέπει να εμφανίζεται στον Ισολογισμό και η αξία κτήσης και οι σωρευμένες αποσβέσεις και το αναπόσβεστο υπόλοιπο.

Πρέπει να παρατηρήσουμε ότι τα Τραπεζικά Ιδρύματα επηρεάζονται δευτερευόντως από το συγκεκριμένο ΔΛΠ.

ΔΛΠ 39: «Χρηματοοικονομικά μέσα: Καταχώρηση & Αποτίμηση»

Το Δ.Λ.Π.39 αναφέρεται στα χρηματοοικονομικά μέσα και συγκεκριμένα στον τρόπο καταχώρισης και αποτίμησής τους. Το συγκεκριμένο πρότυπο θα εφαρμόζεται από όλες τις επιχειρήσεις και για όλα τα χρηματοοικονομικά μέσα με εξαίρεση:

α) εκείνες τις συμμετοχές σε θυγατρικές, συγγενείς εταιρείες και κοινοπραξίες που αντιμετωπίζονται λογιστικά σύμφωνα με το Δ.Λ.Π.27 Ενοποιημένες και Ιδιαίτερες Οικονομικές Καταστάσεις, Δ.Λ.Π.28 Επενδύσεις σε Συγγενείς Επιχειρήσεις ή Δ.Λ.Π.31 Συμμετοχές σε Κοινοπραξίες. Ωστόσο, οι οντότητες θα εφαρμόζουν το παρόν Πρότυπο σε συμμετοχή σε θυγατρική, συγγενής εταιρεία ή κοινοπραξία που σύμφωνα με το Δ.Λ.Π.27, το Δ.Λ.Π.28 ή το Δ.Λ.Π.31 αντιμετωπίζεται λογιστικά σύμφωνα με το παρόν Πρότυπο.

β) δικαιώματα και υποχρεώσεις από μισθώματα για τα οποία εφαρμόζεται το Δ.Λ.Π.17. Ωστόσο,

i) απαιτήσεις από μισθώματα που αναγνωρίζονται από εκμισθωτή υπόκεινται στις διατάξεις που αφορούν τη διαγραφή και την απομείωση του παρόντος Προτύπου,

ii) απαιτήσεις από χρηματοδοτικές μισθώσεις που αναγνωρίζονται από εκμισθωτή υπόκεινται στις διατάξεις που αφορούν στη διαγραφή του παρόντος Προτύπου και

iii) παράγωγα που ενσωματώνονται σε μισθώσεις που υπόκεινται στις διατάξεις αφορούν ενσωματωμένα παράγωγα του παρόντος Προτύπου.

γ) δικαιώματα και υποχρεώσεις εργοδοτών σύμφωνα με προγράμματα παροχών σε εργαζομένους στα οποία εφαρμόζεται το Δ.Λ.Π.19 Παροχές σε Εργαζομένους.

δ) χρηματοοικονομικά μέσα εκδοθέντα από την οντότητα που ικανοποιούν τον ορισμό του συμμετοχικού τίτλου στο Δ.Λ.Π.32 (περιλαμβανομένων δικαιωμάτων προαίρεσης και δικαιωμάτων αγοράς μετοχών). Όμως, ο κάτοχος τέτοιων συμμετοχικών τίτλων θα εφαρμόζει αυτό το Πρότυπο στα μέσα αυτά, εκτός αν ικανοποιούν την εξαίρεση του α) πιο πάνω.(Δ.Π.Χ.Π.)

ε) δικαιώματα και υποχρεώσεις βάσει ασφαλιστηρίου u963 συμβολαίου όπως καθορίζονται στο Δ.Π.Χ.Π.4 Ασφαλιστήρια Συμβόλαια ή βάσει συμβολαίου που εμπίπτει στο

πεδίο εφαρμογής του Δ.Π.Χ.Π.4 επειδή περιέχει χαρακτηριστικό προαιρετικής συμμετοχής. Όμως, αυτό το Πρότυπο εφαρμόζεται σε παράγωγα που ενσωματώνονται σε τέτοια συμβόλαια αν το ίδιο το παράγωγο δεν είναι συμβόλαιο που εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του Δ.Π.Χ.Π.4. Επίσης, αν ένα ασφαλιστήριο συμβόλαιο είναι συμβόλαιο χρηματοοικονομικής εγγύησης που συνήφθηκε ή διατηρήθηκε κατά τη μεταβίβαση χρηματοοικονομικών στοιχείων ή υποχρεώσεων σε άλλο μέρος, που εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος Προτύπου, ο εκδότης θα εφαρμόζει αυτό το Πρότυπο στο συμβόλαιο.

ζ) συμβάσεις μεταξύ ενός αποκτώντος και ενός πωλητού σε μία συνένωση επιχειρήσεων για αγορά ή πώληση ενός αποκτώμενου σε μελλοντική ημερομηνία.

η) δανειακές δεσμεύσεις πλην εκείνων που αναφέρονται στην παράγραφο 4. Ο εκδότης δανειακών δεσμεύσεων θα εφαρμόζει το Δ.Λ.Π.37 σε δανειακές δεσμεύσεις που δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος Προτύπου. Ωστόσο, όλες οι δανειακές δεσμεύσεις υπόκεινται στις διατάξεις του παρόντος Προτύπου που αφορούν τη διαγραφή.

θ) χρηματοοικονομικά μέσα, συμβάσεις και υποχρεώσεις σύμφωνα με συμφωνίες αμοιβών που βασίζονται σε μετοχές στις οποίες εφαρμόζεται το Δ.Π.Χ.Π.2 Παροχές που εξαρτώνται από την αξία των μετοχών, εκτός από συμβάσεις που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής των παραγράφων 5-7 του παρόντος Προτύπου, στις οποίες εφαρμόζεται το Πρότυπο(Δ.Π.Χ.Π.2).

ι) δικαιώματα σε πληρωμές για την αποζημίωση της οικονομικής οντότητας για δαπάνες στις οποίες υποχρεούται να προβεί προκειμένου να διακανονίσει μία υποχρέωση που αναγνωρίζει ως πρόβλεψη, σύμφωνα με το Δ.Λ.Π.37 Προβλέψεις, Ενδεχόμενες Υποχρεώσεις και Ενδεχόμενες Απαιτήσεις ή για τις οποίες, σε προγενέστερη περίοδο, είχε αναγνωρίσει πρόβλεψη σύμφωνα με το Δ.Λ.Π.37.

Μιλώντας για τις διαφορές του Δ.Λ.Π.39 από το ΕΓΛΣ αρχικά αναφέρουμε ότι κατά το Δ.Λ.Π.39, τα χρηματοοικονομικά μέσα για την αποτίμηση μετά την απόκτησή τους κατηγοριοποιούνται σε Στοιχεία στην Εύλογη Αξία μέσω Αποτελεσμάτων, σε Επενδύσεις Διακρατούμενες μέχρι τη Λήξη, σε Δάνεια και Απαιτήσεις και σε Διαθέσιμα προς Πώληση Χρηματοοικονομικά Περιουσιακά Στοιχεία. Κατά το ΕΓΛΣ η αποτίμηση πραγματοποιούνταν σε στοιχεία όπου η διάκρισή τους είχε απλούστερη μορφή.

Επίσης, κατά το Δ.Λ.Π.39, προβλέπεται να γίνεται η αρχική αποτίμηση στην Εύλογη Αξία για τα Στοιχεία στην Εύλογη Αξία μέσω Αποτελεσμάτων και για τα άλλα στοιχεία η αποτίμηση γίνεται στην Εύλογη Αξία πλέον τα κόστη απόκτησης. Κατά το ΕΓΛΣ η αποτίμηση γίνονταν στο κόστος και εάν υπήρχαν έξοδα κτήσης, αυτά μπορούσαν υπό όρους να κεφαλαιοποιηθούν στα Έξοδα Εγκατάστασης.

Κατά το Δ.Λ.Π.39, οι αποτιμήσεις σε μεταγενέστερο χρόνο γίνονται στην εύλογη αξία, υπάρχουν όμως πολλές και πολλές εξαιρέσεις σχετικά με τη μεταγενέστερη αποτίμηση. Κατά το ΕΓΛΣ η αποτίμηση γίνονταν συνήθως στη μικρότερη κατά είδος αξία μεταξύ αξίας κτήσης και τρέχουσας αξίας και επίσης προβλέπονταν η πραγματοποίηση προβλέψεων απομείωσης, όπου αυτή επιβάλλονταν από το νόμο.

Όσον αφορά τα δάνεια και τις απαιτήσεις(με τον όρο απαιτήσεις εννοούμε λογαριασμούς ενεργητικού όπως οι πελάτες ή τα χορηγημένα δάνεια), οι διαφορές του Δ.Λ.Π.39 από το ΕΓΛΣ εντοπίζονται στην αντιμετώπιση των μακροπρόθεσμων απαιτήσεων. Συγκεκριμένα, οι μακροπρόθεσμες απαιτήσεις αποτιμούνται σε παρούσες αξίες(με την προϋπόθεση φυσικά ότι ο τόκος περιλαμβάνεται στην απαίτηση, ενώ με το ΕΓΛΣ δεν

προβλέπονταν προεξόφληση των μακροπρόθεσμων απαιτήσεων.

Σχετικά με τις επενδύσεις που είναι διακρατούμενες έως τη λήξη τους, όπως για παράδειγμα είναι τα ομόλογα, οι ομολογίες, τα έντοκα γραμμάτια του δημοσίου, δηλαδή τίτλοι που αποφέρουν κάποιο σταθερό εισόδημα, κατά τα Δ.Λ.Π., αυτοί οι τίτλοι αποτιμούνται στο αποσβεσμένο κόστος τους. Κατά το ΕΓΛΣ, οι τίτλοι εταιρειών μη εισηγμένων στο χρηματιστήριο αποτιμούνται στην παρούσα αξία τους ανάλογα με το είδος τους, με βάση το πραγματικό επιτόκιο, ενώ η αποτίμηση των εισηγμένων τίτλων γίνεται στη μικρότερη τιμή κατά είδος, μεταξύ της τιμής κτήσης και τρέχουσας αξίας τους.

Σχετικά με την αποτίμηση των μετοχών των εισηγμένων εταιρειών που αποτελούν συμμετοχές, αυτές κατά το Δ.Λ.Π.39 αποτιμούνται στην εύλογη αξία κατά την ημερομηνία κλεισίματος του Ισολογισμού. Σύμφωνα με το ΕΓΛΣ η αποτίμηση αυτών των συμμετοχών γίνονταν στη μικρότερη κατά είδος τιμή μεταξύ τιμής κτήσης και τρέχουσας αξίας. Επίσης κατά το ΕΓΛΣ ως τρέχουσα αξία θεωρούνταν ο μέσος όρος της τιμής του τελευταίου μήνα χρήσης ενώ κατά τα Δ.Λ.Π. ως τρέχουσα αξία λαμβάνονταν η εύλογη αξία.

Σχετικά με τις μετοχές μη εισηγμένων εταιρειών που καλούνται συμμετοχές, κατά το Δ.Λ.Π.39 προβλέπεται η αποτίμησή τους σε εύλογη αξία, σε περίπτωση αποτίμησης αυτών με τη χρήση δεικτών. Κατά το ΕΓΛΣ οι τίτλοι αυτοί αποτιμούνται στη μικρότερη κατά είδος τιμή μεταξύ κτήσης και τρέχουσας και για τον υπολογισμό της τρέχουσας χρησιμοποιούνταν η λογιστική καθαρή θέση της εταιρείας στην οποία υπήρχε συμμετοχή. Για τέτοιου είδους μετοχές επίσης, στην περίπτωση που δεν είναι δυνατός ο υπολογισμός της εύλογης αξίας, η αποτίμηση γίνεται στο Κόστος, ενώ με το ΕΓΛΣ οι τίτλοι αυτοί αποτιμούνταν στη μικρότερη κατά είδος τιμή μεταξύ κτήσεως και τρέχουσας και ως τρέχουσα λαμβάνονταν η λογιστική καθαρή θέση της εταιρείας στην οποία υπήρχε συμμετοχή.

Σχετικά με τις μακροπρόθεσμες υποχρεώσεις, κατά το Δ.Λ.Π.39 προβλέπεται η αποτίμησή τους σε παρούσες αξίες, ενώ κατά το ΕΓΛΣ δεν προβλέπονταν προεξόφληση των μακροπρόθεσμων υποχρεώσεων σε παρούσες αξίες.

Όσον αφορά και τα λεγόμενα «στοιχεία στην εύλογη αξία μέσω αποτελεσμάτων», που θεωρούμε ως τέτοια στοιχεία κατά κύριο λόγο τα παράγωγα, αυτά αποτιμούνται στην εύλογη αξία. Κατά το ΕΓΛΣ τα παράγωγα δεν εμφανίζονταν στις οικονομικές καταστάσεις και άρα δεν αποτιμούνταν.

Σχετικά με τα παράγωγα που συνδέονται με άλλους τίτλους ή δείκτες, κατά το Δ.Λ.Π.39, εάν ένα παράγωγο συνδέεται με έναν τίτλο που παρακολουθείται στο κόστος, τότε και η αποτίμηση του παραγώγου γίνεται στο κόστος. Κατά το ΕΓΛΣ δεν προβλέπονταν κάτι αντίστοιχο αφού δεν αποτιμούνταν τα παράγωγα.

Διαφορές του Δ.Λ.Π.39 από το ΕΓΛΣ υπάρχουν και στα συμβόλαια Χρηματοοικονομικής Εγγύησης. Σύμφωνα με το Δ.Λ.Π.39, αν ο αρχικός οφειλέτης δεν προχωρήσει σε εξόφληση των δόσεων που οφείλει, τα συμβόλαια αυτά αποτιμούνται στη μεγαλύτερη αξία μεταξύ λογιστικής αξίας (λογισμένη υποχρέωση μείον οι δόσεις που πληρώθηκαν) και εκτιμώμενης υποχρέωσης που τελικά θα καταβληθεί. Κατά το ΕΓΛΣ μια τέτοια υποχρέωση θα αποτιμούνταν στο εκτιμώμενο ποσό τη στιγμή που θα δημιουργούνταν η υποχρέωση και σε περίπτωση μεταβολής της θα πραγματοποιούνταν πρόσθετες προβλέψεις ή αντιστροφή τους.

Σχετικά με τα δάνεια που έχουν επιτόκιο μικρότερο της αγοράς, κατά το Δ.Λ.Π. 39, αυτά αποτιμούνται στη μεγαλύτερη τιμή μεταξύ λογιστικής αξίας(λογισμένη υποχρέωση μείον τις δόσεις που καταβλήθηκαν) και εκτιμώμενης υποχρέωσης που τελικά θα πληρωθεί.

Κατά το ΕΓΛΣ τέτοιου είδους υποχρέωση θα αποτιμούνταν στο ποσό που αναμένονταν να καταβληθεί πλην των τόκων που βάρυναν την κάθε χρήση την οποία αφορούσαν και σε περίπτωση μεταβολής της υποχρέωσης προβλέπονταν πρόσθετες προβλέψεις.

Στο Δ.Λ.Π.39 ορίζονται οι προϋποθέσεις και ο τρόπος αποτίμησης των επανακατατάξεων των στοιχείων. Όταν λέμε επανακατάταξη στοιχείων εννοούμε τη δυνατότητα που δίνεται, με βάση το Δ.Λ.Π.39, μεταφοράς κάποιου στοιχείου από μια κατηγορία για παράδειγμα χαρτοφυλακίου σε μια άλλη. Κατά το Δ.Λ.Π.39, υπάρχει η δυνατότητα επανακατάταξης στοιχείων που ανήκουν στο ίδιο «είδος». Κατά το ΕΓΛΣ δεν προβλέπονταν κάτι αντίστοιχο, καθώς η αποτίμηση, κυρίως των τίτλων, γίνονταν κατά είδος.

Κατά το Δ.Λ.Π.39 ορίζονται συγκεκριμένες διαδικασίες υπολογισμού πιθανής απομείωσης ενός Χρηματοοικονομικού Στοιχείου ή ενός Συμμετοχικού Τίτλου, ενώ με το ΕΓΛΣ η απομείωση διενεργούνταν μέσω των προβλέψεων χωρίς να καθορίζονται συγκεκριμένες ρυθμίσεις.

Κατά το Δ.Λ.Π.39 δεν προβλέπεται αναστροφή των προβλέψεων απομείωσης μη εισηγμένης μετοχής που παρακολουθείται στο κόστος, ενώ κατά το ΕΓΛΣ οι προβλέψεις απομείωσης αυτών των συμμετοχών θεωρούνταν αναστρέψιμες.

Στο Δ.Λ.Π.39 αναφέρονται αναλυτικά ο τρόπος διαγραφής των Χρηματοοικονομικών μέσων από τα λογιστικά βιβλία καθώς και οι επιπτώσεις που επέρχονται στα αποτελέσματα από τη διαγραφή.

Σύμφωνα με το Δ.Λ.Π.39 προβλέπονται οι διαδικασίες που πρέπει να γίνουν σε περίπτωση μεταβίβασης μέρους ενός Χρηματοοικονομικού μέσου και επίσης υπάρχει πρόβλεψη και για τις επιπτώσεις που έχει στα αποτελέσματα αυτή η μεταβίβαση. Κατά το ΕΓΛΣ δεν προβλέπονταν κάτι αντίστοιχο.

Στο Δ.Λ.Π.39, αναλύεται ο τρόπος της λογιστικής αντιμετώπισης των μεταβιβάσεων χρηματοοικονομικών στοιχείων υπό όρους, ενώ με βάση το ΕΓΛΣ, δεν υπήρχε αντίστοιχη αναφορά.

Κατά το Δ.Λ.Π.39, πιθανές διαφορές από την αποτίμηση συμμετοχών στην εύλογη αξία που θεωρούνται ως Διαθέσιμες προς Πώληση, μεταφέρονται απευθείας στην καθαρή θέση για όσο διάστημα η συμμετοχή συνεχίζει να υφίσταται. Κατά το ΕΓΛΣ, τυχόν διαφορές αποτίμησης αντιμετωπίζονταν μέσω των προβλέψεων και της αντιστροφής τους.

Σύμφωνα με το Δ.Λ.Π.39 ο λογισμός ενός χρηματοοικονομικού μέσου μπορεί να γίνει είτε την ημερομηνία διακανονισμού είτε την ημερομηνία συναλλαγής, ενώ με βάση το ΕΓΛΣ ο λογισμός γίνονταν την περίοδο που οριστικοποιούνταν η συναλλαγή και αυτό αποδεικνύονταν με νόμιμο δικαιολογητικό.

Τέλος, στο Δ.Λ.Π.39 υπάρχει αναλυτική αναφορά σε θέματα της λογιστικής της αντιστάθμισης και της κοινής αποτίμησης, ενώ στο ΕΓΛΣ δεν υπήρχε καμία αναφορά σε τέτοια θέματα.

ΔΠΧΠ 4: «Ασφαλιστικές Συμβάσεις»

Το ΔΠΧΠ 4 ασχολείται με την λογιστική αντιμετώπιση των ασφαλιστικών συμβάσεων, που προσφέρουν οι ασφαλιστικές εταιρείες Παράλληλα, το εν λόγω πρότυπο καθορίζει τις επιπρόσθετες πληροφορίες που απαιτούνται από τις ασφαλιστικές εταιρείες για τις συμβάσεις που συνάπτουν και δεν περιλαμβάνει νέους λογιστικούς χειρισμούς

αντιμετώπισης, αντίθετα αναλώνεται στην παρουσίαση των διαφορών του με άλλα συναφή πρότυπα.

Η ελληνική νομοθεσία προβλέπει ειδικές ρυθμίσεις για τη λειτουργία των ασφαλιστικών εταιρειών βάσει του Νόμου 400/70. Επίσης, για τις ασφαλιστικές εταιρείες ισχύει Κλαδικό Λογιστικό Σχέδιο το οποίο ρυθμίζει τη λογιστική αντιμετώπιση που θα πρέπει να έχουν οι ασφαλιστικές εταιρείες. Ακόμη, υπάρχουν ειδικές ρυθμίσεις που προβλέπουν τον τρόπο υπολογισμού των μαθηματικών και ασφαλιστικών προβλέψεων καθώς επίσης υπάρχει και συγκεκριμένη Ανεξάρτητη Αρχή που είναι υπεύθυνη για την εποπτεία της λειτουργίας των ασφαλιστικών εταιρειών. Επιπλέον, υπάρχουν και σχετικές ρυθμίσεις για τον τρόπο που θα πρέπει να επενδύονται τα χρήματα των ασφαλισμένων.

Ξεκινώντας από τις διαφορές μεταξύ του Δ.Π.Χ.Π.4 από το ΕΓΛΣ αναφέρουμε ότι το Δ.Π.Χ.Π.4 θεωρείται ελλιπές ως προς την κάλυψη των ζητημάτων που σχετίζονται με τις ασφαλιστικές εταιρείες. Με βάση την ελληνική νομοθεσία, καλύπτονται πολλά ζητήματα που σχετίζονται με τις ασφαλιστικές εταιρείες.

Κατά το Δ.Π.Χ.Π.4, ο όρος «ασφαλιστικός φορέας» έχει ευρύτερη έννοια σε σχέση με την έννοια που έχει στο ΕΓΛΣ. Για παράδειγμα, το factoring και οι παροχές οδικής βοήθειας λαμβάνουν την έννοια του ασφαλιστικού φορέα. Κατά τον ελληνικό νόμο, οι ασφαλιστικοί φορείς προσδιορίζονται με σαφήνεια, καθώς επίσης καθορίζονται και συγκεκριμένες διαδικασίες για παροχή άδειας και για έλεγχο της άσκησης των ασφαλιστικών καθηκόντων.

Το Δ.Π.Χ.Π.4 θέτει ως υποχρεωτικές τις εξής λογιστικές αρχές:

- 1) τον έλεγχο επάρκειας ασφαλιστικών αποθεματικών,
- 2) προβλέψεις απώλειας απαιτήσεων από αντασφαλιστές σε περίπτωση ύπαρξης επισφαλειών,
- 3) μη συμψηφισμός απαιτήσεων από αντασφαλιστές με την αναλογία τους στα ασφαλιστικά αποθέματα,
- 4) μη συμψηφισμός εσόδων και εξόδων ασφαλιστηρίων ασφαλιστηρίων με την αναλογία αντασφαλιστών.

Αυτές οι αρχές και αρκετές άλλες αναλύονται στο πρότυπο αυτό.

Το Δ.Π.Χ.Π.4 δεν επιτρέπει τη δημιουργία έκτακτων προβλέψεων για ασφαλιστική υποχρέωση μετά την ημερομηνία κλεισίματος. Κατά τον ελληνικό νόμο, πρόβλεψη για έκτακτους κινδύνους θα μπορούσε να δημιουργηθεί μόνο για συμβόλαια που ήταν σε ισχύ ή για ζημίες που είχαν δηλωθεί μέχρι την ημερομηνία κλεισίματος, καθώς ξέρουμε ότι ισχύει η αρχή της συντηρητικότητας.

Κατά το Δ.Π.Χ.Π.4, υπάρχει η δυνατότητα αλλαγής των λογιστικών πολιτικών από τους ασφαλιστικούς φορείς, σύμφωνα με το πως κρίνουν αυτοί, ενώ με τα Ε.Λ.Π. δεν προβλέπονταν κάτι αντίστοιχο, αλλά οι λογιστικές πολιτικές που έχουν επίδραση τις οικονομικές καταστάσεις ή είναι καθορισμένες ή πρέπει να εγκριθούν από την αρμόδια αρχή των ασφαλιστικών εταιρειών.

Το Δ.Π.Χ.Π.4 επιβάλλει την ετήσια διενέργεια ελέγχου της επάρκειας των ασφαλιστικών αποθεματικών και ορίζει τις διαδικασίες που πρέπει να ακολουθηθούν. Τα Ε.Λ.Π. ορίζουν αναλυτικά για κάθε είδος ασφαλιστικού αποθεματικού τον τρόπο προσδιορισμού του και σε κάποιες περιπτώσεις παρατηρείται διαφορά σε σχέση με τους τρόπους που ορίζονται από το Δ.Π.Χ.Π.4.

Συνεχίζουμε να μιλάμε για διαφορές και αναφέρουμε ότι σε περίπτωση που εξαγοράζεται μια ασφαλιστική ή το χαρτοφυλάκιο μιας ασφαλιστικής, θα πρέπει να αποτιμηθεί σε εύλογες αξίες και είναι πιθανόν να προκύψει και μία χρεωστική υπεραξία. Κατά το ΕΓΛΣ η αποτίμηση γίνονταν στο ιστορικό κόστος και σε περίπτωση που υπήρχε υποτίμηση, θα έπρεπε να δημιουργηθεί σχετική πρόβλεψη.

Τέλος, το Δ.Π.Χ.Π.4 προβλέπει μεγάλο όγκο γνωστοποιήσεων σε σχέση με τις γνωστοποιήσεις που επιβάλλει ο ελληνικός νόμος για τις ασφαλιστικές εταιρείες.

ΔΠΧΠ 7: «Χρηματοοικονομικά μέσα: Γνωστοποιήσεις»

Το Δ.Π.Χ.Π.7 ασχολείται με τις γνωστοποιήσεις που πρέπει να γίνονται για τα χρηματοοικονομικά μέσα. Το ΕΓΛΣ προέβλεπε έναν πιο περιορισμένο αριθμό γνωστοποιήσεων, σχετικά με τους λογαριασμούς των χρηματοοικονομικών μέσων, τις λογιστικές αρχές αποτίμησής τους και τους πιθανούς κινδύνους με τους οποίους είναι αντιμέτωπη η επιχείρηση, σε σύγκριση με τις γνωστοποιήσεις που προβλέπει το Δ.Π.Χ.Π.7.

6. ΟΙ ΛΟΓΙΣΤΙΚΕΣ ΕΓΓΡΑΦΕΣ ΣΤΙΣ ΤΡΑΠΕΖΙΚΕΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ

6.1. Οι τραπεζικές εργασίες

Η τραπεζική λογιστική αντιστοιχεί στην λογιστική επιχειρήσεων παροχής υπηρεσιών, αφού δεν περιέχει λογαριασμούς αγορών, αποθεμάτων και πωλήσεων. Ωστόσο, περιλαμβάνει μεγάλο εύρος θεμάτων, όπως τη λογιστική των ενσώματων και ασώματων ακινητοποιήσεων, τη λογιστική του φόρου εισοδήματος, τους ενοποιημένους ισολογισμούς κλπ. Βέβαια, κύριο γνώρισμα της τραπεζικής επιχείρησης αποτελούν οι καταθέσεις, οι χορηγήσεις και τα υπόλοιπα τα χρηματοοικονομικά μέσα. Γι' αυτό και όταν μιλάμε για τραπεζική λογιστική, ουσιαστικά αναφερόμαστε στη λογιστική των χρηματοοικονομικών μέσων. Επιπλέον, ιδιαίτερο ενδιαφέρον παρουσιάζουν και οι οικονομικές καταστάσεις των τραπεζών, όπως επίσης, και η οργάνωση του λογιστικού πληροφοριακού τους συστήματος. Ενώ μεγάλη συχνότητα εμφανίζουν και οι πράξεις νομικού χαρακτήρα (πχ συμβάσεις) και γι' αυτό τίθεται το πρόβλημα πως να καταχωρούνται στα λογιστικά βιβλία και μάλιστα στην περίπτωση που δεν συνοδεύονται από (άμεση) κίνηση κεφαλαίων. Τις ιδιαιτερότητες της λογιστικής των τραπεζικών εργασιών ήρθε να καλύψει το Κλαδικό Λογιστικό Σχέδιο Τραπεζών (Κ.Λ.Σ.Τ.).

Οι τραπεζικές εργασίες ομαδοποιούνται σε τρεις κατηγορίες:

1) Τις παθητικές τραπεζικές εργασίες, με τις οποίες επιδιώκεται η συγκέντρωση του χρήματος, π.χ. καταθέσεις, έκδοση τραπεζογραμματίων, έκδοση ομολογιακών δανείων.

2) Τις ενεργητικές τραπεζικές εργασίες, με τις οποίες επιδιώκεται η προσοδοφόρα επένδυση του χρήματος, π.χ. προεξοφλήσεις, δάνεια βραχυπρόθεσμα, μεσοπρόθεσμα και μακροπρόθεσμα.

3) Τις διαμεσολαβητικές ή επί προθεσμία τραπεζικές εργασίες (καλούνται και βοηθητικές), με τις οποίες οι τράπεζες αναλαμβάνουν εργασίες επ' αμοιβή για λογαριασμό των πελατών τους, π.χ. εισπράξεις για λογαριασμό τρίτων, φύλαξη τίτλων, ενοικίαση θησαυροφυλακίων, κίνηση κεφαλαίων, ανοίγματα πιστώσεων, πιστωτικές επιστολές, αποδοχές-εγγυήσεις, αναδοχή εκδόσεως τίτλων.

Ως προς το αντικείμενο οι τραπεζικές εργασίες διακρίνονται στις ακόλουθες κατηγορίες:

α) Καταθέσεις (ταμειυτηρίου, όψεως, τρεχούμενοι λογαριασμοί, προθεσμίας).

β) Χορηγήσεις (προεξοφλήσεις, ανοικτοί λογαριασμοί, δάνεια, εγγυητικές επιστολές).

γ) Κίνηση Κεφαλαίων (εντολές, επιταγές, δίκτυο υποκαταστημάτων).

δ) Γραμμάτια (διαχείριση των συναλλαγματικών που περιέρχονται στην τράπεζα για είσπραξη, για προεξόφληση, ως κάλυμμα χορηγητικού λογαριασμού).

ε) Εισαγωγές / εξαγωγές.

ζ) Εργασίες συναλλάγματος.

η) Γενική Λογιστική.

θ) Εργασίες υποστήριξης του τραπεζικού οργανισμού (προσωπικό, μισθοδοσία, διαχείριση υλικών).

ι) Αναλυτική λογιστική κόστους (κοστολόγηση των ανωτέρω εργασιών).

6.2. Το Κλαδικό Λογιστικό Σχέδιο Τραπεζών (Κ.Λ.Σ.Τ.)

Οι τραπεζικές επιχειρήσεις παρουσιάζουν σημαντικές ιδιομορφίες σε σχέση με τις υπόλοιπες επιχειρήσεις, όπως ότι δέχονται καταθέσεις από το κοινό, ότι χορηγούν κατ'επάγγελμα δάνεια και πάσης φύσεως πιστώσεις, ότι παρεμβάλλονται για τη διευκόλυνση στο διεθνές εμπόριο και ότι τα αποθέματά τους έχουν πολύ μικρότερη σημασία, σε σχέση με τις εμπορικές και βιομηχανικές επιχειρήσεις.

Η ιδιαιτερότητα των τραπεζικών εργασιών δημιούργησε και ιδιαίτερες λογιστικές ανάγκες, οι οποίες δεν μπορούσαν να καλυφθούν από το Ελληνικό Γενικό Λογιστικό Σχέδιο αλλά απαιτούσαν την κατάρτιση ενός εξειδικευμένου λογιστικού σχεδίου. Έτσι, το 1992, με το Π.Δ. 384/1992 (με υποχρεωτική εφαρμογή από 01/01/1994), καθιερώθηκε το Κλαδικό Λογιστικό Σχέδιο Τραπεζών (Κ.Λ.Σ.Τ.), το οποίο εξασφάλισε την ομοιομορφία και τυποποίηση της λογιστικής απεικόνισης και παρακολούθησης των τραπεζικών εργασιών.

Η ανάπτυξη του Κλαδικού Λογιστικού Σχεδίου Τραπεζών ακολουθεί τις αρχές, την δομή και τη διάρθρωση του Ελληνικού Γενικού Λογιστικού Σχεδίου:

1) Αρχή της αυτονομίας: Το Κ.Λ.Σ.Τ. αποτελείται από δέκα ομάδες λογαριασμών (με βάση το κριτήριο του ισολογισμού), οι οποίοι χωρίζονται σε τρεις αυτόνομες, εντελώς ανεξάρτητες κατηγορίες:

α) Τους λογαριασμούς της αναλυτικής (χρηματοοικονομικής) λογιστικής: Ομάδες 1-8, (1) Πάγιο Ενεργητικό, (2) Χορηγήσεις, (3) Απαιτήσεις, Χρεόγραφα και Διαθέσιμα, (4) Καθαρή Θέση, Προβλέψεις, Μακροπρόθεσμες Υποχρεώσεις, (5) Καταθέσεις και Βραχυπρόθεσμες Υποχρεώσεις, (6) Οργανικά Έξοδα κατά Είδος, (7) Οργανικά Έσοδα κατά Είδος και (8) Λογαριασμοί Αποτελεσμάτων.

β) Τους λογαριασμούς της αναλυτικής (διοικητικής) λογιστικής: Ομάδα (9) Αναλυτική Λογιστική Εκμεταλλεύσεως.

γ) Τους λογαριασμούς τάξεως ή εκτός ισολογισμού: ομάδα (0) Λογαριασμοί Τάξεως.

2) Αρχή της κατ'είδος συγκέντρωσης των αποθεμάτων, εξόδων και εσόδων: Οι λογαριασμοί χρηματοοικονομικής λογιστικής, χρησιμοποιούν δεδομένα κατά είδος αποτελεσμάτων (πχ. τόκοι, προμήθειες κλπ), σε αντίθεση με τη διοικητική λογιστική που χρησιμοποιεί δεδομένα κατά προορισμό (πχ. τόκοι λιανικής τραπεζικής, τόκοι corporate banking, τόκοι investment banking, αμοιβές προσωπικού λιανικής τραπεζικής).

3) Αρχή της κατάρτισης του λογαριασμού της γενικής εκμετάλλευσης με λογιστικές εγγραφές: Ο λογαριασμός γενικής εκμετάλλευσης είναι ενταγμένος στο Λογιστικό Πληροφοριακό Σύστημα, και καταρτίζεται με λογιστικές εγγραφές, οι οποίες μας επιτρέπουν να παρακολουθούμε κάθε κίνηση που ενημερώνει, μεταβάλλει, μεταφέρει ή μηδενίζει το υπόλοιπο του λογαριασμού.

Σύμφωνα με το Κ.Λ.Σ.Τ. (όπως και το Ε.Γ.Λ.Σ.), οι λογιστικές εγγραφές των διαφόρων οικονομικών στοιχείων μιας οικονομικής κατάστασης, ταξινομούνται και κωδικοποιούνται σε πέντε βαθμίδες λογαριασμών. Έτσι, κάθε μία ομάδα λογαριασμών περιλαμβάνει Πρωτοβάθμιους λογαριασμούς, οι οποίοι αναλύονται σε Δευτεροβάθμιους, Τριτοβάθμιους, Τεταρτοβάθμιους και Πενταβάθμιους λογαριασμούς, όπου κάθε βαθμίδα

μπορεί να περιλαμβάνει μέχρι και 100 κατηγορίες, εκτός από τους Πεμπτοβάθμιους οι οποίοι έχουν απεριόριστο αριθμό υπολογαριασμών. Οι πέντε βαθμίδες ανάπτυξης των λογαριασμών παρουσιάζονται αναλυτικά στο επόμενο κεφάλαιο.

Ωστόσο, όπως είπαμε, το Κ.Λ.Σ.Τ. παρουσιάζει σημαντικές διαφοροποιήσεις από το Ε.Γ.Λ.Σ. Οι βασικότερες είναι οι ακόλουθες:

1) Σε αντίθεση με τις βιομηχανικές και εμπορικές επιχειρήσεις, όπου τα Αποθέματα (πρώτες και βοηθητικές ύλες, προϊόντα και εμπορεύματα) καταλαμβάνουν σημαντική θέση στους ισολογισμούς, στις τράπεζες τα Αποθέματα είτε δεν υπάρχουν είτε έχουν αμελητέα συμβολή στη διαμόρφωση του ενεργητικού (αφορούν κυρίως αναλώσιμα υλικά για τις παρεχόμενες υπηρεσίες ή τυχόν εκδοτικές δραστηριότητες μιας τράπεζας). Έτσι, κάθε τράπεζα παρακολουθεί τα αποθέματά της στο λογαριασμό 39.89 «Λοιποί Χρεωστικοί Λογαριασμοί», ενώ η ομάδα 2 διατέθηκε για την λεπτομερή παρακολούθηση των Χορηγήσεων, που αποτελούν βασική δραστηριότητα των τραπεζών.

2) Οι τράπεζες έχουν την δυνατότητα αποδοχής καταθέσεων από το κοινό έχουν. Έτσι, έχουν δημιουργηθεί επιπλέον οι λογαριασμοί 50, 51, 52 και 53, οι οποίοι παρακολουθούν τις πάσης φύσεως καταθέσεις, ενώ αντίστοιχοι Λογαριασμοί Καταθέσεων δεν υπάρχουν στο Ελληνικό Γενικό Λογιστικό Σχέδιο.

3) Το Κ.Λ.Σ.Τ. αντικατέστησε την κατηγορία των εγγυήσεων και εμπράγματων ασφαλειών και συγκεκριμένα το μέρος που αφορά τις δοθείσες εγγυήσεις, με εκείνη των συμβάσεων και συμφωνιών σταθμισμένων κινδύνων και μετέφερε τις ληφθείσες εγγυήσεις στους λογαριασμούς μνείας 10.

Αν και η λογιστική τυποποίηση των τραπεζικών λογαριασμών βασίζεται κατά κύριο λόγο στο Κ.Λ.Σ.Τ. ωστόσο, οφείλει να προσαρμόζεται και στους κανόνες που θέτουν τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα. Με βάση το άρθρο 139 του ΚΝ 2190/1920 οι εταιρείες που συντάσσουν οικονομικές καταστάσεις σύμφωνα με τα ΔΛΠ, έχουν δικαίωμα να αποκλίνουν από τις διατάξεις του Κλαδικού Λογιστικού Σχεδίου Τραπεζών, στο βαθμό που η διοίκηση της εταιρείας κρίνει, αιτιολογημένα, ότι η απόκλιση είναι αναγκαία για την εύρυθμη εφαρμογή των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων και υποχρεούνται να αποκλίνουν, όπου οι προδιαγραφόμενοι από τους υφιστάμενους νόμους κανόνες αποτίμησης, των επιμέρους περιουσιακών στοιχείων και υποχρεώσεων, έρχονται σε αντίθεση με τους κανόνες αποτίμησης που προδιαγράφονται από τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα.

6.3. Οι Λογιστικές Εγγραφές για τις Τραπεζικές Εργασίες

Σύμφωνα με το Κ.Λ.Σ.Τ. οι λογιστικές εγγραφές των τραπεζικών λογαριασμών αναπτύσσονται αναλυτικά ως εξής:

Ομάδα 1: Πάγιο Ενεργητικό

10 Εδαφικές εκτάσεις

10.00 Γήπεδα-Οικόπεδα

90 Γήπεδα-Οικόπεδα εκτός εκμεταλλεύσεως

11 Κτήρια - Εγκαταστάσεις κτηρίων

11.00 Κτήρια - Εγκαταστάσεις κτηρίων

03 Υποκείμενες σε απόσβεση διαμορφώσεις γηπέδων

07 Κτήρια - Εγκαταστάσεις κτηρίων σε ακίνητα τρίτων

10 Υποκείμενες σε απόσβεση διαμορφώσεις γηπέδων τρίτων

90 Κτήρια - Εγκαταστάσεις κτηρίων εκτός εκμεταλλεύσεως

99 Αποσβεσμένα κτήρια - Εγκαταστάσεις κτηρίων

11.99.00 Αποσβεσμένα κτήρια - Εγκαταστάσεις κτηρίων

03 Αποσβεσμένες διαμορφώσεις γηπέδων

07 Αποσβεσμένα κτήρια - Εγκαταστάσεις κτηρίων σε ακίνητα τρίτων

10 Αποσβεσμένες διαμορφώσεις γηπέδων τρίτων

90 Αποσβεσμένα κτήρια - Εγκαταστάσεις κτηρίων εκτός
εκμεταλλεύσεως

12 Μηχανήματα και μηχανολογικός εξοπλισμός

12.00 Μηχανήματα

06 Λοιπός μηχανολογικός εξοπλισμός

90 Μηχανήματα και μηχανολογικός εξοπλισμός εκτός εκμεταλλεύσεως

99 Αποσβεσμένα μηχανήματα και μηχανολογικός εξοπλισμός

12.99.00 Αποσβεσμένα μηχανήματα

06 Αποσβεσμένος λοιπός μηχανολογικός εξοπλισμός

90 Αποσβεσμένα μηχανήματα και μηχανολογικός εξοπλισμός εκτός
εκμεταλλεύσεως

13 Μεταφορικά μέσα

13.01 Επιβατικά αυτοκίνητα

02 Αυτοκίνητα ειδικής χρήσεως

09 Λοιπά μέσα μεταφοράς

90 Μεταφορικά μέσα εκτός εκμεταλλεύσεως

99 Αποσβεσμένα μέσα μεταφοράς

13.99.01 Αποσβεσμένα επιβατικά αυτοκίνητα

02 Αποσβεσμένα αυτοκίνητα ειδικής χρήσεως

09 Αποσβεσμένα λοιπά μέσα μεταφοράς

90 Αποσβεσμένα μεταφορικά μέσα εκτός εκμεταλλεύσεως

14 Έπιπλα, ηλεκτρονικός και λοιπός εξοπλισμός

14.00 Έπιπλα

01 Σκεύη

02 Μηχανές γραφείων

03 Ηλεκτρονικοί υπολογιστές και ηλεκτρονικά συγκροτήματα

08 Εξοπλισμός τηλεπικοινωνιών

09 Λοιπός εξοπλισμός

90 Έπιπλα, ηλεκτρονικός και λοιπός εξοπλισμός εκτός εκμεταλλεύσεως

99 Αποσβεσμένα έπιπλα, ηλεκτρονικός και λοιπός εξοπλισμός

14.99.00 Αποσβεσμένα έπιπλα

01 Αποσβεσμένα σκεύη

02 Αποσβεσμένες μηχανές γραφείων

03 Αποσβεσμένοι ηλεκτρονικοί υπολογιστές και αποσβεσμένα

Ηλεκτρονικά συγκροτήματα

08 Αποσβεσμένος εξοπλισμός τηλεπικοινωνιών

09 Αποσβεσμένος λοιπός εξοπλισμός

90 Αποσβεσμένα έπιπλα, ηλεκτρονικός και λοιπός εξοπλισμός

Εκτός εκμεταλλεύσεως

15 Ακίνητοποιήσεις υπό κατασκευή και προκαταβολές κτήσεως παγίων στοιχείων

15.01 Κτίρια-Εγκαταστάσεις κτιρίων υπό κατασκευή

08 Λοιπές ακίνητοποιήσεις υπό κατασκευή

09 Προκαταβολές κτήσεως παγίων στοιχείων

16 Ασώματες ακίνητοποιήσεις και έξοδα πολυετούς αποσβέσεως

16.00 Υπεραξία Τράπεζας (Goodwill)

01 Δικαιώματα τραπεζικής ιδιοκτησίας

05 Λοιπά δικαιώματα

10 Έξοδα ιδρύσεως και πρώτης εγκαταστάσεως

11 Έξοδα λογισμικού (Software)

12 Έξοδα ερευνών

13 Έξοδα αυξήσεως κεφαλαίου

14 Έξοδα κτήσεως ακίνητοποιήσεων

16 Διαφορές εκδόσεως και εξοφλήσεως ομολόγων

17 Έξοδα αναδιοργανώσεως

19 Λοιπά έξοδα πολυετούς αποσβέσεως

98 Προκαταβολές κτήσεως ασώματων ακίνητοποιήσεων

99 Αποσβεσμένες ασώματες ακινητοποιήσεις και αποσβεσμένα έξοδα

Πολυετούς αποσβέσεως

16.99.00 Αποσβεσμένη υπεραξία τράπεζας

01 Αποσβεσμένα δικαιώματα τραπεζικής ιδιοκτησίας

05 Αποσβεσμένα λοιπά δικαιώματα

10 Αποσβεσμένα έξοδα ιδρύσεως και πρώτης εγκαταστάσεως

11 Αποσβεσμένα έξοδα λογισμικού

12 Αποσβεσμένα έξοδα ερευνών

13 Αποσβεσμένα έξοδα αυξήσεως κεφαλαίου

14 Αποσβεσμένα έξοδα κτήσεως ακινητοποιήσεων

16 Αποσβεσμένες διαφορές εκδόσεως και εξοφλήσεως ομολογιών

17 Αποσβεσμένα έξοδα αναδιοργανώσεως

19 Αποσβεσμένα λοιπά έξοδα πολυετούς αποσβέσεως

17 Συμμετοχές και τίτλοι με χαρακτήρα ακινητοποιήσεων

17.00 Συμμετοχές σε θυγατρικές εταιρείες

17.00.01 Αποτιμώμενες στο κόστος

02 Αποτιμώμενες ως διαθέσιμες προς πώληση

03 Αποτιμώμενες στην εύλογη αξία μέσω των αποτελεσμάτων

01 Συμμετοχές σε συγγενείς εταιρίες

17.01.01 Αποτιμώμενες στο κόστος

02 Αποτιμώμενες ως διαθέσιμες προς πώλησης

03 Αποτιμώμενες στην εύλογη αξία μέσω των αποτελεσμάτων

02 Συμμετοχές σε κοινοπραξίες

17.02.01 Αποτιμώμενες στο κόστος

- 02 Αποτιμούμενες ως διαθέσιμες προς πώληση
- 03 Αποτιμούμενες στην εύλογη αξία μέσω των αποτελεσμάτων
- 10 Τίτλοι μεταβλητής απόδοσης εσωτερικού διαθέσιμοι προς πώληση
 - 17.10.00 Μετοχές εισηγμένες στο Χρηματιστήριο εταιρειών
 - Εσωτερικού
 - 01 Μετοχές μη εισηγμένες στο Χρηματιστήριο εταιρειών
 - Εσωτερικού
 - 02 Ανεξόφλητες μετοχές εισηγμένες στο Χρηματιστήριο
 - Εσωτερικού
 - 03 Ανεξόφλητες μετοχές μη εισηγμένες στο Χρηματιστήριο
 - Εσωτερικού
 - 04 Μερίδια αμοιβαίων κεφαλαίων εσωτερικού
 - 98 Προβλέψεις για υποτιμήσεις
- 11 Τίτλοι μεταβλητής απόδοσης εξωτερικού διαθέσιμοι προς πώληση
 - 17.11.00 Μετοχές εισηγμένες στο Χρηματιστήριο εταιρειών
 - Εξωτερικού
 - 01 Μετοχές μη εισηγμένες στο Χρηματιστήριο εταιρειών
 - Εξωτερικού
 - 02 Ανεξόφλητες μετοχές εισηγμένες στο Χρηματιστήριο
 - Εξωτερικού
 - 03 Ανεξόφλητες μετοχές μη εισηγμένες στο Χρηματιστήριο
 - Εξωτερικού
 - 04 Μερίδια αμοιβαίων κεφαλαίων εξωτερικού
 - 98 Προβλέψεις για υποτιμήσεις

- 12 Ομόλογα διαθέσιμα προς πώληση
 - 17.12.00 Έκδοσης του Ελληνικού Δημοσίου
 - 01 Έκδοσης λοιπών κρατών μελών του ΟΟΣΑ
 - 02 Έκδοσης καρτών που δεν είναι μέλη του ΟΟΣΑ
 - 10 Έκδοσης Τραπεζών που έχουν την έδρα τους σε χώρες μέλη Του ΟΟΣΑ
 - 11 Έκδοσης Τραπεζών που έχουν την έδρα τους σε χώρες που δεν είναι μέλη του ΟΟΣΑ
 - 20 Έκδοσης εταιρειών
- 13 Ομόλογα που θα κρατηθούν μέχρι τη λήξη
 - 17.13.00 Έκδοσης του Ελληνικού Δημοσίου
 - 01 Έκδοσης λοιπών κρατών μελών του ΟΟΣΑ
 - 02 Έκδοσης καρτών που δεν είναι μέλη του ΟΟΣΑ
 - 10 Έκδοσης Τραπεζών που έχουν την έδρα τους σε χώρες μέλη Του ΟΟΣΑ
 - 11 Έκδοσης Τραπεζών που έχουν την έδρα τους σε χώρες που δεν είναι μέλη του ΟΟΣΑ
 - 20 Έκδοσης εταιρειών
- 18 Μακροπρόθεσμες απαιτήσεις εκτός χορηγήσεων
 - 18.02 Μακροπρόθεσμες απαιτήσεις εκτός χορηγήσεων κατά συνδεδεμένων επιχειρήσεων
 - 04 Μακροπρόθεσμες απαιτήσεις εκτός χορηγήσεων κατά λοιπών Συμμετοχικού ενδιαφέροντος επιχειρήσεων
 - 11 Δοσμένες εγγυήσεις

12 Οφειλόμενο κεφάλαιο

13 Λοιπές μακροπρόθεσμες απαιτήσεις

19 Λοιποί τίτλοι που θα κρατηθούν μέχρι τη λήξη

Ομάδα 2: Χορηγήσεις

20 Χορηγήσεις

20.00 Χορηγήσεις σε Γεωργία-Κτηνοτροφία-Δάση-Θήρα-Αλιεία

20.00.00 Σε γεωργικές επιχειρήσεις

01 Σε κτηνοτροφικές επιχειρήσεις

02 Σε αλιευτικές επιχειρήσεις

04 Σε δασικές επιχειρήσεις

05 Χορηγήσεις σε Ορυχεία-Μεταλλεία

20.05.00 Σε εξορυκτικές επιχειρήσεις

10 Χορηγήσεις στη Βιομηχανία

15 Χορηγήσεις στη Βιοτεχνία

20 Χορηγήσεις σε Οικοδομικές, κατασκευαστικές και επιχειρήσεις

Δημοσίων έργων

20.20.00 Σε οικοδομικές επιχειρήσεις

01 Σε κατασκευαστικές επιχειρήσεις

02 Σε ναυπηγικές επιχειρήσεις

25 Χορηγήσεις σε επιχειρήσεις ενέργειας

- 30 Χορηγήσεις στο Εμπόριο-Τράπεζες-Ασφάλειες-Ακίνητα
 - 20.30.00 Σε εμπορικές επιχειρήσεις
 - 01 Σε πιστωτικά ιδρύματα
 - 02 Σε ασφαλιστικές επιχειρήσεις
 - 10 Σε στεγαστικά δάνεια ιδιωτών
 - 35 Χορηγήσεις για Μεταφορές-Αποθηκεύσεις-Επικοινωνία
 - 20.35.00 Σε ναυτιλιακές επιχειρήσεις
 - 01 Σε μεταφορικές επιχειρήσεις
 - 40 Χορηγήσεις για υπηρεσίες
 - 20.40.00 Σε τουριστικές επιχειρήσεις
 - 45 Χορηγήσεις σε λοιπούς κλάδους
 - 20.45.00 Χορηγήσεις στο Δημόσιο
 - 01 Χορηγήσεις σε Δημόσιες επιχειρήσεις
 - 02 Χορηγήσεις σε ΝΠΔΔ
 - 31 Δάνεια με πιστωτικές κάρτες
 - 32 Δάνεια καταναλωτικής πίστωσης
 - 98 Λοιπές χορηγήσεις
 - 47 Χρηματοδοτικές μισθώσεις
-
- 21 Χορηγήσεις σε συνδεδεμένες και συμμετοχικού ενδιαφέροντος επιχειρήσεις
 - 21.00 Σε συνδεδεμένες επιχειρήσεις Γεωργίας-Κτηνοτροφίας-Δασών-Θήρας
 - Αλιείας
 - 21.00.00 Σε συνδεδεμένες γεωργικές επιχειρήσεις
 - 01 Σε συνδεδεμένες κτηνοτροφικές επιχειρήσεις
 - 02 Σε συνδεδεμένες αλιευτικές επιχειρήσεις

- 04 Σε συνδεδεμένες δασικές επιχειρήσεις
- 05 Σε συνδεδεμένες επιχειρήσεις ορυχείων-μεταλλείων
 - 21.05.00 Σε συνδεδεμένες εξορυκτικές επιχειρήσεις
- 10 Σε συνδεδεμένες βιομηχανικές επιχειρήσεις
- 15 Σε συνδεδεμένες βιοτεχνικές επιχειρήσεις
- 20 Σε συνδεδεμένες οικοδομικές, κατασκευαστικές και επιχειρήσεις Δημοσίων έργων
 - 21.20.00 Σε συνδεδεμένες οικοδομικές επιχειρήσεις
 - 01 Σε συνδεδεμένες κατασκευαστικές επιχειρήσεις
 - 02 Σε συνδεδεμένες ναυπηγικές επιχειρήσεις
- 25 Σε συνδεδεμένες επιχειρήσεις ενέργειας
- 30 Σε συνδεδεμένες επιχειρήσεις εμπορικές-Τράπεζες-Ασφάλειες-Ακινήτων
 - 21.30.00 Σε συνδεδεμένες εμπορικές επιχειρήσεις
 - 01 Σε συνδεδεμένα πιστωτικά ιδρύματα
 - 02 Σε συνδεδεμένες ασφαλιστικές επιχειρήσεις
- 35 Χορηγήσεις σε συνδεδεμένες μεταφορικές επιχειρήσεις-αποθηκείωσης-επικοινωνίας
 - 21.35.00 Σε συνδεδεμένες ναυτιλιακές επιχειρήσεις
 - 01 Σε συνδεδεμένες μεταφορικές επιχειρήσεις
- 40 Χορηγήσεις σε συνδεδεμένες επιχειρήσεις υπηρεσιών
 - 21.40.00 Σε συνδεδεμένες τουριστικές επιχειρήσεις
- 45 Χορηγήσεις σε συνδεδεμένες επιχειρήσεις λοιπών κλάδων
 - 21.45.98 Σε λοιπές συνδεδεμένες επιχειρήσεις

- 47 Χρηματοδοτικές μισθώσεις σε συνδεδεμένες επιχειρήσεις
- 50 Χορηγήσεις σε συμμετοχικού ενδιαφέροντος επιχειρήσεις Γεωργίας-Κτηνοτροφίας-Δασών-Θήρας-Αλιείας
 - 21.50.00 Σε συμμετοχικού ενδιαφέροντος γεωργικές επιχειρήσεις
 - 01 Σε συμμετοχικού ενδιαφέροντος κτηνοτροφικές επιχειρήσεις
 - 02 Σε συμμετοχικού ενδιαφέροντος αλιευτικές επιχειρήσεις
 - 04 Σε συμμετοχικού ενδιαφέροντος δασικές επιχειρήσεις
- 55 Χορηγήσεις σε συμμετοχικού ενδιαφέροντος επιχειρήσεις ορυχείων-Μεταλλείων
 - 21.55.00 Σε συμμετοχικού ενδιαφέροντος εξορυκτικές επιχειρήσεις
- 60 Χορηγήσεις σε συμμετοχικού ενδιαφέροντος βιομηχανικές επιχειρήσεις
- 65 Χορηγήσεις σε συμμετοχικού ενδιαφέροντος βιοτεχνικές επιχειρήσεις
- 70 Χορηγήσεις σε συμμετοχικού ενδιαφέροντος οικοδομικές, Κατασκευαστικές και επιχειρήσεις δημοσίων έργων
 - 21.70.00 Σε συμμετοχικού ενδιαφέροντος οικοδομικές επιχειρήσεις
 - 01 Σε συμμετοχικού ενδιαφέροντος κατασκευαστικές επιχειρήσεις
 - 02 Σε συμμετοχικού ενδιαφέροντος ναυπηγικές επιχειρήσεις
- 75 Χορηγήσεις σε συμμετοχικού ενδιαφέροντος επιχειρήσεις ενέργειας
- 80 Χορηγήσεις σε συμμετοχικού ενδιαφέροντος επιχειρήσεις Εμπορίου-Τραπεζών-Ασφαλειών-Ακινήτων
 - 21.80.00 Σε συμμετοχικού ενδιαφέροντος εμπορικές επιχειρήσεις
 - 01 Σε συμμετοχικού ενδιαφέροντος πιστωτικά ιδρύματα
 - 02 Σε συμμετοχικού ενδιαφέροντος ασφαλιστικές επιχειρήσεις
- 85 Χορηγήσεις σε συμμετοχικού ενδιαφέροντος επιχειρήσεις μεταφορών-

Αποθηκεύσεων-επικοινωνιών

21.85.00 Σε συμμετοχικού ενδιαφέροντος ναυτιλιακές επιχειρήσεις

01 Σε συμμετοχικού ενδιαφέροντος μεταφορικές επιχειρήσεις

90 Χορηγήσεις σε συμμετοχικού ενδιαφέροντος επιχειρήσεις υπηρεσιών

21.90.00 Σε συμμετοχικού ενδιαφέροντος τουριστικές επιχειρήσεις

95 Χορηγήσεις σε συμμετοχικού ενδιαφέροντος επιχειρήσεις λοιπών

Κλάδων

21.95.98 Σε λοιπές συμμετοχικού ενδιαφέροντος επιχειρήσεις

97 Χρηματοδοτικές μισθώσεις σε συμμετοχικού ενδιαφέροντος

Επιχειρήσεις

29 Στοιχεία του μη κυκλοφορούντος ενεργητικού προς πώληση και διακοπτόμενες

Εκμεταλλεύσεις

29.01 Εδαφικές εκτάσεις από πλειστηριασμό

02 Κτήρια από πλειστηριασμό

03 Μηχανήματα και μηχανικός εξοπλισμός από πλειστηριασμό

97 Προκαταβολές για την απόκτηση περιουσιακών στοιχείων από

Πλειστηριασμό

99 Αποσβεσμένα περιουσιακά στοιχεία από πλειστηριασμό

Ομάδα 3: Απαιτήσεις, Χρεόγραφα και Διαθέσιμα

30 Απαιτήσεις από τραπεζικές εργασίες εκτός χορηγήσεων

30.00 Απαιτήσεις από προμήθειες εγγυητικών επιστολών

- 01 Απαιτήσεις από προμήθειες διαχείρισεως τίτλων
- 02 Απαιτήσεις από προμήθειες διαχείρισεως λοιπών περιουσιακών στοιχείων
- 03 Απαιτήσεις από προμήθειες διαθέσεως, εξοφλήσεως, ανανεώσεως
χρεογράφων εκδόσεως τρίτων
- 04 Απαιτήσεις από εκμίσθωση θυρίδων
- 05 Ανταποκριτές εσωτερικού
- 06 Απαιτήσεις από έξοδα για λογαριασμό τρίτων
- 07 Εκκρεμή καλύμματα εντολών και εμβασμάτων
- 10 Κεντρική Τράπεζα- απαιτήσεις από προμήθειες
- 11 Κεντρική Τράπεζα-απαιτήσεις από διαφορές επιτοκίων χορηγήσεων και
τραπεζικών ομολόγων
- 12 Κεντρική Τράπεζα- διαφορά επιτοκίων καταθέσεων σε συνάλλαγμα για
αναλήψεις τόκων σε ευρώ
- 13 Κεντρική Τράπεζα-απαιτήσεις από καταθέσεις χρηματικών
προκαταβολών πελατών για εισαγωγές
- 14 Κεντρική Τράπεζα-απαιτήσεις από εξοφλήσεις κρατικών χρεογράφων
- 15 Κεντρική Τράπεζα-απαιτήσεις από τόκους ανανεώσεως εντόκων
Γραμματίων Δημοσίου
- 29 Κεντρική Τράπεζα-λοιπές απαιτήσεις
- 30 Τράπεζες και λοιπά πιστωτικά ιδρύματα-διάφορες απαιτήσεις εκτός
χορηγήσεων
- 89 Λοιπές απαιτήσεις από τραπεζικές εργασίες

31 Έντοκα γραμμάτια Δημοσίου

31.00 Υποχρεωτικές επενδύσεις σε έντοκα γραμμάτια Δημοσίου

01 Προαιρετικές επενδύσεις σε έντοκα γραμμάτια Δημοσίου

02 Έντοκα γραμμάτια Δημοσίου για διάθεση στο κοινό

31.02.00 Τρίμηνης διάρκειας

01 Εξάμηνης διάρκειας

02 Ετήσιας διάρκειας

03 Έντοκα γραμμάτια Δημοσίου προεξοφλημένα

31.03.00 Τρίμηνης διάρκειας

01 Εξάμηνης διάρκειας

02 Ετήσιας διάρκειας

34 Χρεόγραφα

34.00 Μετοχές εμπορικού χαρτοφυλακίου

34.00.00 Μετοχές εισηγμένες στο Χρηματιστήριο εταιριών εσωτερικού

01 Μετοχές μη εισηγμένες στο Χρηματιστήριο εταιριών
Εσωτερικού

02 Ανεξόφλητες Μετοχές εισηγμένες στο Χρηματιστήριο
Εταιριών εσωτερικού

03 Ανεξόφλητες Μετοχές μη εισηγμένες στο Χρηματιστήριο
Εταιριών εσωτερικού

04 Μετοχές εισηγμένες στο Χρηματιστήριο εταιριών εξωτερικού

05 Μετοχές μη εισηγμένες στο Χρηματιστήριο εταιριών
Εξωτερικού

06 Ανεξόφλητες Μετοχές εισηγμένες στο Χρηματιστήριο
Εταιριών εξωτερικού

07 Ανεξόφλητες Μετοχές μη εισηγμένες στο Χρηματιστήριο

Εταιριών εξωτερικού

01 Μερίδια αμοιβαίων κεφαλαίων

04 Μερισματαποδείξεις εισπρακτέες

09 Άλλοι τίτλοι μεταβλητής αποδόσεως

10 Ομολογίες

12 Ομόλογα εμπορικού χαρτοφυλακίου

34.12.00 Έκδοσης του Ελληνικού Δημοσίου

01 Έκδοσης λοιπών κρατών μελών του ΟΟΣΑ

02 Έκδοσης κρατών που δεν είναι μέλη του ΟΟΣΑ

10 Έκδοσης Τραπεζών που έχουν την έδρα τους σε χώρες μέλη του ΟΟΣΑ

11 Έκδοσης Τραπεζών που έχουν την έδρα τους σε χώρες που δεν είναι μέλη του ΟΟΣΑ

20 Έκδοσης εταιριών

18 Άλλοι τίτλοι μεταβλητής απόδοσης εμπορικού χαρτοφυλακίου

19 Άλλοι τίτλοι σταθερής απόδοσης εμπορικού χαρτοφυλακίου

20 Προεγγραφές σε υπό έκδοση μετοχές

21 Προεγγραφές σε υπό έκδοση ομολογίες

40 Άλλοι τίτλοι (πλην εμπορικού χαρτοφυλακίου) που αποτιμώνται στην
Εύλογη αξία μέσω των αποτελεσμάτων

35 Λογαριασμοί διαχείρισεως προκαταβολών

35.01 Προσωπικό-Λογαριασμοί προς απόδοση

- 02 Λοιποί συνεργάτες τρίτοι-Λογαριασμοί προς απόδοση
- 03 Πάγιες προκαταβολές

- 36 Μεταβατικοί λογαριασμοί ενεργητικού
 - 36.00 Έξοδα επομένων χρήσεων
 - 01 Έσοδα χρήσεως εισπρακτέα, εκτός τόκων
 - 04 Διαφορές (χρεωστικές) αποτιμήσεως προθεσμιακών πράξεων σε συνάλλαγμα

- 37 Ειδικές καταθέσεις στην Κεντρική Τράπεζα
 - 37.00 Έντοκη υποχρεωτική κατάθεση επί των καταθέσεων
 - 04 Υποχρεωτικές καταθέσεις για χρηματοδότηση δημοσίων επιχειρήσεων
 - 06 Υποχρεωτικές έντοκες καταθέσεις για ειδικές χορηγήσεις
 - 37.06.00 Καταθέσεις για χορηγήσεις στη βιοτεχνία
 - 20 Άτοκος δεσμευμένος λογαριασμός καταθέσεων
 - 89 Λοιπές ειδικές καταθέσεις

- 38 Χρηματικά διαθέσιμα
 - 38.00 Ταμείο
 - 01 Ταμείο ξένων τραπεζογραμματίων
 - 02 Χρηματαποστολές
 - 04 Ληγμένα τοκομερίδια για είσπραξη
 - 05 Ανταποκριτές εξωτερικού
 - 38.05.00 Άτοκοι τρεχούμενοι λογαριασμοί
 - 01 Έντοκοι τρεχούμενοι λογαριασμοί

02 Άτοκοι-Έντοκοι τρεχούμενοι λογαριασμοί

06 Καταθέσεις όψεως σε πιστωτικά ιδρύματα εσωτερικού

38.06.00 Κεντρική Τράπεζα-Τρεχούμενος λογαριασμός

07 Καταθέσεις όψεως σε πιστωτικά ιδρύματα εξωτερικού

08 Καταθέσεις προθεσμίας σε πιστωτικά ιδρύματα εσωτερικού

09 Καταθέσεις προθεσμίας σε πιστωτικά ιδρύματα εξωτερικού

10 Καταθέσεις διατραπεζικής αγοράς

20 Επιταγές εισπρακτέες σε βάρος τραπεζών εσωτερικού

21 Επιταγές εισπρακτέες σε βάρος τραπεζών ξσωτερικού

22 Επιταγές εισπρακτέες μέσω Γραφείου Συμψηφισμού

23 Λοιπές επιταγές εισπρακτέες

39 Λοιποί χρεωστικοί λογαριασμοί

39.00 Προκαταβολές προσωπικού

01 Χρηματικές διευκολύνσεις στο προσωπικό

02 Παράγωγα χρηματοοικονομικά στοιχεία ενεργητικού

03 Μέτοχοι-λογαριασμός καλύψεως μετοχικού κεφαλαίου

04 Οφειλόμενο μετοχικό κεφάλαιο

06 Προμερίσματα

09 Δοσοληπτικοί λογαριασμοί μελών Διοικητικού Συμβουλίου

10 Δοσοληπτικοί λογαριασμοί Γενικών Διευθυντών ή Διευθυντών

11 Βραχυπρόθεσμες απαιτήσεις εκτός χορηγήσεων κατά συνδεδεμένων
Επιχειρήσεων

13 Ελληνικό Δημόσιο - προκαταβεβλημένοι και παρακρατημένοι φόροι

- 39.13.00 Προκαταβολή φόρου εισοδήματος
 - 01 Παρακρατημένος φόρος εισοδήματος από μερίσματα μετοχών εισηγμένων στο Χρηματιστήριο και ονομαστικών μετοχών μη εισηγμένων στο Χρηματιστήριο
 - 02 Παρακρατημένος φόρος εισοδήματος από μερίσματα ανωνύμων μετοχών μη εισηγμένων στο Χρηματιστήριο
 - 03 Παρακρατημένος φόρος εισοδήματος από μερίσματα μετοχών αλλοδαπής
 - 04 Παρακρατημένος φόρος εισοδήματος από τοκομερίδια χρεογράφων αλλοδαπής
 - 05 Παρακρατημένος φόρος εισοδήματος από μερίδια αμοιβαίων κεφαλαίων
- 14 Ελληνικό Δημόσιο-απαιτήσεις από διαφορές επιτοκίων χορηγήσεων
- 18 Ελληνικό Δημόσιο-λοιπές απαιτήσεις
- 19 Μακροπρόθεσμες απαιτήσεις, εκτός χορηγήσεων, εισπρακτέες στην Επόμενη χρήση
- 21 Βραχυπρόθεσμες απαιτήσεις, εκτός χορηγήσεων, λκατά λοιπών Συμμετοχικού ενδιαφέροντος επιχειρήσεων
- 23 Μέτοχοι-απαιτήσεις από φόρους υπεραξίας
- 41 Παραγγελίες κυκλοφορούντων στοιχείων
- 42 Χρηματικές προκαταβολές για εισαγωγές κυκλοφορούντων στοιχείων
- 89 Λοιποί χρεωστικοί λογαριασμοί
 - 39.89.00 Απαιτήσεις από εκμίσθωση ακινήτων
 - 01 Απαιτήσεις από πώληση ακινήτων-πλοίων
 - 02 Απαιτήσεις από πώληση λοιπών περιουσιακών στοιχείων
 - 99 Λοιπές απαιτήσεις

- 97 Επισφαλείς απαιτήσεις εκτός χορηγήσεων
- 98 Επίδικες απαιτήσεις κατά Ελληνικού Δημοσίου
- 99 Λοιπές επίδικες απαιτήσεις, εκτός χορηγήσεων

Ομάδα 4: Καθαρή Θέση – Προβλέψεις – Μακροπρόθεσμες Υποχρεώσεις

40 Μετοχικό κεφάλαιο

40.00 Καταβεβλημένο μετοχικό κεφάλαιο κοινών μετοχών

01 Καταβεβλημένο μετοχικό κεφάλαιο προνομιούχων μετοχών

40.01.00 Καταβεβλημένο μετοχικό κεφάλαιο προνομιούχων μετοχών

Αόριστης διάρκειας

01 Καταβεβλημένο μετοχικό κεφάλαιο προνομιούχων μετοχών

Καθορισμένης διάρκειας

02 Οφειλόμενο μετοχικό κεφάλαιο κοινών μετοχών

03 Οφειλόμενο μετοχικό κεφάλαιο προνομιούχων μετοχών

04 Κοινό μετοχικό κεφάλαιο αποσβεσμένο

05 Προνομιούχο μετοχικό κεφάλαιο αποσβεσμένο

41 Αποθεματικά-Διαφορές αναπροσαρμογής

41.00 Καταβεβλημένη διαφορά από έκδοση μετοχών υπέρ το άρτιο

01 Οφειλόμενη διαφορά από έκδοση μετοχών υπέρ το άρτιο

02 Τακτικό αποθεματικό

03 Αποθεματικά Καταστατικού

04 Ειδικά αποθεματικά

- 05 Έκτακτα αποθεματικά
- 06 Διαφορές από αναπροσαρμογή αξίας συμμετοχών και χρεογράφων
- 07 Διαφορές από αναπροσαρμογή αξίας λοιπών περιουσιακών στοιχείων
- 08 Αφορολόγητα αποθεματικά ειδικών νόμων
- 13 Αποτελέσματα ομολόγων διαθέσιμου προς πώληση χαρτοφυλακίου
 - 41.13.00 Έκδοσης του Ελληνικού Δημοσίου
 - 01 Έκδοσης λοιπών κρατών μελών του ΟΟΣΑ
 - 02 Έκδοσης κρατών που δεν είναι μέλη του ΟΟΣΑ
 - 10 Έκδοσης Τραπεζών που έχουν την έδρα τους σε χώρες μέλη Του ΟΟΣΑ
 - 11 Έκδοσης Τραπεζών που έχουν την έδρα τους σε χώρες που δεν Είναι μέλη του ΟΟΣΑ
 - 20 Έκδοσης εταιρειών
 - 20 Κρατήσεις για «κεφάλαια» γενικών τραπεζικών κινδύνων
 - 41.20.03 Επί απαιτήσεων κατά πιστωτικών κινδύνων
 - 04 Επί απαιτήσεων κατά πελατών
 - 05 Επί ομολογιών και άλλων τίτλων σταθερής απόδοσης
 - 06 Επί μετόχων και άλλων τίτλων μεταβλητής απόδοσης
- 42 Αποτελέσματα εις νέο
 - 42.00 Υπόλοιπο κερδών εις νέο
 - 01 Υπόλοιπο ζημιών χρήσεως εις νέο
 - 02 Υπόλοιπο ζημιών προηγούμενων χρήσεων
 - 04 Διαφορές φορολογικού ελέγχου προηγούμενων χρήσεων

- 43 Ίδιες μετοχές και ποσά προορισμένα για αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου
 - 43.00 Καταβολές μετόχων
 - 02 Διαθέσιμα μερίσματα χρήσεως για αύξηση μετοχικού κεφαλαίου
.....
 - 09 Ίδιες μετοχές

- 44 Προβλέψεις
 - 44.00 Προβλέψεις για αποζημίωση προσωπικού λόγω εξόδου από την
Υπηρεσία
 - 03 Προβλέψεις για επισφαλείς απαιτήσεις
 - 44.03.00 Προβλέψεις για επισφαλείς απαιτήσεις από χορηγήσεις σε
Πελάτες
 - 01 Προβλέψεις για επισφαλείς απαιτήσεις από απαιτήσεις κατά
Πιστωτικών ιδρυμάτων
 - 02 Προβλέψεις για επισφαλείς απαιτήσεις από λοιπές τραπεζικές
Εργασίες
 - 07 Προβλέψεις για καταπτώσεις εγγυητικών επιστολών
 - 09 Λοιπές προβλέψεις εκμεταλλεύσεως
 - 12 Προβλέψεις για εξαιρετικούς κινδύνους και έκτακτα έξοδα
 - 13 Προβλέψεις για έξοδα προηγούμενων χρήσεων
 - 98 Λοιπές έκτακτες προβλέψεις

- 45 Μακροπρόθεσμες υποχρεώσεις (εκτός καταθέσεων)
 - 45.00 Ομολογιακά δάνεια μη μετατρέψιμα σε μετοχές

- 45.00.01 Ομολογίες εκδοθείσες
 - 21 Έξοδα έκδοσης ομολογιακών δανείων
 - 99 Ίδιες ομολογίες
 - 01 Ομολογιακά δάνεια μετατρέψιμα σε μετοχές
 - 04 Τραπεζικά ομόλογα
 - 06 Μακροπρόθεσμες αναχρηματοδοτήσεις από την Κεντρική Τράπεζα
 - 10 Μακροπρόθεσμες υποχρεώσεις προς συνδεδεμένα πιστωτικά ιδρύματα
 - 11 Μακροπρόθεσμες υποχρεώσεις προς συμμετοχικού ενδιαφέροντος Πιστωτικά ιδρύματα
 - 12 Μακροπρόθεσμες υποχρεώσεις προς λοιπά πιστωτικά ιδρύματα
 - 22 Ελληνικό Δημόσιο
 - 23 Ασφαλιστικοί Οργανισμοί
 - 98 Λοιπές μακροπρόθεσμες υποχρεώσεις
-
- 46 Συναλλαγματική θέση
 - 46.01 Συναλλαγματική θέση σε USD
 - 46.01.01 Συναλλαγματική θέση
 - 90 Αντίτιμο συναλλαγματικής θέσης
 - 02 Συναλλαγματική θέση σε GBP
 - 46.02.01 Συναλλαγματική θέση
 - 90 Αντίτιμο συναλλαγματικής θέσης
 - 03 Συναλλαγματική θέση σε JPY
 - 46.03.01 Συναλλαγματική θέση
 - 90 Αντίτιμο συναλλαγματικής θέσης
 - 04 Συναλλαγματική θέση σε CAD

- 46.04.01 Συναλλαγματική θέση
 - 90 Αντίτιμο συναλλαγματικής θέσης
- 10 Συναλλαγματική θέση συμμετοχών σε USD
 - 46.10.01 Συναλλαγματική θέση
 - 90 Αντίτιμο συναλλαγματικής θέσης
 - 20 Συναλλαγματική θέση χρηματοδότησης συμμετοχών σε USD
 - 46.20.01 Συναλλαγματική θέση
 - 90 Αντίτιμο συναλλαγματικής θέσης
- 47 Position ξένων τραπεζογραμματίων
 - 47.01 Position ξένων τραπεζογραμματίων σε USD
 - 47.01.01 Position ξένων τραπεζογραμματίων
 - 90 Αντίτιμο Position ξένων τραπεζογραμματίων
 - 02 Position ξένων τραπεζογραμματίων σε GBP
 - 47.02.01 Position ξένων τραπεζογραμματίων
 - 90 Αντίτιμο Position ξένων τραπεζογραμματίων
 - 03 Position ξένων τραπεζογραμματίων σε JPY
 - 47.02.01 Position ξένων τραπεζογραμματίων
 - 90 Αντίτιμο Position ξένων τραπεζογραμματίων
 -
- 48 Λογαριασμοί συνδέσμου καταστημάτων
 - 48.00 Καταστημάτων εσωτερικού
 - 48.00.00 Κατάστημα Α

01 Καταστημάτων εξωτερικού

48.01.00 Κατάστημα Β

Ομάδα 5: Καταθέσεις και Βραχυπρόθεσμες Υποχρεώσεις

50 Καταθέσεις όψεως

50.00 Ιδιωτών

01 Εταιρειών

02 Δημοσίων οργανισμών

03 Δημοσίων επιχειρήσεων

04 Πιστωτικών Ιδρυμάτων

11 Τρεχούμενοι λογαριασμοί καταθέσεων

98 Λοιπές καταθέσεις

51 Καταθέσεις ταμιευτηρίου

51.00 Απλές

01 Με προειδοποίηση

02 Στεγαστικού ταμιευτηρίου

03 Ταμιευτηρίου νεότητας

98 Λοιπές καταθέσεις ταμιευτηρίου

52 Καταθέσεις προθεσμίας-τραπεζικά ομόλογα

52.00 Ιδιωτών

01 Εταιρειών

02 Δημοσίων οργανισμών

- 03 Δημοσίων επιχειρήσεων
 - 04 Πιστωτικών Ιδρυμάτων
 - 11 Ειδικές προθεσμιακές καταθέσεις
 - 49 Λοιπές καταθέσεις
 - 50 Τραπεζικά ομόλογα
- 53 Άλλες κατηγορίες καταθέσεων
- 53.00 Δεσμευμένες καταθέσεις ιδιωτών-εταιρειών
 - 01 Δεσμευμένες καταθέσεις Δημοσίων οργανισμών
 - 02 Δεσμευμένες καταθέσεις Δημοσίων επιχειρήσεων
 - 03 Δεσμευμένες καταθέσεις Πιστωτικών Ιδρυμάτων
 - 04 Δεσμευμένες καταθέσεις όψεως κατοίκων εξωτερικού
 - 05 Δεσμευμένες καταθέσεις προθεσμίας κατοίκων εξωτερικού
 - 09 Λοιπές δεσμευμένες καταθέσεις
 - 10 Καταθέσεις για εγγύηση ιδιωτών-εταιρειών
 - 11 Καταθέσεις για εγγύηση Δημοσίων οργανισμών
 - 12 Καταθέσεις για εγγύηση Δημοσίων επιχειρήσεων
 - 13 Καταθέσεις για εγγύηση Πιστωτικών Ιδρυμάτων
 - 19 Λοιπές καταθέσεις για εγγύηση
 - 20 Ειδικές καταθέσεις Κεντρικής Τράπεζας
 - 30 Καταθέσεις διατραπεζικής αγοράς
- 54 Υποχρεώσεις από φόρους τέλη
- 54.00 Φόρος προστιθέμενης αξίας

- 01 Ειδικός φόρος τραπεζικών εργασιών επί εσόδων
- 02 Ειδικός φόρος τραπεζικών εργασιών επί συμβάσεων
- 03 Φόροι-τέλη αμοιβών προσωπικού
 - 54.03.00 Φόρος μισθωτών υπηρεσιών
 - 01 Χαρτόσημο και ΟΓΑ μισθωτών υπηρεσιών
 - 03 Φόρος αποζημιώσεων απολυομένων
 - 04 Χαρτόσημο και ΟΓΑ αποζημιώσεων απολυομένων
- 04 Φόροι-τέλη αμοιβών τρίτων
 - 54.04.00 Φόρος αμοιβών ελεύθερων επαγγελματιών
 - 01 Χαρτόσημο και ΟΓΑ αμοιβών ελεύθερων επαγγελματιών
 - 02 Χαρτόσημο και ΟΓΑ λοιπών αμοιβών τρίτων
- 05 Φόροι-τέλη κυκλοφορίας μεταφορικών μέσων
 - 54.05.00 Φόροι-τέλη κυκλοφορίας αυτοκινήτων
- 07 Φόρος εισοδήματος φορολογητέων κερδών
- 08 Λογαριασμός εκκαθάρισεως φόρων-τελών ετήσιας δηλώσεως φόρου εισοδήματος
- 09 Φόρος μερισμάτων
- 10 Φόρος ακίνητης περιουσίας
- 11 Φόρος αναπροσαρμογής παγίων
- 12 Φόρος αμοιβών μελών Διοικητικού Συμβουλίου
- 13 Χαρτόσημο αμοιβών μελών Διοικητικού Συμβουλίου
- 14 Φόροι-τέλη αναγειρόμενων οικοδομών
- 15 Φόρος αμοιβών εργολάβων
- 16 Φόρος αμοιβών λοιπών τρίτων μη ελευθέρων επαγγελματιών
- 17 Χαρτόσημο αμοιβών λοιπών τρίτων μη ελευθέρων επαγγελματιών

- 18 Χαρτόσημο εισοδημάτων από οικοδομές
 - 19 Τέλη υδρεύσεως εισοδημάτων από οικοδομές
 - 20 Τέλη καθαριότητας και φωτισμού
 - 21 Φόροι τόκων
 - 98 Λοιποί φόροι-τέλη
 - 99 Φόροι-τέλη προηγούμενων χρήσεων
-
- 55 Ασφαλιστικοί οργανισμοί
 - 55.00 Ταμεία κύριας ασφαλίσεως
 - 01 Ταμεία επικουρικής ασφαλίσεως
 - 02 Ταμεία προνοίας
 - 98 Λοιποί ασφαλιστικοί οργανισμοί
 - 99 Κρατήσεις και εισφορές καθυστερούμενες προηγούμενων χρήσεων
-
- 56 Μεταβατικοί λογαριασμοί παθητικού
 - 56.00 Έσοδα επομένων χρήσεων
 - 01 Έξοδα χρήσεως δεδουλευμένα, εκτός τόκων
 - 04 Διαφορές (πιστωτικές) αποτιμήσεως προθεσμιακών πράξεων σε
συνάλλαγμα
-
- 57 Επιταγές και εντολές πληρωτέες
 - 57.00 Επιταγές πληρωτέες
 - 01 Επιταγές επί ανταποκριτών
 - 02 Επιταγές πληρωμής μισθών και συντάξεων
 - 10 Εντολές πληρωτέες

- 11 Εντολές επί ανταποκριτών
 - 97 Λοιπές επιταγές πληρωτέες
 - 98 Λοιπές εντολές πληρωτέες
- 58 Λογαριασμοί περιοδικής κατανομής
- 59 Λοιπές υποχρεώσεις
- 59.00 Υποχρεώσεις προς την Κεντρική Τράπεζα
 - 59.00.00 Από χρηματοδοτήσεις
 - 01 Από αναχρηματοδοτήσεις
 - 02 Από αναπροεξοφλήσεις χαρτοφυλακίου
 - 01 Κεντρική Τράπεζα-υποχρεώσεις από εισπράξεις για λογαριασμό της
 - 59.01.00 Παράβολα
 - 01 Εισφορές ποινές πελατών για παραβάσεις κανόνων εισαγωγών
 - 02 Εισφορές ποινές πελατών για παραβάσεις κανόνων χρηματοδότησης
 - 03 Προμήθειες Ελληνικού Δημοσίου για εγγυημένα δάνεια
 - 02 Παράγωγα χρηματοοικονομικά στοιχεία υποχρεώσεων
 - 59.02.01 Για σκοπούς αντιστάθμισης
 -
 - 59.02.51 Για εμπορικούς σκοπούς
 - 04 Υποχρεώσεις προς συνδεδεμένα πιστωτικά ιδρύματα
 - 05 Υποχρεώσεις προς συμμετοχικού ενδιαφέροντος πιστωτικά ιδρύματα
 - 06 Υποχρεώσεις προς λοιπά πιστωτικά ιδρύματα

- 11 Ομολογίες πληρωτέες
- 12 Τοκομερίδια πληρωτέα
- 13 Μερίσματα πληρωτέα
- 14 Προμερίσματα πληρωτέα
- 15 Οφειλόμενες δόσεις συμμετοχών και τίτλων με χαρακτήρα ακινητοποιήσεων
- 16 Οφειλόμενες δόσεις χρεογράφων
- 17 Μέτοχοι-αξία μετοχών τους προς απόδοση λόγω αποσβέσεως ή μειώσεως του μετοχικού κεφαλαίου
- 20 Υποχρεώσεις για απόδοση χρηματικών δεσμεύσεων για εισαγωγές
- 21 Καλύμματα σε ευρώ ενέγγυων πιστώσεων και προεμβασμάτων εξωτερικού
- 22 Καταθέσεις χρηματικών εγγυήσεων για κάλυψη ενδεχομένων ζημιών από προθεσμιακές πράξεις σε συνάλλαγμα
- 30 Ελληνικό Δημόσιο-υποχρεώσεις από εισπράξεις για λογαριασμό του
- 31 Ελληνικό Δημόσιο-λοιπές υποχρεώσεις
- 32 Υποχρεώσεις από εισπράξεις για λογαριασμό ΝΠΔΔ
- 33 Υποχρεώσεις από εισπράξεις για λογαριασμό λοιπών τρίτων
- 40 Αποδοχές προσωπικού πληρωτέες
- 41 Οφειλόμενες αμοιβές προσωπικού
- 42 Δικαιούχοι αμοιβών
- 43 Προμηθευτές
- 44 Μακροπρόθεσμες υποχρεώσεις πληρωτέες στην επόμενη χρήση
- 45 Πελάτες-προϊόν εξαγωγών τους προς απόδοση

- 46 Πελάτες-προϊόν εισπράξεως συναλλαγματικών τους προς απόδοση
- 47 Πελάτες-προϊόν εισπράξεως επιταγών τους προς απόδοση
- 48 Πελάτες-προϊόν εισπράξεως φορτοτικών τους προς απόδοση
- 98 Λοιπές υποχρεώσεις
- 99 Υποχρεώσεις μειωμένης εξασφάλισης

Ομάδα 6: Οργανικά Έξοδα Κατ' Είδος

- 60 Αμοιβές και έξοδα προσωπικού
 - 60.00 Αμοιβές έμμισθου προσωπικού
 - 60.00.00 Τακτικές αποδοχές
 - 01 Οικογενειακά επιδόματα
 - 02 Αμοιβές υπερωριακής απασχόλησης
 - 03 Δώρα εορτών (Χριστουγέννων και Πάσχα)
 - 04 Αποδοχές επίσημων αργιών
 - 05 Αποδοχές ασθένειας
 - 06 Αποδοχές κανονικής αδειάς
 - 07 Επιδόματα κανονικής αδειάς
 - 08 Αποζημιώσεις μη χορηγουμένων αδειών
 - 10 Έκτακτες αμοιβές (βραβεία, επιδόματα)
 - 11 Αμοιβές εκτός έδρας (όταν δεν καλύπτουν έξοδα εκτός έδρας)
 - 12 Αμοιβές μαθητευόμενων (τακτικές, έκτακτες, αργιών)
 - 13 Επίδομα ισολογισμού
 - 01 Αμοιβές ημερομισθίου προσωπικού

60.01.00 Τακτικές αποδοχές

- 01 Οικογενειακά επιδόματα
- 02 Αμοιβές υπερωριακής απασχόλησης
- 03 Δώρα εορτών (Χριστουγέννων και Πάσχα)
- 04 Αποδοχές επίσημων αργιών
- 05 Αποδοχές ασθένειας
- 06 Αποδοχές κανονικής αδειάς
- 07 Επιδόματα κανονικής αδειάς
- 08 Αποζημιώσεις μη χορηγουμένων αδειών
- 10 Έκτακτες αμοιβές (βραβεία, επιδόματα)
- 11 Αμοιβές εκτός έδρας (όταν δεν καλύπτουν έξοδα εκτός έδρας)
- 12 Αμοιβές μαθητευόμενων (τακτικές, έκτακτες, αργιών)
- 13 Επίδομα ισολογισμού

02 Παρεπόμενες αποδοχές και έξοδα προσωπικού

60.02.00 Είδη ενδύσεως

- 01 Έξοδα στεγάσεως (πχ κατοικιών)
- 02 Επιχορηγήσεις και λοιπά έξοδα κυλικείου-εστιατορίου
- 03 Έξοδα ψυχαγωγίας προσωπικού (πχ κατασκηνώσεων)
- 04 Έξοδα επιμορφώσεως προσωπικού
- 05 Έξοδα ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης (πχ νοσήλεια)
- 06 Ασφάλιστρα προσωπικού (πχ ομαδικής ή ατομικής ασφάλισης)
- 99 Λοιπές παρεπόμενες παροχές και έξοδα προσωπικού

03 Εργοδοτικές εισφορές και επιβαρύνσεις έμμισθου προσωπικού

60.03.00 Εργοδοτικές εισφορές ΙΚΑ

- 01 Εργοδοτικές εισφορές λοιπών ταμείων κύριας ασφάλισης
- 02 Εργοδοτικές εισφορές ταμείων επικουρικής ασφάλισης
- 04 Χαρτόσημο μισθοδοσίας
- 99 Λοιπές εργοδοτικές εισφορές
- 04 Εργοδοτικές εισφορές και επιβαρύνσεις ημερομίσθιου προσωπικού
 - 60.04.00 Εργοδοτικές εισφορές ΙΚΑ
 - 01 Εργοδοτικές εισφορές λοιπών ταμείων κύριας ασφάλισης
 - 02 Εργοδοτικές εισφορές ταμείων επικουρικής ασφάλισης
 - 04 Χαρτόσημο μισθοδοσίας
 - 99 Λοιπές εργοδοτικές εισφορές
 - 99 Προϋπολογισμένες-Προπληρωμένες αμοιβές και έξοδα προσωπικού
- 61 Αμοιβές και έξοδα τρίτων
 - 61.00 Αμοιβές και έξοδα ελευθέρων επαγγελματιών υποκείμενες σε παρακράτηση φόρου εισοδήματος
 - 61.00.00 Αμοιβές και έξοδα δικηγόρων
 - 01 Αμοιβές και έξοδα συμβολαιογράφων
 - 02 Αμοιβές και έξοδα τεχνικών
 - 03 Αμοιβές και έξοδα οργανωτών-μελετητών-ερευνητών
 - 04 Αμοιβές και έξοδα ελεγκτών
 - 05 Αμοιβές και έξοδα ιατρών
 - 06 Αμοιβές και έξοδα οικονομικών συμβούλων-λογιστών
 - 99 Αμοιβές και έξοδα λοιπών ελευθέρων επαγγελματιών
 - 01 Αμοιβές και έξοδα μη ελευθέρων επαγγελματιών υποκείμενες σε παρακράτηση φόρου εισοδήματος

- 61.01.00 Αμοιβές συνεδριάσεων μελών διοικητικού συμβουλίου
 - 01 Αμοιβές και έξοδα διαφόρων τρίτων
- 98 Λοιπές αμοιβές τρίτων
- 99 Προϋπολογισμένες-προπληρωμένες αμοιβές και έξοδα τρίτων

- 62 Παροχές τρίτων
 - 62.03 Τηλεπικοινωνίες
 - 62.03.00 Τηλεφωνικά-τηλεγραφικά
 - 01 Τηλέτυπο
 - 02 Ταχυδρομικά
 - 04 Swift
 - 04 Ενοίκια
 - 62.04.01 Ενοίκια κτηρίων
 - 03 Ενοίκια μεταφορικών μέσων
 - 05 Ενοίκια μηχανογραφικού εξοπλισμού
 - 07 Ενοίκια φωτοαντιγραφικών μέσων
 - 08 Ενοίκια φωτεινών επιγραφών
 - 05 Ασφάλιστρα
 - 62.05.00 Ασφάλιστρα πυρός
 - 01 Ασφάλιστρα μεταφορικών μέσων
 - 02 Ασφάλιστρα μεταφορών
 - 03 Ασφάλιστρα πιστώσεων
 - 04 Ασφάλιστρα χρηματαποστολών
 - 99 Λοιπά ασφάλιστρα

- 06 Αποθήκευτρα
- 07 Επισκευές και συντηρήσεις
 - 62.07.01 Κτηρίων-Εγκαταστάσεων κτηρίων
 - 03 Μεταφορικών μέσων
 - 04 Επίπλων και λοιπού εξοπλισμού
 - 05 Μηχανογραφικού εξοπλισμού
 - 99 Λοιπές επισκευές και συντηρήσεις
 - 98 Λοιπές παροχές τρίτων
 - 62.98.00 Φωτισμός
 - 01 Φωταέριο
 - 02 Ύδρευση
 - 99 Λοιπές παροχές τρίτων
 - 99 Προϋπολογισμένες-προπληρωμένες παροχές τρίτων
- 63 Φόροι-Τέλη
 - 63.00 Φόρος εισοδήματος μη συμψηφιζόμενος
 - 63.00.00 Φόρος εισοδήματος μη συμψηφιζόμενος εσωτερικού
 - 01 Φόρος εισοδήματος μη συμψηφιζόμενος εξωτερικού
 - 02 Τέλη δανείων και λοιπών πράξεων
 - 03 Φόροι-τέλη κυκλοφορίας μεταφορικών μέσων
 - 63.03.00 Αυτοκινήτων επιβατικών
 - 01 Αυτοκινήτων ειδικών
 - 04 Δημοτικά φόροι-τέλη
 - 63.04.00 Τέλη καθαριότητας και φωτισμού
 - 01 Φόροι και τέλη ανεγειρόμενων ακινήτων

- 02 Φόροι ακάλυπτων χώρων
- 99 Λοιποί δημοτικοί φόροι
- 05 Φόροι-τέλη προβλεπόμενοι από διεθνείς οργανισμούς
- 06 Λοιποί φόροι-τέλη εξωτερικού
- 98 Λοιποί φόροι τέλη
 - 63.98.00 Χαρτόσημο μισθωμάτων
 - 01 Τέλη υδρεύσεως
 - 02 Φόρος ακίνητης περιουσίας
 - 04 Χαρτόσημο εσόδων από τόκους και προμήθειες
 - 06 Χαρτόσημο αμοιβών τρίτων
 - 08 Φόρος προστιθέμενης αξίας
 - 99 Άλλοι φόροι-τέλη
- 99 Προϋπολογισμένοι-προπληρωμένοι φόροι-τέλη
- 64 Διάφορα έξοδα
 - 64.00 Έξοδα μεταφορών
 - 64.00.00 Έξοδα κίνησης μεταφορικών μέσων ιδιοκτησίας της Τράπεζας
 - 01 Έξοδα μεταφοράς προσωπικού με μεταφορικά μέσα τρίτων
 - 01 Έξοδα ταξιδιών
 - 64.01.00 Έξοδα ταξιδιών εσωτερικού
 - 01 Έξοδα ταξιδιών εξωτερικού
 - 02 Έξοδα προβολής και διαφήμισης
 - 64.02.00 Διαφημίσεις από τον τύπο
 - 01 Διαφημίσεις από το ραδιόφωνο-τηλεόραση

- 02 Διαφημίσεις από τον κινηματογράφο
- 03 Διαφημίσεις από τα λοιπά μέσα ενημέρωσης
- 04 Έξοδα λειτουργίας φωτεινών επιγραφών
- 05 Έξοδα συνεδρίων-δεξιώσεων και άλλων παρεμφερών εκδηλώσεων
- 06 Έξοδα υποδοχής και φιλοξενίας
- 07 Έξοδα προβολής δια λοιπών μεθόδων
- 10 Έξοδα διαφημιστικών και άλλων εκδόσεων
- 99 Διάφορα έξοδα προβολής και διαφήμισης
- 03 Έξοδα εκθέσεων-επιδείξεων
 - 64.03.00 Έξοδα εκθέσεων εσωτερικού
 - 01 Έξοδα εκθέσεων εξωτερικού
 - 02 Έξοδα επιδείξεων
- 05 Συνδρομές-εισφορές
 - 64.05.00 Συνδρομές σε περιοδικά και εφημερίδες
 - 01 Συνδρομές –εισφορές σε επαγγελματικές οργανώσεις
 - 02 Δικαιώματα Χρηματιστηρίου διαπραγμάτευσης τίτλων
- 06 Δωρεές-επιχορηγήσεις
 - 64.06.00 Δωρεές για κοινωφελείς σκοπούς
 - 01 Επιχορηγήσεις για κοινωφελείς σκοπούς
 - 98 Λοιπές δωρεές
 - 99 Λοιπές επιχορηγήσεις
- 07 Έντυπα και γραφική ύλη
 - 64.07.00 Έντυπα
 - 01 Υλικά πολλαπλών εκτυπώσεων

- 02 Έξοδα πολλαπλών εκτυπώσεων
- 03 Γραφική ύλη και λοιπά υλικά γραφείων
- 08 Υλικά άμεσης αναλώσεως
 - 64.08.00 Καύσιμα, λοιπά υλικά και έξοδα κλιματισμού
 - 01 Υλικά καθαριότητας
 - 02 Υλικά φαρμακείου
 - 99 Λοιπά υλικά αναλώσεως
- 09 Έξοδα δημοσιεύσεων
 - 64.09.00 Έξοδα δημοσιεύσεων ισολογισμού και προσκλήσεων
 - 01 Έξοδα δημοσιεύσεων αγγελιών και ανακοινώσεων
 - 99 Έξοδα λοιπών δημοσιεύσεων
- 14 Οδοιπορικά έξοδα
- 15 Έξοδα επιθεωρήσεων και εκτάκτων αποστολών
- 20 Εισφορές Τράπεζας
 - 64.20.01 Εισφορά ν 128/75
 - 02 Εισφορά στο Ταμείο Εγγυήσεως Καταθέσεων
- 73 Ζημίες από πώληση χρεογράφων
- 98 Λοιπά διάφορα έξοδα
 - 64.98.00 Κοινόχρηστες δαπάνες
 - 01 Έξοδα λειτουργίας Οργάνων Διοίκησης
 - 02 Δικαστικά και έξοδα εξώδικων ενεργειών
 - 03 Έξοδα συμβολαιογράφων
 - 04 Έξοδα λοιπών ελευθέρων επαγγελματιών
 - 05 Έξοδα διαφόρων τρίτων

99 Προϋπολογισμένα-προπληρωμένα διάφορα έξοδα

65 Τόκοι και προμήθειες

65.00 Τόκοι καταθέσεων όψεως

65.00.00 Τόκοι καταθέσεων όψεως ιδιωτών

01 Τόκοι καταθέσεων όψεως εταιρειών

02 Τόκοι καταθέσεων όψεως Δημοσίων Οργανισμών

03 Τόκοι καταθέσεων όψεως Δημοσίων Επιχειρήσεων

04 Τόκοι καταθέσεων όψεως Πιστωτικών Ιδρυμάτων

11 Τόκοι τρεχούμενων λογαριασμών καταθέσεων

98 Τόκοι λοιπων καταθέσεων όψεως

01 Τόκοι καταθέσεων ταμιευτηρίου

65.01.00 Τόκοι ταμιευτηρίου

01 Τόκοι ταμιευτηρίου με προειδοποίηση

02 Τόκοι στεγαστικού ταμιευτηρίου

03 Τόκοι ταμιευτηρίου νεότητας

98 Τόκοι λοιπών καταθέσεων ταμιευτηρίου

02 Τόκοι καταθέσεων προθεσμίας και τραπεζικών ομολόγων

65.02.00 Τόκοι καταθέσεων προθεσμίας ιδιωτών

01 Τόκοι καταθέσεων προθεσμίας εταιρειών

02 Τόκοι καταθέσεων προθεσμίας Δημοσίων Οργανισμών

03 Τόκοι καταθέσεων προθεσμίας Δημοσίων Επιχειρήσεων

04 Τόκοι καταθέσεων προθεσμίας Πιστωτικών Ιδρυμάτων

50 Τόκοι τραπεζικών ομολόγων

98 Τόκοι λοιπών καταθέσεων προθεσμίας

03 Τόκοι λοιπών κατηγοριών καταθέσεων

65.03.00 Τόκοι δεσμευμένων καταθέσεων ιδιωτών-εταιρειών

- 01 Τόκοι δεσμευμένων καταθέσεων Δημοσίων Οργανισμών
- 02 Τόκοι δεσμευμένων καταθέσεων Δημοσίων Επιχειρήσεων
- 03 Τόκοι δεσμευμένων καταθέσεων Πιστωτικών Ιδρυμάτων
- 04 Τόκοι καταθέσεων όψεως κατοίκων εξωτερικού
- 05 Τόκοι δεσμευμένων καταθέσεων προθεσμίας κατοίκων εξωτερικού
- 09 Τόκοι λοιπών δεσμευμένων καταθέσεων
- 10 Τόκοι καταθέσεων για εγγύηση ιδιωτών-εταιριών
- 11 Τόκοι καταθέσεων για εγγύηση Δημοσίων Οργανισμών
- 12 Τόκοι καταθέσεων για εγγύηση Δημοσίων Επιχειρήσεων
- 13 Τόκοι καταθέσεων για εγγύηση Πιστωτικών Ιδρυμάτων
- 19 Τόκοι λοιπών καταθέσεων για εγγύηση
- 20 Τόκοι ειδικών καταθέσεων Κεντρικής Τράπεζας
- 30 Τόκοι καταθέσεων διατραπεζικής αγοράς

10 Τόκοι ομολογιακών δανείων

65.10.00 Τόκοι ομολογιακών δανείων μη μετατρέψιμων σε μετοχές

- 01 Τόκοι ομολογιακών δανείων μετατρέψιμων σε μετοχές

11 Τόκοι υποχρεώσεων (εκτός καταθέσεων) προς την Κεντρική Τράπεζα

65.11.00 Τόκοι χρηματοδοτήσεων

- 01 Τόκοι αναχρηματοδοτήσεων
- 02 Τόκοι αναπροεξόλφησης χαρτοφυλακίου
- 06 Τόκοι τρεχούμενου λογαριασμού

12 Τόκοι υποχρεώσεων (εκτός καταθέσεων) προς Πιστωτικά Ιδρύματα

- 65.12.00 Τόκοι υποχρεώσεων προς συνδεδεμένα Πιστωτικά ιδρύματα
 - 01 Τόκοι υποχρεώσεων προς συμμετοχικού ενδιαφέροντος Πιστωτικά Ιδρύματα
 - 03 Τόκοι υποχρεώσεων προς μη συνδεδεμένα Πιστωτικά Ιδρύματα
 - 04 Τόκοι δανείων σε συνάλλαγμα
- 13 Τόκοι υποχρεώσεων (εκτός καταθέσεων) προς συγγενείς επιχειρήσεις
 - 65.13.04 Τόκοι υποχρεώσεων προς συνδεδεμένες επιχειρήσεις
 - 06 Τόκοι υποχρεώσεων προς συμμετοχικού ενδιαφέροντος Επιχειρήσεις
 - 21 Τόκοι ανταποκριτών εξωτερικού
 - 73 Λοιποί τόκοι
 - 74 Προμήθειες έξοδα
 - 99 Προϋπολογισμένοι-προπληρωμένοι τόκοι και προμήθειες
- 66 Αποσβέσεις παγίων στοιχείων ενσωματωμένες στο λειτουργικό κόστος
 - 66.11 Αποσβέσεις κτηρίων-εγκαταστάσεων κτηρίων
 - 66.11.00 Αποσβέσεις κτηρίων-εγκαταστάσεων κτηρίων
 - 03 Αποσβέσεις διαμορφώσεως γηπέδων
 - 07 Αποσβέσεις κτηρίων-εγκαταστάσεων κτηρίων σε ακίνητα τρίτων
 - 10 Αποσβέσεις διαμορφώσεως γηπέδων τρίτων
 - 12 Αποσβέσεις μηχανημάτων-λοιπού μηχανολογικού εξοπλισμού
 - 66.12.00 Αποσβέσεις μηχανημάτων
 - 06 Αποσβέσεις λοιπού μηχανολογικού εξοπλισμού

- 13 Αποσβέσεις μεταφορικών μέσων
 - 66.13.01 Αποσβέσεις επιβατικών αυτοκινήτων
 - 02 Αποσβέσεις αυτοκινήτων ειδικής χρήσεως
 - 09 Αποσβέσεις λοιπών μέσων μεταφοράς
- 14 Αποσβέσεις επίπλων και λοιπού εξοπλισμού
 - 66.14.00 Αποσβέσεις επίπλων
 - 01 Αποσβέσεις σκευών
 - 02 Αποσβέσεις μηχανών γραφείων
 - 03 Αποσβέσεις ηλεκτρονικών υπολογιστών και ηλεκτρονικών συγκροτημάτων
 - 08 Αποσβέσεις εξοπλισμού τηλεπικοινωνιών
 - 09 Αποσβέσεις λοιπού εξοπλισμού
- 16 Αποσβέσεις ασώματων ακινητοποιήσεων και εξόδων πολυετούς Απόσβεσης
 - 66.16.00 Αποσβέσεις υπεραξίας επιχειρήσεως
 - 01 Αποσβέσεις δικαιωμάτων τραπεζικής ιδιοκτησίας
 - 05 Αποσβέσεις λοιπών δικαιωμάτων
- 29 Αποσβέσεις περιουσιακών στοιχείων από πλειστηριασμούς
 - 66.29.01 Αποσβέσεις κτηρίων-εγκαταστάσεων κτηρίων από πλειστηριασμούς
 - 02 Αποσβέσεις μηχανημάτων και λοιπού μηχανολογικού εξοπλισμού από πλειστηριασμούς
 - 03 Αποσβέσεις μεταφορικών μέσων από πλειστηριασμούς
 - 04 Αποσβέσεις επίπλων, ηλεκτρονικού εξοπλισμού και λοιπού

εξοπλισμού από πλειστηριασμούς

99 Προϋπολογισμένες αποσβέσεις εκμεταλλεύσεως

67

68

69 Ζημίες εκμετάλλευσης

69.01 Αρνητικές συναλλαγματικές διαφορές

.....

11 Ζημίες από δάνεια και απαιτήσεις

69.11.01 Από αποτίμηση

02 Από πώληση

12 Ζημίες από ομόλογα

69.12.01 Από αποτίμηση

02 Από πώληση

69.12.02.12 Ομολόγων διαθεσίμων προς πώληση

13 Ομολόγων κρατούμενων έως τη λήξη

34 Ομολόγων εμπορικού χαρτοφυλακίου

13 Ζημίες από μετοχές

69.13.01 Από αποτίμηση

02 Από πώληση

69.12.02.10 Μετοχών εσωτερικού διαθεσίμων προς πώληση

11 Μετοχών εξωτερικού διαθεσίμων προς πώληση

34 Μετοχών εμπορικού χαρτοφυλακίου

- 14 Ζημίες από συμμετοχές
 - 69.14.01 Από αποτίμηση
 - 02 Από πώληση
 - 03 Από ανακύκλωση
- 15 Ζημίες από παράγωγα
 - 69.15.01 Από αποτίμηση
 - 02 Από πώληση
 -
- 19 Ζημίες από λοιπά χρηματοοικονομικά μέσα
 - 69.19.01 Από αποτίμηση
 - 02 Από πώληση
 - 03 Από ανακύκλωση
- 20 Ζημίες από γήπεδα ιδιοχρησιμοποιούμενα
 - 69.20.01 Γήπεδα γραφείων
 - 69.20.01.01 Από αποτίμηση
 - 02 Από πώληση
 - 02 Γήπεδα καταστημάτων
 - 69.20.02.01 Από αποτίμηση
 - 02 Από πώληση
 - 09 Γήπεδα αποθηκών
 - 69.20.09.01 Από αποτίμηση
 - 02 Από πώληση
 - 99 Λοιπά γήπεδα
 - 21 Ζημίες από κτήρια ιδιοχρησιμοποιούμενα

- 69.21.01 Κτήρια γραφείων
 - 69.21.01.01 Από αποτίμηση
 - 02 Από πώληση
 - 02 Κτήρια καταστημάτων
 - 69.21.02.01 Από αποτίμηση
 - 02 Από πώληση
 - 09 Κτήρια αποθηκών
 - 69.21.09.01 Από αποτίμηση
 - 02 Από πώληση
 - 99 Λοιπά κτήρια
- 30 Ζημίες από γήπεδα εκμισθούμενα
- 31 Ζημίες από κτήρια εκμισθούμενα
- 32 Ζημίες από γήπεδα για πώληση
- 33 Ζημίες από κτήρια για πώληση
- 37 Ζημίες από έπιπλα και σκεύη
- 38 Ζημίες από μηχανήματα
- 49 Λοιπές ζημίες
- 51 Ζημίες από απομειώσεις δανείων και απαιτήσεων
- 52 Ζημίες από απομειώσεις ομολόγων
 - 69.52.12 Ομολόγων διαθεσίμων προς πώληση
 - 13 Ομολόγων που θα κρατηθούν μέχρι τη λήξη
- 53 Ζημίες από απομειώσεις μετοχών
- 54 Ζημίες από απομειώσεις συμμετοχών
- 59 Ζημίες από απομειώσεις λοιπών χρηματοοικονομικών στοιχείων ενεργητικού

- 60 Ζημίες από απομειώσεις γηπέδων ιδιοχρησιμοποιούμενων
 - 69.60.01 Γήπεδα γραφείων
 - 02 Γήπεδα καταστημάτων
 - 09 Γήπεδα αποθηκών
 - 99 Λοιπά γήπεδα
- 61 Ζημίες από απομειώσεις κτηρίων ιδιοχρησιμοποιούμενων
 - 69.61.01 Κτήρια γραφείων
 - 02 Κτήρια καταστημάτων
 - 09 Κτήρια αποθηκών
 - 99 Λοιπά κτήρια
- 63 Ζημίες από απομειώσεις γηπέδων και κτηρίων εκμισθούμενων
- 64 Ζημίες από απομειώσεις γηπέδων και κτηρίων για πώληση
-
- 70 Ζημίες από απομειώσεις άυλων, εκτός goodwill
- 71 Ζημίες από απομειώσεις goodwill
- 80 Ζημίες από εγγυητικές επιστολές

Ομάδα 7: Οργανικά Έσοδα Κατ' Είδος

- 70 Έσοδα από τόκους χορηγήσεων
 - 70.00 Έσοδα από τόκους χορηγήσεων σε Γεωργία-Κτηνοτροφία-Δάση-Θήρα
 - Αλιεία
 - 70.00.00 Σε γεωργικές επιχειρήσεις

- 01 Σε κτηνοτροφικές επιχειρήσεις
- 02 Σε αλιευτικές επιχειρήσεις
- 04 Σε δασικές επιχειρήσεις
- 05 Έσοδα από τόκους χορηγήσεων σε Ορυχεία-Μεταλλεία
 - 70.05.00 Σε εξορυκτικές επιχειρήσεις
- 10 Έσοδα από τόκους χορηγήσεων στην Βιομηχανία
- 15 Έσοδα από τόκους χορηγήσεων στην Βιοτεχνία
- 20 Έσοδα από τόκους χορηγήσεων σε οικοδομικές, κατασκευαστικές και επιχειρήσεις δημοσίων έργων
 - 70.20.00 Σε οικοδομικές επιχειρήσεις
 - 01 Σε κατασκευαστικές επιχειρήσεις
 - 02 Σε ναυπηγικές επιχειρήσεις
- 25 Έσοδα από τόκους χορηγήσεων σε επιχειρήσεις ενέργειας
- 30 Έσοδα από τόκους χορηγήσεων στο Εμπόριο-Τράπεζες-Ασφάλειες-Ακίνητα
 - 70.30.00 Σε εμπορικές επιχειρήσεις
 - 01 Σε πιστωτικά ιδρύματα
 - 02 Σε ασφαλιστικές επιχειρήσεις
 - 10 Σε στεγαστικά δάνεια ιδιωτών
- 35 Έσοδα από τόκους χορηγήσεων για Μεταφορές-Αποθηκεύσεις-Επικοινωνία
 - 70.35.00 Σε ναυτιλιακές επιχειρήσεις
 - 01 Σε μεταφορικές επιχειρήσεις
- 40 Έσοδα από τόκους χορηγήσεων για υπηρεσίες
 - 70.40.00 Σε τουριστικές επιχειρήσεις

- 45 Έσοδα από τόκους χορηγήσεων σε λοιπούς κλάδους
 - 70.45.00 Στο Δημόσιο
 - 01 Σε Δημόσιες επιχειρήσεις
 - 02 Σε ΝΠΔΔ
 - 31 Δάνεια με πιστωτικές κάρτες
 - 32 Δάνεια καταναλωτικής πίστης
 - 98 Λοιπών χορηγήσεων
- 47 Έσοδα από τόκους χρηματοδοτικών μισθώσεων
- 51 Τόκοι χορηγήσεων σε συνδεδεμένες και συμμετοχικού ενδιαφέροντος επιχειρήσεις
 - 70.51.00 Σε συνδεδεμένες επιχειρήσεις Γεωργία-Κτηνοτροφία-Δάση-Θήρα-Αλιεία
 - 70.51.00.00 Σε γεωργικές επιχειρήσεις
 - 01 Σε κτηνοτροφικές επιχειρήσεις
 - 02 Σε αλιευτικές επιχειρήσεις
 - 04 Σε δασικές επιχειρήσεις
 - 05 Σε συνδεδεμένες επιχειρήσεις ορυχείων-μεταλλείων
 - 70.51.05.00 Σε εξορυκτικές επιχειρήσεις
 - 10 Έσοδα από τόκους σε συνδεδεμένες βιομηχανικές επιχειρήσεις
 - 15 Έσοδα από τόκους σε συνδεδεμένες βιοτεχνικές επιχειρήσεις
 - 20 Έσοδα από τόκους χορηγήσεων σε συνδεδεμένες οικοδομικές και κατασκευαστικές επιχειρήσεις δημοσίων έργων

- 70.51.20.00 Σε συνδεδεμένες οικοδομικές επιχειρήσεις
 - 01 Σε συνδεδεμένες κατασκευαστικές επιχειρήσεις
 - 02 Σε συνδεδεμένες ναυπηγικές επιχειρήσεις
- 25 Έσοδα από τόκους χορηγήσεων σε συνδεδεμένες επιχειρήσεις ενέργειας
- 30 Έσοδα από τόκους χορηγήσεων σε συνδεδεμένες επιχειρήσεις εμπορίου-τραπεζών-ασφαλειών-ακινήτων
 - 70.51.30.00 Σε συνδεδεμένες εμπορικές επιχειρήσεις
 - 01 Σε συνδεδεμένα πιστωτικά ιδρύματα
 - 02 Σε συνδεδεμένες ασφαλιστικές επιχειρήσεις
- 35 Έσοδα από τόκους χορηγήσεων σε συνδεδεμένες μεταφορικές επιχειρήσεις-αποθηκείσεως-επικοινωνίας
 - 70.51.35.00 Σε συνδεδεμένες ναυτιλιακές επιχειρήσεις
 - 01 Σε συνδεδεμένες μεταφορικές επιχειρήσεις
- 40 Έσοδα από τόκους χορηγήσεων σε συνδεδεμένες επιχειρήσεις υπηρεσιών
- 45 Έσοδα από τόκους χορηγήσεων σε συνδεδεμένες επιχειρήσεις λοιπών κλάδων
 - 70.51.45.98 Σε λοιπές συνδεδεμένες επιχειρήσεις
- 47 Έσοδα από τόκους χρηματοδοτικών μισθώσεων σε συνδεδεμένες επιχειρήσεις
- 50 Έσοδα από τόκους σε συμμετοχικού ενδιαφέροντος επιχειρήσεις Γεωργίας-Κτηνοτροφίας-Δασών-Θήρας-Αλιείας
 - 70.51.50.00 Σε συμμετοχικού ενδιαφέροντος γεωργικές

επιχειρήσεις

01 Σε συμμετοχικού ενδιαφέροντος

κτηνοτροφικές επιχειρήσεις

02 Σε συμμετοχικού ενδιαφέροντος

αλιευτικές επιχειρήσεις

04 Σε συμμετοχικού ενδιαφέροντος δασικές

επιχειρήσεις

55 Έσοδα από τόκους χορηγήσεων σε συμμετοχικού

ενδιαφέροντος επιχειρήσεις ορυχείων-μεταλλείων

70.51.55.00 Σε συμμετοχικού ενδιαφέροντος εξορυκτικές

επιχειρήσεις

60 Έσοδα από τόκους σε συμμετοχικού ενδιαφέροντος

βιομηχανικές επιχειρήσεις

65 Έσοδα από τόκους σε συμμετοχικού ενδιαφέροντος

βιοτεχνικές επιχειρήσεις

70 Έσοδα από τόκους σε συμμετοχικού ενδιαφέροντος
οικοδομικές, κατασκευαστικές και επιχειρήσεις δημοσίων
έργων

70.51.70.00 Σε συμμετοχικού ενδιαφέροντος οικοδομικές

επιχειρήσεις

01 Σε συμμετοχικού ενδιαφέροντος

κατασκευαστικές επιχειρήσεις

02 Σε συμμετοχικού ενδιαφέροντος ναυπηγικές

επιχειρήσεις

75 Έσοδα από τόκους χορηγήσεων σε συμμετοχικού

ενδιαφέροντος επιχειρήσεις ενέργειας

- 80 Έσοδα από τόκους χορηγήσεων σε συμμετοχικού ενδιαφέροντος επιχειρήσεις εμπορίου-τραπεζών-ασφαλειών-ακινήτων
70.51.80.00 Σε συμμετοχικού ενδιαφέροντος εμπορικές επιχειρήσεις
- 01 Σε συμμετοχικού ενδιαφέροντος Πιστωτικά Ιδρύματα
- 02 Σε συμμετοχικού ενδιαφέροντος ασφαλιστικές επιχειρήσεις
- 85 Έσοδα από τόκους χορηγήσεων σε συμμετοχικού ενδιαφέροντος επιχειρήσεις μεταφορών-αποθηκεύσεων-επικοινωνιών
70.51.85.00 Σε συμμετοχικού ενδιαφέροντος ναυτιλιακές επιχειρήσεις
- 01 Σε συμμετοχικού ενδιαφέροντος μεταφορικές επιχειρήσεις
- 90 Έσοδα από τόκους χορηγήσεων σε συμμετοχικού ενδιαφέροντος επιχειρήσεις υπηρεσιών
- 95 Έσοδα από τόκους χορηγήσεων σε συμμετοχικού ενδιαφέροντος επιχειρήσεις λοιπών κλάδων
70.51.95.98 Σε λοιπές συμμετοχικού ενδιαφέροντος επιχειρήσεις
- 97 Έσοδα από τόκους χρηματοδοτικών μισθώσεων σε συμμετοχικού ενδιαφέροντος επιχειρήσεις
- 98 Τόκοι λοιπών χορηγήσεων
- 99 Προϋπολογισμένοι τόκοι χορηγήσεων

- 71 Άλλα έσοδα από τόκους
 - 71.18 Τόκοι μακροπρόθεσμων, εκτός χορηγήσεων, απαιτήσεων
 - 30 Τόκοι απαιτήσεων από τραπεζικές εργασίες εκτός χορηγήσεων
 - 31 Τόκοι εντόκων γραμματίων Δημοσίου
 - 70.31.00 Υποχρεωτικών επενδύσεων σε έντοκα γραμμάτια Δημοσίου
 - 01 Προαιρετικών επενδύσεων σε έντοκα γραμμάτια Δημοσίου
 - 10 Υποχρεωτικής κατάθεσης για επένδυση σε έντοκα γραμμάτια Δημοσίου
 - 11 Προαιρετικής κατάθεσης για επένδυση σε έντοκα γραμμάτια Δημοσίου
 - 37 Τόκοι ειδικών καταθέσεων στην Κεντρική Τράπεζα
 - 71.37.00 Υποχρεωτική κατάθεση επί καταθέσεων
 - 04 Υποχρεωτική κατάθεση για χρηματοδότηση Δημοσίων επιχειρήσεων
 - 89 Λοιπών ειδικών καταθέσεων
 - 38 Τόκοι από καταθέσεις
 - 71.38.05 Τόκοι-έσοδα λογαριασμών ανταποκριτών εξωτερικού
 - 06 Τόκοι καταθέσεων όψεως σε πιστωτικά ιδρύματα εσωτερικού
 - 07 Τόκοι καταθέσεων όψεως σε πιστωτικά ιδρύματα εξωτερικού
 - 08 Τόκοι καταθέσεων προθεσμίας σε πιστωτικά ιδρύματα εσωτερικού
 - 09 Τόκοι καταθέσεων προθεσμίας σε πιστωτικά

ιδρύματα εξωτερικού

10 Τόκοι καταθέσεων διατραπεζικής αγοράς

39 Τόκοι λοιπών χρεωστικών λογαριασμών

97 Έσοδα από τόκους χρηματοδοτικών μισθώσεων σε
συμμετοχικού ενδιαφέροντος επιχειρήσεις

98 Λοιποί τόκοι έσοδα

99 Προϋπολογισμένοι άλλοι τόκοι-έσοδα

72 Έσοδα συμμετοχών

72.00 Έσοδα από συμμετοχές σε συνδεδεμένες επιχειρήσεις

01 Έσοδα από συμμετοχές σε συμμετοχικού ενδιαφέροντος
επιχειρήσεις

99 Προϋπολογισμένα έσοδα συμμετοχών

73 Έσοδα χρεογράφων

73.00 Μερίσματα μετοχών

01 Μερίσματα αμοιβαίων κεφαλαίων

09 Έσοδα από άλλους τίτλους μεταβλητής απόδοσης

10 Τόκοι ομολόγων

73.10.12 Ομολόγων διαθεσίμων προς πώληση

73.10.12.01 Τοκομερίδια

02 Δεδουλευμένοι και μη απαιτητοί τόκοι

03 Απόσβεση premium

04 Απόσβεση discount

13 Ομολόγων κρατούμενων έως τη λήξη

73.10.13.01 Τοκομερίδια

- 02 Δεδουλευμένοι και μη απαιτητοί τόκοι
- 03 Απόσβεση premium
- 04 Απόσβεση discount
- 34 Ομολόγων εμπορικού χαρτοφυλακίου
 - 73.10.34.01 Τοκομερίδια
 - 02 Δεδουλευμένοι και μη απαιτητοί τόκοι
 - 03 Απόσβεση premium
 - 04 Απόσβεση discount
- 19 Έσοδα άλλων τίτλων σταθερής απόδοσης
- 20 Άλλα έσοδα ομολογιών
- 99 Προϋπολογισμένα έσοδα χρεογράφων

- 74 Έσοδα από προμήθειες
 - 74.00 Εγγυητικών επιστολών
 - 03 Κινήσεως κεφαλαίων
 - 74.03.00 Κινήσεως κεφαλαίων
 - 01 Αγοράς επιταγών εσωτερικού
 - 07 Εισαγωγικών εργασιών
 - 08 Εξαγωγικών εργασιών
 - 74.08.00 Εργασιών εξαγωγών σε χώρες ΕΟΚ
 - 01 Εργασιών εξαγωγών σε τρίτες χώρες
 - 19 Πράξεων συναλλάγματος
 - 74.19.00 Προθεσμιακών πράξεων για επιταγές
 - 01 Προθεσμιακών πράξεων για εξαγωγές σε χώρες ΕΟΚ
 - 02 Προθεσμιακών πράξεων για εξαγωγές σε τρίτες χώρες

- 13 Αγοράς επιταγών σε συνάλλαγμα και ξένων
τραπεζογραμματίων κατοίκων ΕΟΚ
 - 14 Αγοράς επιταγών σε συνάλλαγμα και ξένων
τραπεζογραμματίων κατοίκων άλλων χωρών
 - 15 Εκδόσεως επιταγών και εντολών σε συνάλλαγμα
 - 19 Πωλήσεις τουριστικού συναλλάγματος
 - 20 Πωλήσεις εμπορικού συναλλάγματος
 - 21 Πωλήσεις σπουδαστικού συναλλάγματος
 - 31 Προεξοφλήσεις συναλλαγματικών εξωτερικού
- 30 Τίτλων Δημοσίου
- 74.30.00 Διαθέσεις-εξοφλήσεις εντόκων γραμματίων
 - 01 Διαθέσεις-εξοφλήσεις ομολογιών Δημοσίου
 - 89 Εξοφλήσεις επιταγών Δημοσίου
 - 90 Εισπράξεις φόρων-τελών και εισφορών για λογαριασμό
Δημοσίου
- 34 Διαχείρισης χρεογράφων και ξένων περιουσιακών στοιχείων
- 74.34.00 Διάθεσης-εξόφλησης τραπεζικών ομολογιών
 - 01 Διαχείρισης τίτλων πελατών
 - 02 Διαχείρισης αμοιβαίων κεφαλαίων ως θεματοφύλακας
 - 03 Διαχείρισης λοιπών περιουσιακών στοιχείων πελατών
 - 04 Διαπραγμάτευσης-αγοραπωλησιών χρεογράφων πελατών
 - 11 Εργασιών underwriting μετοχών-ομολογιών
 - 21 Εκκαθάρισης επιχειρήσεων
 - 22 Εκκαθάρισης κληρονομικών υποθέσεων

- 31 Εξυπηρέτησης λογαριασμών καταθέσεων όψεως
 - 51 Αγοραπωλησιών χρυσών νομισμάτων συλλεκτικού ενδιαφέροντος
 - 61 Είπραξης λογαριασμών Δημοσίων οργανισμών και επιχειρήσεων
 - 46 Πιστωτικών καρτών και καταναλωτικής πίστης
 - 74.34.46.00 Έκδοσης πιστωτικών καρτών
 - 01 Έκδοσης εντολών καταναλωτικής πίστης
 - 98 Διαφόρων εργασιών
 - 74.98.00 Καταβαλλόμενης διαφοράς τόκων με απόφαση Νομισματικών Αρχών
 - 81 Λοιπές προμήθειες που υπόκεινται σε ΦΠΑ
 - 82 Λοιπές προμήθειες που απαλλάσσονται ΦΠΑ
 - 99 Προϋπολογισμένα έσοδα από προμήθειες
- 75 Έσοδα παρεπόμενων ασχολιών
- 75.00 Έσοδα από μηχανογραφική εξυπηρέτηση τρίτων
 - 75.00.00 Έσοδα από παροχή υπηρεσιών λογιστηρίου
 - 01 Έσοδα από μελέτες-έρευνες για λογαριασμό τρίτων
 - 99 Λοιπά έσοδα από παροχή υπηρεσιών σε τρίτους
 - 01 Έσοδα από παροχή υπηρεσιών στο προσωπικό
 - 75.01.00 Έσοδα από παροχή κατοικιών
 - 01 Έσοδα εστιατορίου
 - 02 Έσοδα κυλικείου
 - 99 Λοιπά έσοδα από παροχή υπηρεσιών στο προσωπικό

- 02 Έσοδα από μελέτες σκοπιμότητας χρηματοδοτήσεων
- 03 Έσοδα από προνόμια και διοικητικές παραχωρήσεις
- 04 Ενοίκια εδαφικών εκτάσεων
- 05 Ενοίκια κτηρίων
- 06 Ενοίκια μηχανημάτων και μηχανολογικού εξοπλισμού
- 07 Ενοίκια μεταφορικών μέσων
- 08 Ενοίκια επίπλων, ηλεκτρονικού και λοιπού εξοπλισμού
- 09 Ενοίκια ασώματων ακινητοποιήσεων
- 10 Ενοίκια περιουσιακών στοιχείων από πλειστηριασμό
- 11 Εισπράξεις τελών επικοινωνίας
 - 75.11.00 Τηλεφωνικά
 - 01 Τηλεγραφικά-Telex-Swift
 - 02 Ταχυδρομικά
 - 98 Λοιπά
- 12 Μισθώματα θυρίδων θησαυροφυλακίου
- 14 Φύλακτρα
- 98 Λοιπά έσοδα παρεπόμενων ασχολιών
- 99 Προϋπολογισμένα έσοδα παρεπόμενων ασχολιών

76

77

78

79 Κέρδη εκμετάλλευσης

79.01 Θετικές συναλλαγματικές διαφορές

.....

11 Κέρδη από δάνεια και απαιτήσεις

79.11.01 Από αποτίμηση

02 Από πώληση

12 Κέρδη από ομόλογα

79.12.01 Από αποτίμηση

02 Από πώληση

79.12.02.12 Ομολόγων διαθεσίμων προς πώληση

13 Ομολόγων κρατούμενων έως τη λήξη

34 Ομολόγων εμπορικού χαρτοφυλακίου

03 Από ανακύκλωση

13 Κέρδη από μετοχές

79.13.01 Από αποτίμηση

02 Από πώληση

79.13.02.10 Μετοχών εσωτερικού διαθεσίμων προς πώληση

11 Μετοχών εξωτερικού διαθεσίμων προς πώληση

34 Μετοχών εμπορικού χαρτοφυλακίου

03 Από ανακύκλωση

14 Κέρδη από συμμετοχές

79.14.01 Από αποτίμηση

02 Από πώληση

03 Από ανακύκλωση

- 15 Κέρδη από παράγωγα
 - 79.15.01 Από αποτίμηση
 - 02 Από πώληση
 -
- 19 Κέρδη από λοιπά χρηματοοικονομικά μέσα
 - 79.19.01 Από αποτίμηση
 - 02 Από πώληση
 - 03 Από ανακύκλωση
- 20 Κέρδη από γήπεδα ιδιοχρησιμοποιούμενα
 - 79.20.01 Γήπεδα γραφείων
 - 79.20.01.01 Από αποτίμηση
 - 02 Από πώληση
 - 02 Γήπεδα καταστημάτων
 - 79.20.02.01 Από αποτίμηση
 - 02 Από πώληση
 - 09 Γήπεδα αποθηκών
 - 79.20.09.01 Από αποτίμηση
 - 02 Από πώληση
 - 99 Λοιπά γήπεδα
 - 21 Κέρδη από κτήρια ιδιοχρησιμοποιούμενα
 - 79.21.01 Κτήρια γραφείων
 - 79.21.01.01 Από αποτίμηση
 - 02 Από πώληση
 - 02 Κτήρια καταστημάτων

- 79.21.02.01 Από αποτίμηση
 - 02 Από πώληση
- 09 Κτήρια αποθηκών
 - 79.21.09.01 Από αποτίμηση
 - 02 Από πώληση
 - 99 Λοιπά κτήρια
- 30 Κέρδη από γήπεδα εκμισθούμενα
- 31 Κέρδη από κτήρια εκμισθούμενα
- 32 Κέρδη από εδαφικές εκτάσεις για πώληση
- 33 Κέρδη από κτήρια για πώληση
- 37 Κέρδη από έπιπλα και σκεύη
- 38 Κέρδη από μηχανήματα
- 50 Κέρδη από εισπράξεις από διαγραφόμενα δάνεια
- 51 Κέρδη από μειώσεις των ζημιών απομείωσης
 - 79.51.01 Γηπέδων
 - 02 Κτηρίων
 - 09 Δανείων και απαιτήσεων
 - 10 Μετοχών
 - 11 Συμμετοχών
 - 12 Ομολόγων
 - 99 Λοιπών στοιχείων ενεργητικού
- 52 Κέρδη από μη χρησιμοποιηθείσες προβλέψεις
 - 79.52.01 Για καταπτώσεις εγγυήσεων
 - 02 Για φόρο εισοδήματος

.....

09 Για διάφορα γενικά έξοδα

99 Λοιπά κέρδη εκμετάλλευσης

Ομάδα 8: Λογαριασμοί Συγκέντρωσης Εσόδων και Εξόδων και Εξαγωγής Αποτελεσμάτων

80 Γενική εκμετάλλευση

80.00 Λογαριασμός γενικής εκμετάλλευσης

90 Καθαρό έσοδο από τόκους

91 Καθαρό έσοδο από τίτλους μεταβλητής απόδοσης

92 Καθαρό έσοδο από αμοιβές και προμήθειες

80.92.01 Έσοδα από προμήθειες χορηγήσεων

02 Έσοδα από προμήθειες εγγυητικών επιστολών

03 Έσοδα από προμήθειες κινήσεως κεφαλαίων

04 Έσοδα από προμήθειες εισαγωγών-εξαγωγών

05 Έσοδα από προμήθειες πράξεων συναλλάγματος

06 Έσοδα από προμήθειες διάθεσης τίτλων Δημοσίου

07 Έσοδα από προμήθειες αμοιβαίων κεφαλαίων

08 Έσοδα από προμήθειες συναλλαγών

09 Έσοδα από προμήθειες private-banking

89 Λοιπές προμήθειες έσοδα

90 Προμήθειες έξοδα

93 Μικτά αποτελέσματα από χρηματοοικονομικές πράξεις

80.93.01 Συναλλαγματικές διαφορές

- 02 Αποτελέσματα από αγοραπωλησίες χρεογράφων
- 03 Αποτελέσματα από αποτίμηση χρεογράφων
 -
- 09 Αποτελέσματα από ανακύκλωση διαθέσιμου προς πώληση
 - Χαρτοφυλακίου
- 94 Διαφορές από προσαρμογές αξιών
 - 80.94.01 Ζημίες απομείωσης γηπέδων
 - 02 Ζημίες απομείωσης κτηρίων
 -
 - 11 Ζημίες απομείωσης δανείων και απαιτήσεων
 -
 - 21 Ζημίες απομείωσης συμμετοχών
 -
 - 24 Ζημίες απομείωσης μετοχών
 -
 - 27 Ζημίες απομείωσης ομολόγων
 -
 - 51 Προβλέψεις για ενδεχόμενες υποχρεώσεις
 - 95 Λοιπά μικτά αναλυτικά αποτελέσματα
 - 80.95.00 Λοιπά έσοδα
 - 96 Έσοδα που βαρύναν τα μικτά αποτελέσματα
 - 80.96.00 Αμοιβές προσωπικού
 - 01 Εργοδοτικές εισφορές
 - 02 Λοιπές επιβαρύνσεις προσωπικού
 - 03 Λοιπά έξοδα διοίκησης

- 04 Αποσβέσεις παγίων
.....
- 09 Φόρος εισοδήματος
- 10 Διαφορές φορολογικού ελέγχου
- 98 Καθαρά αποτελέσματα εκμετάλλευσης

Ομάδα 0: Λογαριασμοί Τάξεως

- 01 Αλλότρια περιουσιακά στοιχεία
 - 01.00 Χρεόγραφα τρίτων για φύλαξη
 - 01 Χρεόγραφα εκδόσεως τρίτων για διάθεση
 - 02 Δεσμευμένα χρεόγραφα τρίτων
.....
 - 06 Αξίες τρίτων για φύλαξη
 - 07 Αξίες τρίτων για είσπραξη
 - 08 Αξίες τρίτων για είσπραξη για είσπραξη σε ανταποκριτές
.....
 - 11 Ταξιδιωτικές επιταγές τρίτων για διάθεση
.....
 - 99 Άλλα περιουσιακά στοιχεία
- 02 Συμβάσεις και συμφωνίες σταθμισμένων κινδύνων
 - 02.00 Συμβάσεις και συμφωνίες μηδενικού κινδύνου

20	Συμβάσεις και συμφωνίες μέτριου κινδύνου
50	Συμβάσεις και συμφωνίες μέσου κινδύνου
80	Συμβάσεις και συμφωνίες υψηλού κινδύνου
88	Συμβάσεις επιτοκίων
89	Συμβάσεις τιμών συναλλάγματος
03	Απαιτήσεις από αμοτεροβαρείς συμβάσεις
03.11	Εγκεκριμένες δανειακές συμβάσεις
16	Προπωλητές συναλλάγματος
17	Αντίτιμο Position forward
04	Διάφοροι λογαριασμοί πληροφοριών χρεωστικοί
04.06	Χρεόγραφα τρίτων σε ενέχυρα
11	Αξίες τρίτων από ενέχυρα
12	Αξίες τρίτων από ενέχυρα σε ανταποκριτές
16	Εγγυητικές επιστολές τρίτων για εξασφάλιση απαιτήσεών μας
17	Εγγυητικές επιστολές για εξασφάλιση συμμετοχής τρίτων σε

- διαγωνισμό της τράπεζας
- 18 Εγγυητικές επιστολές για εξασφάλιση καλής εκτελέσεως συμβάσεων
Προμηθευτών της τράπεζας
.....
- 21 Υποθήκες και προσημειώσεις για εξασφάλιση απαιτήσεών μας
.....
- 26 Αποθηκόγραφα τρίτων σε ενέχυρο
- 27 Εμπορεύματα τρίτων σε ενέχυρο
.....
- 49 Άλλες εγγυήσεις τρίτων για εξασφάλιση απαιτήσεών μας
- 50 Αντεγγυήσεις τρίτων για εξασφάλιση υποχρεώσεών μας
- 51 Εγγυήσεις τρίτων για εξασφάλιση υποχρεώσεών μας
.....
- 59 Λοιποί χρεωστικοί λογαριασμοί εγγυήσεων και εμπράγματων ασφαλειών
.....
- 80 Απαιτήσεις αποσβεσμένες
- 81 Εγκεκριμένα πιστωτικά όρια
.....
- 90 Διάφοροι χρεωστικοί λογαριασμοί πληροφοριών
.....
- 99 Λοιπές απαιτήσεις από αμφοτεροβαρείς συμβάσεις
- 05 Δικαιούχοι αλλότριων περιουσιακών στοιχείων
 - 05.00 Δικαιούχοι χρεογράφων για φύλαξη
 - 01 Δικαιούχοι δεσμευμένων για διάθεση
 - 02 Δικαιούχοι δεσμευμένων χρεογράφων

-
 - 06 Κομιστές αξιών για φύλαξη
 - 07 Κομιστές αξιών για είσπραξη
 - 08 Κομιστές αξιών για είσπραξη σε ανταποκριτές
 -
 - 11 Εκδότες ταξιδιωτικών επιταγών για διάθεση
 -
 - 99 Δικαιούχοι άλλων περιουσιακών στοιχείων
-
- 06 Ενδεχόμενες σταθμισμένες υποχρεώσεις
 - 06.00 Ενδεχόμενες μηδενικού κινδύνου υποχρεώσεις
 -
 - 20 Ενδεχόμενες μετρίου κινδύνου υποχρεώσεις
 -
 - 50 Ενδεχόμενες μέσου κινδύνου υποχρεώσεις
 -
 - 80 Ενδεχόμενες υψηλού κινδύνου υποχρεώσεις
 -
 - 88 Ενδεχόμενες υποχρεώσεις από συμβάσεις επιτοκίων
 - 89 Ενδεχόμενες υποχρεώσεις από συμβάσεις τιμών συναλλάγματος
 -
 - 07 Υποχρεώσεις από αμφοτεροβαρείς συμβάσεις
 - 07.11 Υποχρεώσεις από εγκεκριμένες δανειακές συμβάσεις
 - 16 Position forward
 - 17 Προαγοραστές συναλλάγματος

08 Διάφοροι λογαριασμοί πληροφοριών πιστωτικοί

.....

08.06 Δικαιούχοι χρεογράφων σε ενέχυρο

.....

11 Εκχωρητές αξιών από ενέχυρα

12 Εκχωρητές αξιών από ενέχυρα σε ανταποκριτές

.....

16 Παραχωρητές εγγυητικών επιστολών για εξασφάλιση απαιτήσεών μας

17 Παραχωρητές εγγυητικών επιστολών για εξασφάλιση συμμετοχής τρίτων σε
διαγωνισμό της τράπεζας

18 Παραχωρητές εγγυητικών επιστολών για εξασφάλιση καλής εκτελέσεως
συμβάσεων προμηθευτών της τράπεζας

.....

21 Παραχωρητές υποθηκών και προσημειώσεων για εξασφάλιση
απαιτήσεών μας

.....

26 Δικαιούχοι αποθηκογράφων σε ενέχυρο

27 Δικαιούχοι Εμπορευμάτων σε ενέχυρο

.....

49 Παραχωρητές άλλων εγγυήσεων για εξασφάλιση απαιτήσεών μας

50 Αντεγγυητές για εξασφάλιση υποχρεώσεών μας

51 Παραχωρητές εγγυήσεων για εξασφάλιση υποχρεώσεών μας

.....

59 Λοιποί πιστωτικοί λογαριασμοί εγγυήσεων και εμπράγματων ασφαλειών

.....

80 Προβλέψεις που χρησιμοποιήθηκαν για την απόσβεση απαιτήσεων

81 Πελάτες με εγκεκριμένα πιστωτικά όρια

.....

90 Διάφοροι πιστωτικοί λογαριασμοί πληροφοριών

.....

99 Λοιπές υποχρεώσεις από αμφοτεροβαρείς συμβάσεις

7. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Η ανάγκη για διεθνή συγκρισιμότητα μεταξύ των οικονομικών καταστάσεων των επιχειρήσεων οδήγησε στην τυποποίησή τους και στην ανάπτυξη των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων. Η ουσιαστική συμβολή των ΔΛΠ είναι η ενίσχυση της πληροφόρησης και της αξιοπιστίας των δημοσιευμένων χρηματοοικονομικών πληροφοριών. Η πληροφόρηση που παρέχουν οι οικονομικές καταστάσεις των επιχειρήσεων αποτελεί πολύτιμο εργαλείο για τις διοικήσεις, τους οικονομικούς αναλυτές, τις εποπτικές αρχές, τους θεσμικούς επενδυτές κ.λ.π. Έτσι, η τυποποίηση των οικονομικών καταστάσεων αυξάνει τον βαθμό χρησιμότητας της λογιστικής πληροφόρησης παρέχοντας έγκαιρες και έγκυρες πληροφορίες για την παρακολούθηση της πορείας μιας εταιρίας με σκοπό τη διασφάλιση της απόδοσης των κεφαλαίων του επενδυτικού κοινού.

Η προσαρμογή των ελληνικών προτύπων λογιστικής τυποποίησης στα ΔΛΠ, αυξάνει την ποιότητα πληροφόρησης που παρέχουν οι Λογιστικές Καταστάσεις. Η σύνταξη των οικονομικών καταστάσεων των επιχειρήσεων με βάση το Ελληνικό Γενικό Λογιστικό Σχέδιο παρουσίαζε προβλήματα ως προς την αντικειμενικότητα και αξιοπιστία της παρεχόμενης πληροφορίας, ιδιαίτερα στους Ισολογισμούς και στην Κατάσταση Αποτελεσμάτων Χρήσεως, στην παρουσίαση των κερδών και των ζημιών. Τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα δίνουν έμφαση στην οικονομική ουσία των γεγονότων και των συναλλαγών και όχι μόνο στον νομικό τύπο, όπως στην παρουσίαση των χρηματοοικονομικών μέσων και ειδικότερα στην αναγνώριση και αποτίμηση των διαφόρων οικονομικών στοιχείων. Τα ΔΛΠ αποβλέπουν σε μία ουδέτερη και αξιόπιστη παρουσίαση των πληροφοριών, ανεξάρτητα από τις φορολογικές πρακτικές της κάθε χώρας. Επιπλέον τα ΔΛΠ εξασφαλίζουν την ομοιομορφία των οικονομικών καταστάσεων και καθιστούν εφικτή την ισοδύναμη διαπραγμάτευση των ελληνικών μετοχών των εισηγμένων επιχειρήσεων στις διεθνείς κεφαλαιαγορές.

Όσον αφορά τον ελληνικό τραπεζικό κλάδο χώρο, οι ελληνικές τράπεζες συντάσσουν τις οικονομικές καταστάσεις τους σύμφωνα με το Κλαδικό Λογιστικό Σχέδιο Τραπεζών σε συνδυασμό με τα Δ.Λ.Π., με προτεραιότητα στα δεύτερα. Η μετατροπή και παρακολούθηση των ελληνικών οικονομικών καταστάσεων από τα ελληνικά πρότυπα στα ΔΛΠ, συνιστά μία ιδιαίτερα απαιτητική διαδικασία λόγω της ιδιαιτερότητας και ποικιλίας των τραπεζικών εργασιών. Η πληροφόρηση που δίνουν οι οικονομικές καταστάσεις των τραπεζών που έχουν συνταχθεί σύμφωνα με τα ΔΛΠ, αποτελεί εξαιρετικά πολύτιμο εργαλείο για τις διοικήσεις των τραπεζών, τους θεσμικούς επενδυτές, τους οικονομικούς αναλυτές, τις εποπτικές αρχές και για αρκετούς άλλους παράγοντες του διεθνούς χρηματοπιστωτικού χώρου.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Βλάχος Χρήστος- Λούκα Λουκάς, «Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα 2007», εκδόσεις Globaltraining, Αθήνα 2007.

Grant Thornton, «Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης», 2006.

Καραμάνης Κωνσταντίνος, Παπαδάκης Βασίλης: «Η εφαρμογή των ΔΛΠ στην Ελλάδα, επιπτώσεις για ελεγκτές, λογιστές, επιχειρήσεις & εποπτικές αρχές», Αθήνα, Σεπτέμβριος 2008.

Ντζακάτος Δημήτρης, «Τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα με απλά λόγια και οι διαφορές τους από τα Ελληνικά», Εκδόσεις Καστανιώτη 2008.

Ralph Tiffin, David W. Young The Complete Guide to International Financial Reporting Standards: Including IAS and Interpretation. Thorogood; 2nd Revised edition

Hennie van Greuning, Marius Koen. International accounting standards: a practical guide. World Bank Publications, 2001

Κωστοπούλου Γεωργία, Διεθνή λογιστικά πρότυπα : η επίδρασή τους στις οικονομικές καταστάσεις των επιχειρήσεων, η διαφοροποίησή τους από το ελληνικό λογιστικό σχέδιο και η εφαρμογή τους στα τραπεζικά ιδρύματα. Πτυχιακή Εργασία ΜΠΣ Τμήμα Διοίκησης Επιχειρήσεων Πανεπιστήμιο Πατρών Διαθέσιμη στο <http://hdl.handle.net/10889/4110>

Μανουρά Όλγα, Εφαρμογή Διεθνών Λογιστικών Προτύπων στις Τραπεζικές Εργασίες, Πτυχιακή Εργασία, Τμήμα Διοίκησης Επιχειρήσεων, ΤΕΙ Κρήτης. Διαθέσιμη <http://nefeli.lib.teicrete.gr/browse/sdo/ba/2007/Manoura/document.tkl>

Ξεφτέρης Αθανάσιος, Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα για το Δημόσιο Τομέα. Πτυχιακή Εργασία ΜΠΣ στη Λογιστική και Χρηματοοικονομική, Τμήμα Οικονομικών και Κοινωνικών Επιστημών, Πανεπιστήμιο Μακεδονίας. Διαθέσιμη στο <http://dspace.lib.uom.gr/handle/2159/13701>

Αδαμόπουλου Ιορδάνη, Η Εφαρμογή των ΔΛΠ στον Τραπεζικό Χώρο. Πτυχιακή Εργασία ΜΠΣ στη Λογιστική Και Χρηματοοικονομική, Τμήμα Οικονομικών Και Κοινωνικών Επιστημών Πανεπιστήμιο Μακεδονίας. Διαθέσιμη στο <http://dspace.lib.uom.gr/bitstream/2159/14155/1/>

Κατσιπάνος Σπυρίδων. Τα Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης και οι επιπτώσεις τους στις επιχειρήσεις στην Ελλάδα. Πτυχιακή Εργασία, Τμήμα Λογιστικής ΤΕΙ Κρήτης. Διαθέσιμη στο <http://nefeli.lib.teicrete.gr/browse/sdo/log/2009/KatsipanosSpiridon/document.tkl>

Σκίλλο Μαιλίντα, Σπύρου Βαγγέλης, Χατζηβασίλης Χαράλαμπος. Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα σε Ξενοδοχειακή Επιχείρηση. Εργασία Τμήμα Λογιστικής ΤΕΙ Κρήτης. Διαθέσιμη στο <http://nefeli.lib.teicrete.gr/browse/sdo/log/2010/MarinakiMaria/document-1272956894-211763-10316.tkl>

Δρόσογλου Θεανώ, «Η επίδραση των σημειώσεων στις επενδυτικές δραστηριότητες των επιχειρήσεων. Η περίπτωση των τραπεζών.» Πτυχιακή Εργασία ΜΠΣ στη Λογιστική και Χρηματοοικονομική Τμήμα Οικονομικών και Κοινωνικών Επιστημών, Πανεπιστήμιο Μακεδονίας. Διαθέσιμη στο <http://dspace.lib.uom.gr/bitstream/2159/13698/1/>

Σαραντιάδης Θεόδωρος «Τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα και οι διαφορές τους με την ισχύουσα Νομοθεσία του Ελληνικού Κράτους» Πτυχιακή Εργασία ΜΠΣ στη Στρατηγική

Χρηματοοικονομική Λογιστική και Χρηματοοικονομική Διοίκηση, Τμήμα Οικονομικών και Κοινωνικών Επιστημών, Πανεπιστήμιο Μακεδονίας. Διαθέσιμη στο <http://dspace.lib.uom.gr/bitstream/2159/14138/3/>

Τσιρώνης Ιωάννης, Αγγουρίδης Βασίλειος, Μαρκάκης Αντώνης, Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα Επιχείρησης Μεταποίησης. Εργασία Τμήμα Λογιστικής ΤΕΙ Κρήτης. Διαθέσιμη στο <http://nefeli.lib.teicrete.gr/browse/sdo/log/2010/>

Χανιώτη Μαρία. Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα: Η Περίπτωση των Ελληνικών Τραπεζών. Πτυχιακή Εργασία ΜΠΣ Executice MBA Πανεπιστήμιο Πειραιά. Διαθέσιμη στο <http://openarchives.gr/view/96687>

Χατζικιάν Θεοδώρα «Διαφορές των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων από τα Ελληνικά Λογιστικά Πρότυπα». ΜΠΣ Πρόγραμμα Μεταπτυχιακών Σπουδών, Τμήμα Εφαρμοσμένης Λογιστικής και Ελεγκτικής. Διαθέσιμη στο <http://dspace.lib.uom.gr/handle/2159/14596>

Ζήκου Παρασκευή, «Τραπεζική Λογιστική: Η περίπτωση της ALPHA BANK», Διπλωματική Εργασία, ΜΠΣ στη Λογιστική και Χρηματοοικονομική, Τμήμα Λογιστικής και Χρηματοοικονομικής, Πανεπιστήμιο Μακεδονίας. Διαθέσιμη στο <http://openarchives.gr/view/485046>

Ιστοσελίδες

<http://www.taxheaven.gr/>

<http://el.wikipedia.org/>